

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο πενταμελές τμήμα)
της 19ης Οκτωβρίου 2006 *

Στην υπόθεση T-311/04,

José Luis Buendía Sierra, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον M. van der Woude και
την V. Landes, δικηγόρους,

προσφεύγων,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους G. Ber-
scheid και V. Joris, επικουρούμενους από τον D. Waelbroeck, δικηγόρο,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

με αντικείμενο την ακύρωση:

- της απόφασης του γενικού διευθυντή της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής, με την οποία απονεμήθηκε στον προσφεύγοντα μόνο ένα μόριο προτεραιότητας της γενικής διεύθυνσης για την περίοδο προαγωγών του 2003, απόφαση η οποία κοινοποιήθηκε στις 2 Ιουλίου 2003 και επικυρώθηκε με απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής που κοινοποιήθηκε στις 16 Δεκεμβρίου 2003·
- της απόφασης της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής, με την οποία δεν απονεμήθηκε στον προσφεύγοντα κανένα μόριο ειδικής προτεραιότητας λόγω ασκήσεως πρόσθετων καθηκόντων προς το συμφέρον της υπηρεσίας για την περίοδο προαγωγών του 2003, απόφαση η οποία κοινοποιήθηκε μέσω του συστήματος Sysper 2 στις 16 Δεκεμβρίου 2003·
- των εξής αποφάσεων: της απόφασης της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής, με την οποία απονεμήθηκαν στον προσφεύγοντα συνολικά 20 μόρια για την περίοδο προαγωγών του 2003· του πίνακα αξιολογήσεως των υπαλλήλων με βαθμό A 5 για την περίοδο προαγωγών του 2003, ο οποίος δημοσιεύθηκε στις «*Διοικητικές Πληροφορίες*» [*Informations administratives*] αριθ. 69-2003, της 13ης Νοεμβρίου 2003· του πίνακα των προαγομένων στον βαθμό A 4 υπαλλήλων κατά την περίοδο προαγωγών του 2003, ο οποίος δημοσιεύθηκε στις «*Διοικητικές Πληροφορίες*» αριθ. 73-2003, της 27ης Νοεμβρίου 2003· εν πάση περιπτώσει, της απόφασης να μην περιληφθεί ο προσφεύγων στους προαναφερθέντες πίνακες·
- καθόσον είναι αναγκαίο, της απόφασης της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής, της 15ης Ιουνίου 2004, περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως την οποία υπέβαλε ο προσφεύγων στις 12 Φεβρουαρίου 2004,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πέμπτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους Μ. Βηλαρά, πρόεδρο, Μ. Ε. Martins Ribeiro, F. Dehousse, D. Šnábý και Κ. Jürimäe, δικαστές,
γραμματέας: Ι. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 29ης Σεπτεμβρίου 2005,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

- ¹ Το άρθρο 26, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ), όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, είχε ως εξής:

«Ο ατομικός φάκελος του υπαλλήλου πρέπει να περιέχει:

- α) όλα τα έγγραφα που αφορούν τη διοικητική του κατάσταση και όλες τις εκθέσεις που αφορούν την ικανότητα, την απόδοση ή τη συμπεριφορά του·

β) τις παρατηρήσεις που έχουν διατυπωθεί από τον υπάλληλο για τα έγγραφα αυτά.

Κάθε έγγραφο πρέπει να καταχωρίζεται, να αριθμείται και να ταξινομείται, χωρίς να διακόπτεται η συνέχεια. Το όργανο δεν δύναται ούτε να αντιτάξει στον υπάλληλο, ούτε να επικαλεσθεί εναντίον του έγγραφα τα οποία αναφέρονται στην ανωτέρω περίπτωση α', αν δεν του έχουν κοινοποιηθεί πριν από την ταξινόμησή τους.»

2 Το άρθρο 43, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ ορίζει τα εξής:

«Η ικανότητα, η απόδοση και η συμπεριφορά στην υπηρεσία κάθε υπαλλήλου, εξαιρουμένων των υπαλλήλων με βαθμό Α 1 και Α 2, αποτελούν το αντικείμενο περιοδικής εκθέσεως που συντάσσεται τουλάχιστον ανά διετία, κατά τα προβλεπόμενα από κάθε όργανο, σύμφωνα με το άρθρο 110.»

3 Το άρθρο 45, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ έχει ως εξής:

«Η προαγωγή κατά βαθμό απονέμεται με απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής. Συνεπάγεται για τον υπάλληλο την κατάληψη από αυτόν του αμέσως ανώτερου βαθμού της κατηγορίας ή του κλάδου στον οποίο ανήκει. Η προαγωγή απονέμεται αποκλειστικά με επιλογή μεταξύ των υπαλλήλων που έχουν συμπληρώσει έναν ελάχιστο χρόνο υπηρεσίας στον βαθμό τους, μετά από συγκριτική εξέταση των προσόντων των υπαλλήλων που έχουν σειρά προαγωγής, καθώς και των εκθέσεων για τους υπαλλήλους αυτούς.»

4 Στις 30 Οκτωβρίου 2001, η Επιτροπή εξέδωσε την ανακοίνωση SEC(2001) 1697 περί της «εκθέσεως εξελίξεως σταδιοδρομίας» (αξιολογήσεως του προσωπικού) και [των] προαγωγών. Με την ανακοίνωση αυτή, η Επιτροπή χαράσσει τις κατευθύνσεις της

επί θεμάτων πολιτικής προσωπικού, προκειμένου να «συνδέ[σ]ει την εξέλιξη της σταδιοδρομίας με την αξιολόγηση της αποδόσεως και της ικανότητας του εργαζομένου». Υπογραμμίζει ότι «το κύριο χαρακτηριστικό [του νέου συστήματος προαγωγών] είναι ότι θα βασίζεται στα προσόντα». Η Επιτροπή προσθέτει ότι αυτά τα «προσόντα αποτελούν δυναμική και σωρευτική έννοια (“κεφαλαιοποιούνται”) [...] Προσδιορίζονται ποσοτικά μέσω ενός συστήματος μοριοδοτήσεως. Κατόπιν ορισμένου χρονικού διαστήματος (αναλόγως των συσσωρευθέντων προσόντων), το “κεφάλαιο” μορίων παρέχει στον υπάλληλο το δικαίωμα να προταθεί για προαγωγή στον ανώτερο βαθμό». Η Επιτροπή διευκρινίζει ότι «οι βαθμοί και οι αξιολογήσεις στο πλαίσιο [...] [των] εκθέσεων εξελίξεως σταδιοδρομίας αντιστοιχούν σε μόρια αξιολογήσεως στα οποία προστίθενται μόρια προτεραιότητας. Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι «η απονομή αυτών των μορίων προτεραιότητας πρέπει να αιτιολογείται εγγράφως βάσει επιχειρημάτων σχετικών με τα προσόντα». Τα μόρια προτεραιότητας «έχουν σκοπό την ανταμοιβή των υπαλλήλων που κρίνονται ως οι έχοντες τα περισσότερα προσόντα, αυξάνοντας μακροπρόθεσμα τις πιθανότητές τους να προαχθούν ή καθιστώντας ήδη εφικτή την προαγωγή τους κατά την τρέχουσα περίοδο προαγωγών». Η Επιτροπή διευκρινίζει ότι «[η] απονομή των [μορίων προτεραιότητας] πρέπει επίσης να αιτιολογείται βάσει εκτιμήσεων που διατυπώνονται εγγράφως κατά τρόπο λεπτομερή». Προσθέτει ότι «τ[α] [μόρια προτεραιότητας] θα απονέμονται βάσει ιεραρχικώς προσδιορισθέντων κριτηρίων με σκοπό την αξιολογική κατάταξη του προσωπικού». Κατά την Επιτροπή, «τ[ο] θεμελιώδες κριτήριο συνίσταται σε μια σύγκριση των προσόντων στο πλαίσιο της [γενικής διευθύνσεως] συνολικά, λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, την ικανότητα του προσώπου (βάσει αντικειμενικής αξιολογήσεως της μέχρι τούδε αποδόσεως και των αποδεδειγμένων ικανοτήτων)». Η Επιτροπή τονίζει ότι «το σύστημα σκοπεί, ιδίως, στη διασφάλιση του υψηλότερου δυνατού επιπέδου συγκλίσεως των αξιολογήσεων μεταξύ των διαφόρων υπηρεσιών της Επιτροπής». Διευκρινίζει, τέλος, ότι «σκοπεί επίσης στη διασφάλιση της λογικώς δυνατής συγκρισιμότητας των ρυθμών προαγωγής όλων των μελών του προσωπικού, μεταξύ των γενικών διευθύνσεων».

- 5 Στις 26 Απριλίου 2002, η Επιτροπή εξέδωσε απόφαση περί των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 43 του ΚΥΚ και απόφαση περί των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 45 του ΚΥΚ (στο εξής: ΓΕΔ 43 και ΓΕΔ 45).
- 6 Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, των ΓΕΔ 43, «συντάσσεται ετησίως περιοδική έκθεση, καλούμενη έκθεση εξελίξεως σταδιοδρομίας (στο εξής: ΕΕΣ) σχετικά με την ικανότητα, την απόδοση και τη συμπεριφορά στην υπηρεσία κάθε μόνιμου [...] μέλους του προσωπικού [...]».

- 7 Το άρθρο 2, παράγραφος 1, των ΓΕΔ 43 ορίζει τις έννοιες των μορίων αξιολογήσεως και των μορίων προτεραιότητας όσον αφορά τις ΓΕΔ 43 και τις ΓΕΔ 45. Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, δεύτερο έως πέμπτο εδάφιο, των ΓΕΔ 43:

«Τόσο τα μόρια αξιολογήσεως όσο και τα μόρια προτεραιότητας αποβλέπουν στο να ανταμείψουν τα προσόντα, η δε απονομή μορίων προτεραιότητας πρέπει πάντοτε να αιτιολογείται αξιοκρατικά.

Τα μόρια αξιολογήσεως είναι τα μόρια που προκύπτουν από τη βαθμολογία και τις κρίσεις της εκθέσεως εξελίξεως σταδιοδρομίας.

Μόρια προτεραιότητας είναι τα μόρια που μπορούν να απονεμηθούν από:

- α) τους γενικούς διευθυντές (για το προσωπικό κατηγορίας Α/LA) [...] στα μέλη του προσωπικού που έχουν τα αναγκαία προσόντα, αφού συνταχθούν οι εκθέσεις εξελίξεως σταδιοδρομίας στην οικεία [γενική διεύθυνση] ή υπηρεσία. Τα κριτήρια απονομής ορίζονται στο άρθρο 6 των [ΓΕΔ 45].
- β) την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, κατόπιν προτάσεως των επιτροπών προαγωγών, στα μέλη του προσωπικού που έχουν τα αναγκαία προσόντα και τα οποία έχουν δεχθεί να ασκήσουν επιπλέον καθήκοντα προς το συμφέρον του οργάνου. Τα κριτήρια απονομής ορίζονται στο άρθρο 9 των [ΓΕΔ 45].
- γ) από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, κατόπιν προτάσεως των επιτροπών προαγωγών και συνεπεία της ασκήσεως προσφυγών κατά της απονομής μορίων προτεραιότητας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 13, παράγραφος 2, των [ΓΕΔ 45].

Τόσο τα μόρια αξιολογήσεως όσο και τα μόρια προτεραιότητας συσσωρεύονται με την πάροδο των ετών. Μετά από μια προαγωγή, ο αριθμός των μορίων που αντιστοιχεί στο όριο προαγωγής αφαιρείται· το ενδεχόμενο υπόλοιπο μορίων διατηρείται για την επόμενη περίοδο [προαγωγών].»

- 8 Κατά τις «*Διοικητικές Πληροφορίες*» αριθ. 99-2002, της 3ης Δεκεμβρίου 2002, σχετικά με την περίοδο αξιολογήσεως του προσωπικού 2001-2002 (μεταβατική), «κατά την αξιολόγησή [του], κάθε υπάλληλος βαθμολογείται με συνολικό βαθμό από [0] ως [20] με μέγιστο δυνατό βαθμό το [20]». Ο βαθμός αυτός εκφράζεται εν συνεχεία σε μόρια αξιολογήσεως τα οποία μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την προαγωγή. Από το ίδιο φύλλο των «*Διοικητικών Πληροφοριών*» προκύπτει ότι ο αριθμός των μορίων αξιολογήσεως αντιστοιχεί, πλην εξαιρέσεων, στον συνολικό βαθμό αξιολογήσεως.
- 9 Το άρθρο 3 των ΓΕΔ 45 ορίζει ότι οι υπάλληλοι δεν μπορούν να προαχθούν παρά μόνο «μετά από συγκριτική εξέταση των προσόντων των υπαλλήλων που είναι επιλέξιμοι για προαγωγή». Από το άρθρο αυτό προκύπτει ότι «το βασικό στοιχείο που λαμβάνεται υπόψη είναι, επομένως, ο αριθμός των μορίων αξιολογήσεως και προτεραιότητας που έχει συσσωρεύσει κάθε υπάλληλος κατά τα προηγούμενα έτη». Η Επιτροπή προσθέτει ότι «μπορούν να ληφθούν υπόψη και άλλες δευτερευούσης σημασίας εκτιμήσεις, υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 10, παράγραφος 1, [των ΓΕΔ 45,] προκειμένου να ληφθεί απόφαση επιλογής μεταξύ υπαλλήλων με ίσο αριθμό μορίων αξιολογήσεως και προτεραιότητας».
- 10 Το άρθρο 4 των ΓΕΔ 45 ορίζει ότι:

«Η διαδικασία προαγωγής αποτελείται από τα ακόλουθα δύο στάδια:

- α) την απονομή μορίων προτεραιότητας από τις γενικές διευθύνσεις και, στη συνέχεια, από τις επιτροπές προαγωγών που ορίζονται στο άρθρο 14, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στα άρθρα 6, 7 και 9

β) την κυρίως διαδικασία προαγωγών, η οποία περιγράφεται στο άρθρο 10.»

- 11 Κατά το άρθρο 6 των ΓΕΔ 45, οι γενικοί διευθυντές ή οι διευθυντές κατανέμουν τα διαθέσιμα ανά γενική διεύθυνση μόρια προτεραιότητας (στο εξής: ΜΠΓΔ), κατόπιν διαβουλεύσεως με τις επιτροπές ίσης εκπροσώπησης για τις εκθέσεις αξιολογήσεως.
- 12 Από το άρθρο 6, παράγραφος 1, των ΓΕΔ 45 προκύπτει ότι, ενόψει της κατανομής αυτής, «κάθε γενική διεύθυνση διαθέτει [...] ποσότητα μορίων προτεραιότητας ίση με 2,5 φορές τον αριθμό των υπαλλήλων που είναι ακόμη προαγώγιμοι λαμβανομένου υπόψη του βαθμού τους και οι οποίοι κατέχουν οργανική θέση στη γενική διεύθυνση αυτή». Εντούτοις, από την ίδια διάταξη και από τις «Διοικητικές Πληροφορίες» αριθ. 99-2002 προκύπτει ότι οι γενικές διευθύνσεις των οποίων ο μέσος όρος των μορίων αξιολογήσεως, ως προς ορισμένο βαθμό, υπερβαίνει τον μέσο όρο του 14 στα 20 κατά περισσότερο από μία μονάδα, υποχρεούνται να μειώσουν την ποσότητα των μορίων προτεραιότητας κατά ποσό ακριβώς αντίστοιχο της διαπιστωθείσας υπερβάσεως. Πάντως, οι γενικές διευθύνσεις μπορούν να δικαιολογήσουν την υπέρβαση αυτή και οι επιτροπές προαγωγών μπορούν να αποφασίσουν, κατ' εξαίρεση, την ακύρωση του συνόλου ή μέρους της μειώσεως αυτής.
- 13 Το άρθρο 6, παράγραφος 2, των ΓΕΔ 45 ορίζει ότι, «με την έναρξη της διαδικασίας απονομής των μορίων προτεραιότητας, οι γενικοί διευθυντές και οι διευθυντές συνεδριάζουν σε κάθε γενική διεύθυνση, για να συμφωνήσουν ως προς τα κριτήρια κατανομής της ποσότητας των μορίων προτεραιότητας μεταξύ των διευθύνσεων».
- 14 Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 3, των ΓΕΔ 45:

«Έχοντας υπόψη τα αποτελέσματα των [ΕΕΣ], οι γενικοί διευθυντές, κατόπιν προτάσεων των οικείων διευθυντών, για το προσωπικό κατηγορίας Α [...], απονέμουν τα μόρια προτεραιότητας στους υπαλλήλους που κρίνεται ότι συγκεντρώνουν τα περισσότερα προσόντα, για τους εξής, ιδίως, λόγους:

- i) [διότι] έχουν συμβάλει στην επίτευξη αποτελεσμάτων που υπερβαίνουν τους ατομικούς στόχους τους και που εμπίπτουν στο πρόγραμμα εργασίας της διευθύνσεως/γενικής διευθύνσεως, συμπεριλαμβανομένης της παροχής βοήθειας σε άλλες μονάδες, ή

- ii) [διότι] έχουν καταβάλει ιδιαίτερες προσπάθειες και έχουν επιδείξει εξαιρετικά αποτελέσματα κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, όπως καταγράφεται στις οικείες [ΕΕΣ].»

15 Το άρθρο 6, παράγραφος 4, των ΓΕΔ 45 ορίζει ότι, «για να υπάρξει διαφοροποίηση μεταξύ του προσωπικού»:

- «α) το 50 % των μορίων προτεραιότητας της ποσότητας που έχει στη διάθεσή της η γενική διεύθυνση κατανέμεται μεταξύ των υπαλλήλων με την καλύτερη απόδοση, οι οποίοι επέδειξαν εξαιρετική ικανότητα στην εκπλήρωση των κριτηρίων της παραγράφου 3, υπό i) και ii). Οι υπάλληλοι αυτοί αντιστοιχούν περίπου στο 15 % των υπαλλήλων της γενικής διευθύνσεως ανά βαθμό. Κάθε υπάλληλος λαμβάνει μεταξύ 6 και 10 μορίων.

- β) Το υπόλοιπο 50 % κατανέμεται μεταξύ άλλων υπαλλήλων, οι οποίοι θεωρείται ότι έχουν τα αναγκαία προσόντα, με βάση τα κριτήρια των σημείων i) και ii), της παραγράφου 3, και στους οποίους απονέμονται από 0 έως 4 μόρια ανά υπάλληλο.

Ο ίδιος υπάλληλος δεν μπορεί να λάβει μόρια που αντλούνται και από τις δύο ομάδες. Επομένως, ο μέγιστος αριθμός μορίων προτεραιότητας που μπορεί να απονεμηθεί σε έναν και μόνο υπάλληλο ανά περίοδο παραγωγών είναι 10».

- 16 Το άρθρο 8 των ΓΕΔ 45 ορίζει ότι όταν τα μόρια προτεραιότητας απονεμηθούν κατά τη διαδικασία του άρθρου 6, η Γενική Διεύθυνση (ΓΔ) Προσωπικού και Διοίκησης συντάσσει τους πίνακες αξιολογήσεως των υπαλλήλων ανά βαθμό και κατά σειρά βαθμολογίας, τους δημοσιεύει στο ενδοδίκτυο και τους κοινοποιεί στο σύνολο του προσωπικού. Στους πίνακες αυτούς περιλαμβάνονται τα ονόματα όλων των υπαλλήλων που υπολείπονται μέχρι και 5 μόρια του ορίου προαγωγής και τα ονόματα αυτών που έχουν συμπληρώσει ή υπερβεί το όριο αυτό.
- 17 Κατά το άρθρο 13, παράγραφος 1, των ΓΕΔ 45, εντός πέντε εργασίμων ημερών από τη δημοσίευση του πίνακα αξιολογήσεως του άρθρου 8 των ΓΕΔ 45, οι υπάλληλοι μπορούν να ασκήσουν διοικητική προσφυγή κατά των αποφάσεων απονομής μορίων προτεραιότητας ενώπιον της επιτροπής προαγωγών (στο εξής: ενδικοφανής προσφυγή). Κατά το άρθρο 13, παράγραφος 2, των ΓΕΔ 45, «κατά την εξέταση κάθε περιπτώσεως, η επιτροπή προαγωγών, εφόσον το κρίνει σκόπιμο, προτείνει την απονομή ορισμένου αριθμού μορίων προτεραιότητας. Στην αιτιολογημένη γνώμη της, η επιτροπή προαγωγών υποβάλλει πρόταση στην [αρμόδια για τους διορισμούς αρχή,]» η οποία αποφασίζει για την ενδεχόμενη απονομή συμπληρωματικών μορίων προτεραιότητας, ο αριθμός των οποίων δημοσιεύεται (στο εξής: απονεμηθέντα κατόπιν της ενδικοφανούς προσφυγής μόρια προτεραιότητας ή ΜΠΕΠ).
- 18 Δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 1, των ΓΕΔ 45, οι επιτροπές προαγωγών επιφορτίζονται, εξάλλου, με την υποβολή προτάσεων προς την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ) όσον αφορά την απονομή μορίων προτεραιότητας ως αναγνώριση της ασκήσεως πρόσθετων καθηκόντων προς το συμφέρον του οργάνου (στο εξής: μόρια προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων). Τα καθήκοντα αυτά απαριθμούνται στο παράρτημα Ι των εν λόγω ΓΕΔ.
- 19 Το άρθρο 12 των ΓΕΔ 45 προβλέπει μεταβατικές διατάξεις για την περίοδο προαγωγών του έτους 2003, προκειμένου «να ληφθούν δεόντως υπόψη τα προσόντα διαχρονικά». Η διάταξη αυτή, στην παράγραφο 3, προβλέπει τρεις κατηγορίες μεταβατικών μορίων προτεραιότητας (στο εξής: ΜΜΠ):

«α) Τα ΜΜΠ θα απονέμονται στους υπαλλήλους με όριο 1 μόριο ανά αριθμό ετών που διανύθηκαν στον βαθμό, με ανώτατο όριο τα 7 μόρια. Επιπλέον, οι

επιτροπές προαγωγών θα έχουν στη διάθεσή τους μια ποσότητα ΜΜΠ ίση με 0,25 ανά υπάλληλο που θα μπορούν να απονέμουν με ανώτατο όριο τα 2 μόρια ανά υπάλληλο.

β) Οι γενικές διευθύνσεις μπορούν να απονέμουν ειδικά ΜΜΠ, για το προσωπικό που είχε προταθεί για προαγωγή κατά την προηγούμενη περίοδο αλλά δεν είχε τελικώς προαχθεί [...]» (στο εξής: προταθέντες και μη προαχθέντες).

20 Κατά τις «*Διοικητικές Πληροφορίες*» αριθ. 18-2003, της 17ης Φεβρουαρίου 2003 (Προαγωγές 2003 — Κατηγορίες Α, ΛΑ, Β, C και D — Προϋπολογισμός λειτουργίας — Προταθέντες και μη προαχθέντες της περιόδου 2002), και τις «*Διοικητικές Πληροφορίες*» αριθ. 34-2003, της 2ας Μαΐου 2003 (Περίοδος προαγωγών 2003), σημείο III, μπορούν να απονεμηθούν κατά μέγιστο όριο 4 ειδικά συμπληρωματικά μόρια προτεραιότητας (στο εξής: ΕΣΜΠ).

21 Το άρθρο 10 των ΓΕΔ 45 ορίζει τα εξής:

«1. Μόλις ολοκληρωθεί η διαδικασία που περιγράφεται στο άρθρο 9, οι επιτροπές προαγωγών του άρθρου 14 συνεδριάζουν για να εξετάσουν τον πίνακα αξιολογήσεως και να υποβάλουν προτάσεις προαγωγής, επιλέγοντας μεταξύ της ομάδας των υπαλλήλων που έχουν συμπληρώσει το όριο προαγωγής, των οποίων, όμως, ο αριθμός υπερβαίνει τον αριθμό των υπαλλήλων που είναι πραγματικά δυνατό να προαχθούν (ομάδα *ex aequo*). Κατά την επιλογή μεταξύ υπαλλήλων με ίσο αριθμό μορίων, οι επιτροπές λαμβάνουν ιδίως υπόψη στοιχεία όπως την αρχαιότητα στον βαθμό και εκτιμήσεις σχετικές με την ισότητα ευκαιριών. Η διαδικασία αυτή αρχίζει το αργότερο στις 15 Μαΐου. Οι επιτροπές οφείλουν να αιτιολογούν τις προτάσεις τους και να τις υποβάλλουν στην [ΑΔΑ]. Ο πίνακας αξιολογήσεως που περιέχει τις εν λόγω προτάσεις δημοσιεύεται στο ενδοδίκτυο. Όσον αφορά τους υπαλλήλους των οποίων ο αριθμός μορίων ισούται με το όριο προαγωγής, ο πίνακας αυτός προβαίνει σε διάκριση μεταξύ των ενδιαφερομένων αναλόγως του αν έχουν προταθεί από την επιτροπή προαγωγών ή όχι.

2. Η προαγωγή ενός υπαλλήλου προϋποθέτει ότι αυτός έχει συγκεντρώσει συνολικά τουλάχιστον 10 μόρια αξιολογήσεως στην έκθεση εξελίξεως σταδιοδρομίας όσον αφορά την τελευταία περίοδο αξιολογήσεως [...]

3. Τον Ιούνιο, βάσει των προτάσεων των επιτροπών προαγωγών, η [ΑΔΑ] αποφασίζει ποιοι υπάλληλοι θα προαχθούν σε κάθε βαθμό. Όταν προαχθεί ένας υπάλληλος, το όριο αφαιρείται από το άθροισμα των μορίων αξιολογήσεως των προαγομένων υπαλλήλων και το υπόλοιπο διατηρείται για τα επόμενα έτη.

4. Τον Ιούλιο, η ΓΔ Προσωπικού και Διοίκησης δημοσιεύει τον πίνακα των προαγομένων.»

22 Το άρθρο 14, παράγραφοι 1 και 2, των ΓΕΔ 45 ορίζει ότι:

«1. Συγκροτούνται πέντε επιτροπές προαγωγών, αντιστοίχως για το προσωπικό των κατηγοριών Α, ΛΑ, Β, C και D.

2. Η σύνθεση των επιτροπών έχει ως εξής:

— Για το προσωπικό κατηγορίας Α: πρόεδρος, ο γενικός διευθυντής της ΓΔ Προσωπικού και Διοίκησης· ένας αριθμός μελών ίσος με τον αριθμό των γενικών διευθυντών και των προϊσταμένων υπηρεσιών· 15 μέλη που διορίζονται από την κεντρική επιτροπή προσωπικού με βαθμό τουλάχιστον Α 4/LA 4.

— [...]»

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

- 23 Ο προσφεύγων είναι υπάλληλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων από τον Απρίλιο του 1991. Υπηρετεί στη νομική υπηρεσία της Επιτροπής από την 1η Ιουλίου 2001.
- 24 Στις 15 Μαρτίου 2003, ο προσφεύγων βαθμολογήθηκε με 16 στα 20 στην ΕΕΣ του για την περίοδο από τον Ιούλιο του 2001 ως τον Δεκέμβριο του 2002. Ο βαθμός αυτός μετατράπηκε σε 16 μόρια αξιολογήσεως.
- 25 Με απόφαση που κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα στις 3 Ιουλίου 2003, ο γενικός διευθυντής της νομικής υπηρεσίας του απένευμε επίσης 1 από τα ΜΠΓΔ βάσει του άρθρου 6 των ΓΕΔ 45.
- 26 Δυνάμει του άρθρου 12, παράγραφος 3, στοιχείο α', πρώτη περίοδος, των ΓΕΔ 45, η νομική υπηρεσία του απένευμε επίσης 3 [ΜΜΠ], 1 ανά έτος υπηρεσίας στον βαθμό (στο εξής: ΜΜΠΓΔ) που αντιστοιχούν σε τρία έτη αρχαιότητας στον βαθμό Α 5.
- 27 Ο πίνακας αξιολογήσεως του άρθρου 8 των ΓΕΔ 45, για την περίοδο προαγωγών του έτους 2003, ο οποίος αφορούσε τους υπαλλήλους με βαθμό Α 5, όπως ο προσφεύγων, δημοσιεύθηκε στις «Διοικητικές Πληροφορίες» αριθ. 48-2003, της 7ης Ιουλίου 2003. Για κάθε υπάλληλο, στον πίνακα αυτόν αναφέρεται το άθροισμα των μορίων αξιολογήσεως και των ΜΠΓΔ, αλλά και των ΜΜΠΓΔ και των ΕΣΜΠ. Το όνομα του προσφεύγοντος δεν περιλαμβάνεται στον πίνακα αυτό.
- 28 Ο προσφεύγων άσκησε στις 14 Ιουλίου 2003 ενδικοφανή προσφυγή, βάσει του άρθρου 13 των ΓΕΔ 45, κατά της απονομής ενός μόνο ΜΠΓΔ. Η επιτροπή προαγωγών για το προσωπικό κατηγορίας Α συνεδρίασε στις 17 και 24 Οκτωβρίου του ίδιου έτους για να εξετάσει, μεταξύ άλλων, την προσφυγή αυτή.

- 29 Εν συνεχεία, η προαναφερθείσα επιτροπή προαγωγών κατήρτισε, στις 13 Νοεμβρίου 2003, τον πίνακα αξιολογήσεως των υπαλλήλων με βαθμό Α 5 που προβλέπει το άρθρο 10 των ΓΕΔ 45. Ο πίνακας αυτός δημοσιεύθηκε στις «*Διοικητικές Πληροφορίες*» αριθ. 69-2003, της ίδιας ημέρας. Το όνομα του προσφεύγοντος δεν περιλαμβάνεται σ' αυτόν.
- 30 Στις 20 Νοεμβρίου 2003, η ΑΔΑ κατάρτισε τον πίνακα των προαχθέντων κατά το έτος 2003 υπαλλήλων, στον οποίο δεν περιλαμβανόταν το όνομα του προσφεύγοντος. Ο πίνακας αυτός δημοσιεύθηκε στις «*Διοικητικές Πληροφορίες*» αριθ. 73-2003, της 27ης Νοεμβρίου 2003.
- 31 Συμβουλευόμενος, στις 16 Δεκεμβρίου 2003, τον ατομικό του φάκελο προαγωγής στον δικτυακό τόπο Sysper 2 του ενδοδικτύου της Επιτροπής, ο προσφεύγων πληροφορήθηκε ότι του είχε απονεμηθεί συνολικός αριθμός 20 μορίων για την περίοδο προαγωγών του έτους 2003.
- 32 Η Επιτροπή δημοσίευσε ένα συγκεφαλαιωτικό σημείωμα για την εξέλιξη της επίμαχης διαδικασίας προαγωγών στις «*Διοικητικές Πληροφορίες*» αριθ. 82-2003, της 19ης Δεκεμβρίου 2003.
- 33 Με υπηρεσιακό σημείωμα της 12ης Φεβρουαρίου 2004, ο προσφεύγων υπέβαλε διοικητική ένσταση βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ.
- 34 Η διοικητική ένσταση αυτή απορρίφθηκε με απόφαση της ΑΔΑ της 15ης Ιουνίου 2004, η οποία κοινοποιήθηκε στον ενδιαφερόμενο την επομένη.
- 35 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 22 Ιουλίου 2004, ο προσφεύγων άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

- 36 Το υπόμνημα αντικρούσεως κατατέθηκε στις 19 Νοεμβρίου 2004.
- 37 Με επιστολή η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 14 Ιανουαρίου 2005, ο προσφεύγων παραιτήθηκε του δικαιώματος καταθέσεως υπομνήματος απαντήσεως.
- 38 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 14 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου και κατόπιν προτάσεως του πέμπτου τμήματος, το Πρωτοδικείο αποφάσισε, αφού άκουσε τους διαδίκους σύμφωνα με το άρθρο 51 του εν λόγω κανονισμού, να παραπέμψει την εκδίκαση της υποθέσεως ενώπιον πενταμελούς τμήματος.
- 39 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πέμπτο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο των μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας που προβλέπονται στο άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, έθεσε εγγράφως ερωτήσεις στον προσφεύγοντα και στην Επιτροπή, ζητώντας τους να απαντήσουν ως την 31η Αυγούστου 2005. Οι διάδικοι ικανοποίησαν το αίτημα αυτό εντός της ταχθείσας προθεσμίας.
- 40 Με έγγραφο της Γραμματείας του Πρωτοδικείου, της 15ης Σεπτεμβρίου 2005, οι διάδικοι κλήθηκαν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί των απαντήσεων του αντιδίκου τους στις γραπτές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου ως τις 23 Σεπτεμβρίου 2005. Ο προσφεύγων και η Επιτροπή κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου, αντίστοιχα, στις 23 και 22 Σεπτεμβρίου 2005.
- 41 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις που έθεσε το Πρωτοδικείο κατά τη συνεδρίαση της 29ης Σεπτεμβρίου 2005.

Αιτήματα των διαδίκων

42 Ο προσφεύγων ζητεί, με την προσφυγή του, από το Πρωτοδικείο:

- να διατάξει, στο πλαίσιο των μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας, την προσκόμιση εγγράφων·
- να ακυρώσει τις εξής πράξεις:
 - την απόφαση του γενικού διευθυντή της νομικής υπηρεσίας, με την οποία του απονεμήθηκε ένα μόνο ΜΠΓΔ για την περίοδο προαγωγών του έτους 2003, απόφαση που κοινοποιήθηκε στις 2 Ιουλίου 2003 και επικυρώθηκε με απόφαση της ΑΔΑ που κοινοποιήθηκε στις 16 Δεκεμβρίου 2003·
 - την απόφαση της ΑΔΑ, με την οποία δεν του απονεμήθηκε κανένα μόριο προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων για την περίοδο προαγωγών του έτους 2003, απόφαση που κοινοποιήθηκε μέσω του συστήματος Sysper 2, στις 16 Δεκεμβρίου 2003·
 - τις εξής αποφάσεις: την απόφαση της ΑΔΑ, με την οποία του απονέμονται συνολικά 20 μόρια για την περίοδο προαγωγών του έτους 2003· τον πίνακα αξιολογήσεως των υπαλλήλων με βαθμό Α 5 για την περίοδο προαγωγών του έτους 2003, ο οποίος δημοσιεύθηκε στις «Διοικητικές Πληροφορίες» αριθ. 69-2003, της 13ης Νοεμβρίου 2003· τον πίνακα των προαχθέντων στον βαθμό Α 4 υπαλλήλων κατά την περίοδο προαγωγών του έτους 2003, ο οποίος δημοσιεύθηκε στις «Διοικητικές Πληροφορίες» αριθ. 73-2003, της 27ης Νοεμβρίου 2003· εν πάση περιπτώσει, την απόφαση να μην περιληφθεί ο προσφεύγων στους προαναφερθέντες πίνακες·

— καθόσον είναι αναγκαίο, την απόφαση της ΑΔΑ, της 15ης Ιουνίου 2004, περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως την οποία υπέβαλε ο προσφεύγων στις 12 Φεβρουαρίου 2004·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

43 Με το υπόμνημα αντικρούσεως, η καθής ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να κρίνει απαράδεκτα και αβάσιμα τα επιχειρήματα του προσφεύγοντος περί ακυρώσεως της αποφάσεως με την οποία του απονεμήθηκαν συνολικά 20 μόρια·

— κατά τα λοιπά, να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

— να αποφασίσει επί των δικαστικών εξόδων κατά νόμο.

44 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή παραιτήθηκε από το επιχείρημα περί απαραδέκτου της προσφυγής καθόσον αυτή στρέφεται κατά της αποφάσεως περί απονομής στον προσφεύγοντα 20 συνολικά μορίων προαγωγής. Το Πρωτοδικείο σημείωσε το γεγονός αυτό στο πρακτικό της συνεδριάσεως.

45 Κατόπιν της δηλώσεως αυτής, ο προσφεύγων παραιτήθηκε από τα αιτήματά του περί ακυρώσεως των ατομικών αποφάσεων με τις οποίες του απονέμονται ή δεν του απονέμονται μόρια προτεραιότητας των διαφόρων προβλεπόμενων κατηγοριών, τούτο δε καθόσον είναι δυνατό να αμφισβητήσει, κατά περίπτωση, το κύρος των κριτηρίων απονομής των ειδικών μορίων, με την προσφυγή κατά της αποφάσεως περί καθορισμού του συνόλου των μορίων προαγωγής. Το Πρωτοδικείο σημείωσε τη δήλωση αυτή στο πρακτικό της συνεδριάσεως.

Επί του παραδεκτού

46 Όπως προεκτέθηκε στη σκέψη 44, η Επιτροπή παραιτήθηκε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, της ενστάσεώς της περί απαραδέκτου της προσφυγής, καθόσον η προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως περί απονομής στον προσφεύγοντα 20 συνολικά μορίων κατά την περίοδο προαγωγών του έτους 2003.

47 Πρέπει, εντούτοις, να υπομνησθεί ότι, δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις του παραδεκτού της προσφυγής είναι δημοσίας τάξεως, το Πρωτοδικείο μπορεί να τις εξετάσει αυτεπαγγέλτως, ο δε έλεγχός του δεν περιορίζεται στην εξέταση των περί απαραδέκτου ενστάσεων των διαδίκων. Εναπόκειται, μεταξύ άλλων, στο Πρωτοδικείο, ανεξαρτήτως των θέσεων των διαδίκων, να διερευνήσει και να αποφανθεί αν, στην κάθε περίπτωση, υπήρξε όντως πράξη βλαπτική για τον προσφεύγοντα (βλ., απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Μαρτίου 2005, T-275/02, D κατά Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, Συλλογή Υπ.Υπ. 2005, σ. I-A-51 και II-211, σκέψη 42, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

48 Κατά πάγια νομολογία, αποτελούν πράξεις ή αποφάσεις δυνάμενες να αποτελέσουν το αντικείμενο προσφυγής περί ακυρώσεως μόνον εκείνες των οποίων τα έννομα αποτελέσματα είναι δεσμευτικά και ικανά να επηρεάσουν τα συμφέροντα του προσφεύγοντος, μεταβάλλοντας κατά τρόπο σαφή τη νομική του θέση (απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1981, 60/81, IBM κατά Επιτροπής, Συλλογή 1981, σ. 2639, σκέψη 9' αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 22ας Ιουνίου 1990, T-32/89 και T-39/89, Μαρκόπουλος κατά Δικαστηρίου, Συλλογή 1990, σ. II-281, σκέψη 21, και της 17ης Δεκεμβρίου 2003, T-324/02, McAuley κατά Συμβουλίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 2003, σ. I-A-337 και II-1657, σκέψη 28).

- 49 Από τη νομολογία προκύπτει, επίσης, ότι, όταν η έκδοση μιας αποφάσεως περιλαμβάνει περισσότερα στάδια, μπορούν να προσβληθούν μόνο τα μέτρα που καθορίζουν κατά τρόπο οριστικό τη θέση του εκδίδοντος την απόφαση και όχι τα ενδιάμεσα μέτρα που σκοπούν στην προπαρασκευή της τελικής αποφάσεως (προπαρατεθείσες στη σκέψη 48 αποφάσεις Μαρκόπουλος κατά Δικαστηρίου, σκέψη 21, και McAuley κατά Συμβουλίου, σκέψη 28).
- 50 Ο προσφεύγων αμφισβητεί, στην προκειμένη περίπτωση, το νομότυπο διαφόρων πράξεων της διαδικασίας προαγωγών της περιόδου του έτους 2003, της πρώτης χρονικά που υπέκειτο στις νέες ΓΕΔ 43 και ΓΕΔ 45, επικαλούμενος, μεταξύ άλλων, το ανυπόστατο ορισμένων εξ αυτών των πράξεων.
- 51 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Πρωτοδικείο κρίνει αναγκαίο να αναλύσει, διαδοχικά, τη ratio του νέου συστήματος προαγωγών και τη διεξαγωγή της διαδικασίας προαγωγών στο σύνολό της, προκειμένου να προσδιορισθεί η βλαπτική πράξη και οι προθεσμίες ασκήσεως προσφυγής κατ' αυτής.

1. Σύστημα προαγωγών

- 52 Επιβάλλεται να επισημανθεί ότι η προαγωγή, κατά τις εφαρμοστέες διατάξεις, βασίζεται στα προσόντα και στο επίπεδο αποδόσεως του υπαλλήλου, όπως διαπιστώνονται ανά έτος και εκφράζονται με μόρια απονεμόμενα στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας αξιολογήσεως και προαγωγών.
- 53 Το άρθρο 3 των ΓΕΔ 45, το οποίο φέρει τον τίτλο «Στοιχεία δικαιολογούντα προαγωγή», διευκρινίζει ειδικότερα ότι «το βασικό στοιχείο που λαμβάνεται υπόψη είναι, επομένως, ο αριθμός των μορίων αξιολογήσεως και προτεραιότητας που έχει συσσωρεύσει κάθε υπάλληλος κατά τα προηγούμενα έτη».

54 Από το άρθρο 5 των ΓΕΔ 45 προκύπτει, εξάλλου, ότι οι υπάλληλοι προάγονται μόνον εφόσον συγκεντρώσουν συγκεκριμένο συνολικό αριθμό μορίων, τουλάχιστον ίσο με το όριο αναφοράς ή «όριο προαγωγής», που καθορίζεται, για κάθε περίοδο προαγωγών, από τις επιτροπές προαγωγών.

55 Το άρθρο 5, παράγραφος 3, των ΓΕΔ 45 ορίζει, συγκεκριμένα, τα εξής:

«Το όριο προαγωγής δηλώνει τον αριθμό μορίων αξιολογήσεως και προτεραιότητας που απαιτείται για την προαγωγή υπαλλήλου σε ορισμένο βαθμό· με την επιφύλαξη των δυνατοτήτων του προϋπολογισμού, οι υπάλληλοι των οποίων ο αριθμός μορίων υπερβαίνει το όριο προάγονται. Οι υπάλληλοι των οποίων τα μόρια ισούνται με το όριο ενδέχεται να προαχθούν ή ενδέχεται να χρειαστεί να αναμένουν επόμενη περίοδο προαγωγών, ανάλογα με το ποσοστό προαγωγών.»

56 Το άρθρο 10, παράγραφος 3, των ΓΕΔ 45 συμπληρώνει την προπαρατεθείσα διάταξη προβλέποντας ότι «σε περίπτωση προαγωγής, το όριο αναφοράς αφαιρείται από το απόθεμα των μορίων αξιολογήσεως των προαγομένων υπαλλήλων και το υπόλοιπο διατηρείται για τα επόμενα έτη».

57 Ο συνολικός αριθμός μορίων που συγκεντρώνει ένας υπάλληλος κατά τη διάρκεια μιας περιόδου προαγωγών είναι αποτέλεσμα μιας σύνθετης διαδικασίας κατά την οποία στον υπάλληλο αυτόν απονέμονται μόρια αξιολογήσεως προκύπτοντα από τη βαθμολογία και από την αξιολόγηση της ΕΕΣ, και εν συνεχεία μόρια προτεραιότητας απονεμόμενα, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, των ΓΕΔ 43, είτε από τους γενικούς διευθυντές ή τους διευθυντές κάθε γενικής διευθύνσεως (ΜΠΓΔ) είτε από την ΑΔΑ, κατόπιν προτάσεως των επιτροπών προαγωγών (μόρια προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων και ΜΠΕΠ).

58 Για την περίοδο προαγωγών του έτους 2003, πρώτου έτους εφαρμογής της νέας διαδικασίας προαγωγών, προβλέφθηκαν, με το άρθρο 12, παράγραφος 3, των ΓΕΔ 45, μεταβατικές διατάξεις «προκειμένου να ληφθούν δεόντως υπόψη τα προσόντα διαχρονικά». Οι διατάξεις αυτές αφορούν την απονομή, αφενός, ΜΜΠ, τα οποία απονέμονται αυτεπαγγέλτως στους υπαλλήλους, ένα μόριο ανά έτος αρχαιότητας με ανώτατο όριο τα 7 μόρια (ΜΜΠΓΔ, άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο α', πρώτη περίοδος, των ΓΕΔ 45) ή κατόπιν προτάσεως των επιτροπών προαγωγών, όταν αυτό δικαιολογείται από την κατάσταση του υπαλλήλου και με ανώτατο όριο τα 2 μόρια ανά υπάλληλο [ΜΜΠ, άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο α', δεύτερη περίοδος, των ΓΕΔ 45], αφετέρου, έως και 4 κατά μέγιστο όριο ΕΣΜΠ όσον αφορά τους υπαλλήλους που προτάθηκαν για προαγωγή κατά την περίοδο 2002 χωρίς τελικά να προαχθούν (άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο β', των ΓΕΔ 45 και «Διοικητικές Πληροφορίες» αριθ. 18-2003 και 34-2003).

2. Διεξαγωγή της διαδικασίας προαγωγών

59 Η διαδικασία προαγωγών αρχίζει κάθε έτος μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας αξιολογήσεως και το πρώτο στάδιό της, μετά την απονομή των μορίων αξιολογήσεως, συνίσταται στην απονομή των μορίων προτεραιότητας σε επίπεδο γενικής διευθύνσεως.

60 Στην προκειμένη περίπτωση, με απόφαση που κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα στις 3 Ιουλίου 2003, ο γενικός διευθυντής της νομικής υπηρεσίας του απένειμε 1 ΜΠΓΔ βάσει του άρθρου 6 των ΓΕΔ 45, το οποίο προστέθηκε στα 16 μόρια αξιολογήσεως που ο προσφεύγων είχε ήδη συγκεντρώσει. Δυνάμει του άρθρου 12, παράγραφος 3, στοιχείο α', πρώτη περίοδος, των ΓΕΔ 45, η νομική υπηρεσία του απένειμε επίσης 3 ΜΜΠΓΔ που αντιστοιχούν σε τρία έτη αρχαιότητας στον βαθμό Α 5. Ο προσφεύγων δεν έλαβε, αντιθέτως, κανένα ΕΣΜΠ του άρθρου 12, παράγραφος 3, στοιχείο β', των ΓΕΔ 45.

61 Εκτός από την ατομική και εμπιστευτική πληροφόρηση που παρέχεται σε κάθε υπάλληλο από τη γενική διεύθυνσή του ως προς το άθροισμα των μορίων αξιολογήσεως και των μορίων προτεραιότητας (άρθρο 6, παράγραφος 8, των

ΓΕΔ 45), η Γενική Διεύθυνση Προσωπικού και Διοίκησης της Επιτροπής καταρτίζει και δημοσιεύει, μετά την απονομή των διαθεσίμων ανά γενική διεύθυνση μορίων προτεραιότητας, έναν πίνακα αξιολογήσεως ανά βαθμό, στον οποίο περιλαμβάνονται τα ονόματα των υπαλλήλων που υπολείπονται μέχρι και 5 μόρια του ορίου προαγωγής και τα ονόματα αυτών που έχουν συμπληρώσει ή υπερβεί το όριο αυτό, με την ένδειξη του αθροίσματος των μορίων αξιολογήσεως και των ΜΠΓΔ που συγκέντρωσε ο κάθε υπάλληλος (άρθρο 8 των ΓΕΔ 45).

- 62 Προκειμένου περί της περιόδου προαγωγών του έτους 2003, ο προαναφερθείς πίνακας αξιολογήσεως, όσον αφορά τους υπαλλήλους με βαθμό Α 5 όπως ο προσφεύγων, δημοσιεύθηκε στις «Διοικητικές Πληροφορίες» αριθ. 48-2003, της 7ης Ιουλίου 2003. Ο πίνακας περιλαμβάνει, για κάθε ενδιαφερόμενο υπάλληλο, το άθροισμα των μορίων αξιολογήσεως και των μορίων προτεραιότητας, αλλά και ένδειξη για τα ΜΜΠΓΔ και τα ΕΣΜΠ που απονεμήθηκαν στο πλαίσιο εφαρμογής των μεταβατικών διατάξεων.
- 63 Ο πίνακας του άρθρου 8 των ΓΕΔ 45 δεν καθορίζει, κατά τρόπο οριστικό, τη θέση των υπαλλήλων, είτε περιλαμβάνονται στον πίνακα αυτόν είτε όχι, στο πλαίσιο της διαδικασίας προαγωγών.
- 64 Αφενός, ο υπάλληλος που δεν είναι ικανοποιημένος από τον αριθμό των ΜΠΓΔ που του απονεμήθηκαν έχει τη δυνατότητα να ασκήσει, εντός προθεσμίας πέντε εργάσιμων ημερών από τη δημοσίευση του προαναφερθέντος πίνακα, ενδικοφανή προσφυγή ενώπιον της αρμόδιας επιτροπής προαγωγών η οποία μπορεί, ενδεχομένως, να προτείνει στην ΑΔΑ την απονομή ΜΠΕΠ στον οικείο υπάλληλο (άρθρο 13 των ΓΕΔ 45). Ο προσφεύγων, εξάλλου, άσκησε εγκύρως τέτοια προσφυγή στις 14 Ιουλίου 2003.
- 65 Αφετέρου, οι υπάλληλοι μπορούν ακόμη, μετά τη δημοσίευση του πίνακα αξιολογήσεως του άρθρου 8 των ΓΕΔ 45, να συγκεντρώσουν ΕΣΜΠ (άρθρο 9 των ΓΕΔ 45) και, κατ' εφαρμογή των μεταβατικών διατάξεων, μεταβατικά μόρια προτεραιότητας που απονέμονται από την ΑΔΑ κατόπιν προτάσεως των επιτροπών προαγωγών (στο εξής: ΜΜΠΕΠ) [άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο α', δεύτερη περίοδος, των ΓΕΔ 45].

- 66 Το δεύτερο στάδιο της διαδικασίας προαγωγών περιλαμβάνει τη συνεδρίαση των επιτροπών προαγωγών και την υποβολή στην ΑΔΑ προτάσεων επί θεμάτων που εμπíπτουν στην αρμοδιότητά τους.
- 67 Δεν αμφισβητείται ότι οι επιτροπές προαγωγών έχουν, κατ' ουσίαν, διπλή αρμοδιότητα. Η πρώτη αρμοδιότητα συνίσταται στην υποβολή προτάσεως στην ΑΔΑ ως προς την απονομή ορισμένων μορίων προτεραιότητας (άρθρα 9, 12 και 13 των ΓΕΔ 45), οι εν λόγω δε επιτροπές διατυπώνουν συνήθως γνώμη επί της απονομής ΜΠΕΠ πριν προτείνουν την ατομική απονομή μορίων προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων (άρθρο 13 των ΓΕΔ 45). Η δεύτερη αρμοδιότητα συνίσταται στην υποβολή προς την ΑΔΑ προτάσεως περί κατατάξεως των υπαλλήλων που συγκροτούν την επονομαζόμενη ομάδα «ex aequo», δηλαδή την ομάδα των υπαλλήλων που έχουν συμπληρώσει το όριο προαγωγής, αλλά των οποίων ο αριθμός υπερβαίνει τον αριθμό των υπαλλήλων που είναι πράγματι δυνατό να προαχθούν (άρθρο 10 των ΓΕΔ 45).
- 68 Πάντως, λαμβανομένης υπόψη της ασαφούς διατυπώσεως των ΓΕΔ 45, ο προσδιορισμός της *ratione temporis* παρεμβάσεως των επιτροπών προαγωγών δεν είναι ευχερής.
- 69 Πράγματι, το άρθρο 10 των ΓΕΔ 45 ορίζει ότι οι επιτροπές προαγωγών συνεδριάζουν για να εξετάσουν τον πίνακα αξιολογήσεως και να υποβάλουν προτάσεις επιλέγοντας μεταξύ της ομάδας των *ex aequo* «μόλις ολοκληρωθεί η διαδικασία που περιγράφεται στο άρθρο 9». Η φράση αυτή, σε συνδυασμό με το άρθρο 13 των ΓΕΔ 45, θα μπορούσε να δημιουργήσει την εντύπωση ότι κατά το άρθρο 10 των ΓΕΔ 45 οι επιτροπές προαγωγών και η ΑΔΑ, κατόπιν της δημοσιεύσεως του πίνακα αξιολογήσεως του άρθρου 8 των ΓΕΔ 45, προβαίνουν σε μια πρώτη εξέταση της προτάσεως και, ακολούθως, εκδίδεται η απόφαση περί απονομής των μορίων προτεραιότητας.
- 70 Αντικείμενο της εξέτασεως αυτής θα ήταν ο καθορισμός κατά τρόπο οριστικό της θέσεως των υπαλλήλων ως προς τον συνολικό αριθμό μορίων που τους απονέμονται για την περίοδο προαγωγών και, κατ' ανάγκη, θα ακολουθούσε νέα συνεδρίαση των επιτροπών προαγωγών προκειμένου να διαμορφωθούν οι προτάσεις για την κατάταξη των υπαλλήλων που αποτελούν μέρος της ομάδας των *ex aequo*.

- 71 Μια τέτοια προσέγγιση, όμως, δεν θα ήταν σύμφωνη ούτε προς το γράμμα ούτε προς την οικονομία των ΓΕΔ 45.
- 72 Πρέπει να επισημανθεί, πρώτον, ότι η χρήση του όρου «διαδικασία» δεν είναι προσήκουσα, υπό την έννοια ότι το άρθρο 9 των ΓΕΔ 45 δεν προβαίνει, όντως, στην περιγραφή μιας συνολικής διαδικασίας, με καθορισμό ακριβούς χρονοδιαγράμματος, αλλά στην κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ των επιτροπών προαγωγών και της ΑΔΑ ως προς την απονομή των μορίων προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων.
- 73 Δεύτερον, η προαναφερθείσα στις σκέψεις 69 και 70 ερμηνεία προϋποθέτει την ύπαρξη μιας ενδιάμεσου αποφάσεως της ΑΔΑ με την οποία καθορίζεται ο συνολικός αριθμός μορίων. Όμως, το άρθρο 9 των ΓΕΔ 45 ουδόλως κάνει λόγο για την έκδοση τέτοιας πράξεως από την ΑΔΑ, αλλά προβλέπει απλώς, με γενικούς όρους, την καταρχήν αρμοδιότητα αυτής επί θεμάτων απονομής μορίων προτεραιότητας, χωρίς να διευκρινίζει ακριβώς σε ποιο χρονικό σημείο πρέπει να ασκηθεί η αρμοδιότητα αυτή.
- 74 Το αυτό ισχύει και για το άρθρο 13 των ΓΕΔ 45, περί απονομής των ΜΠΕΠ, το οποίο απλώς ορίζει ότι αρμόδια να αποφασίζει είναι η ΑΔΑ, χωρίς να διευκρινίζει περαιτέρω το χρονικό σημείο ασκήσεως της αρμοδιότητας αυτής κατά την περίοδο προαγωγών. Εξάλλου, ενώ το άρθρο 13, παράγραφος 2, των ΓΕΔ 45 ορίζει ότι ο αριθμός των ΜΠΕΠ που απονέμονται από την ΑΔΑ κατά τον τρόπο αυτό δημοσιεύεται, δεν καθορίζει σε ποιο στάδιο της διαδικασίας γίνεται η δημοσίευση αυτή. Επισημαίνεται ότι, όσον αφορά τη διαδικασία του έτους 2003, ο αριθμός των ΜΠΕΠ που απονεμήθηκαν διευκρινίστηκε με το συγκεφαλαιωτικό σημείωμα για την εξέλιξη της επίμαχης περιόδου προαγωγών, το οποίο δημοσιεύθηκε στις «*Διοικητικές Πληροφορίες*» αριθ. 82-2003.
- 75 Στην πραγματικότητα, δεν αμφισβητείται ότι κανένα άρθρο των ΓΕΔ 45 δεν προβλέπει ούτε προσδιορίζει, *ratione temporis*, την έκδοση από την ΑΔΑ ενδιάμεσου και διακριτής αποφάσεως περί καθορισμού του συνολικού αριθμού μορίων.

- 76 Τρίτον, το άρθρο 10 των ΓΕΔ 45 ορίζει ότι οι επιτροπές προαγωγών συνεδριάζουν για να «εξετάσουν τον πίνακα αξιολογήσεως», όρος που χρησιμοποιείται στο άρθρο 8 των ΓΕΔ 45 και αντιστοιχεί στον πίνακα των υπαλλήλων που υπολείπονται μέχρι και 5 μόρια του ορίου προαγωγής και αυτών που έχουν συμπληρώσει ή υπερβεί το όριο αυτό, με ένδειξη του αθροίσματος μορίων αξιολογήσεως και ΜΠΓΔ, καθώς και, στο πλαίσιο του μεταβατικού καθεστώτος, των ΜΜΠΓΔ και των ΕΣΜΠ, που συγκέντρωσε κάθε υπάλληλος από αυτούς. Η εξέταση ενός τέτοιου πίνακα έχει νόημα μόνο εφόσον αυτός εξακολουθεί να έχει σημασία σ' αυτό το στάδιο της διαδικασίας, πράγμα που δεν θα συνέβαινε αν η απόφαση της ΑΔΑ περί καθορισμού του συνολικού αριθμού των μορίων εξεδίδετο αμέσως μετά τη δημοσίευση του πίνακα αυτού.
- 77 Προς κατανόηση της οικονομίας των ΓΕΔ 45, πρέπει να επισημανθεί ότι το άρθρο 10, παράγραφος 3, των ΓΕΔ αυτών προβλέπει ότι, «τον Ιούνιο, βάσει των προτάσεων των επιτροπών προαγωγών, η [ΑΔΑ] αποφασίζει ποιοι υπάλληλοι θα προαχθούν σε κάθε βαθμό».
- 78 Επομένως, για προφανείς λόγους χρηστής διοικήσεως και ασφάλειας δικαίου, προβλέφθηκε ότι μόνο μετά την κανονική ολοκλήρωση της διαδικασίας προαγωγών εκδίδεται, *ratione temporis*, η απόφαση της ΑΔΑ περί καθορισμού, κατά τρόπο βέβαιο και οριστικό, της θέσεως των ενδιαφερομένων υπαλλήλων μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας προαγωγών.
- 79 Ερμηνεία των ΓΕΔ 45 υπό την έννοια της κατατμήσεως των παρεμβάσεων των επιτροπών προαγωγών και της ΑΔΑ και στην κατ' ανάγκη έκδοση από τη δεύτερη ενδιαμέσου πράξεως σχετικής με τον συνολικό αριθμό μορίων θα περιέπλεκε υπερβολικά τη θέση των προαγωγίμων υπαλλήλων, τόσο ως προς τον καθορισμό της βλαπτικής πράξεως όσο και ως προς την τήρηση των προθεσμιών για την άσκηση προσφυγής, κατάσταση που θα αντέβαινε στις επιταγές της αρχής της ασφάλειας δικαίου.

- 80 Υπό τις περιστάσεις αυτές, πρέπει να θεωρηθεί ότι, μετά τη δημοσίευση του πίνακα αξιολογήσεως του άρθρου 8 των ΓΕΔ 45, οι επιτροπές προαγωγών συνεδριάζουν προκειμένου να καταρτίσουν τις προτάσεις τους τόσο ως προς την απονομή των μορίων προτεραιότητας που εμπίπτει στην αρμοδιότητά τους όσο και ως προς την κατάταξη των υπαλλήλων της ομάδας των *ex aequo*. Το σύνολο των προτάσεων αυτών περιλαμβάνεται στον πίνακα αξιολογήσεως του άρθρου 10, παράγραφος 1, των ΓΕΔ 45.
- 81 Εν προκειμένω, πρέπει να επισημανθεί ότι, μετά το πέρας των εργασιών της επιτροπής προαγωγών για το προσωπικό της κατηγορίας Α, η οποία συνεδρίασε στις 17 και 24 Οκτωβρίου 2003, ο πίνακας αξιολογήσεως του άρθρου 10 των ΓΕΔ 45 δημοσιεύθηκε στις «*Διοικητικές Πληροφορίες*» αριθ. 69-2003 της 13ης Νοεμβρίου 2003.
- 82 Στον πίνακα αυτόν περιλαμβάνονται τα ονόματα και οι οργανικές θέσεις των υπαλλήλων που έχουν συμπληρώσει ή υπερβεί το όριο προαγωγής και αυτών που υπολείπονται μέχρι και 5 μόρια του ορίου αυτού με ένδειξη:
- του συνολικού αριθμού μορίων καθενός από αυτούς, για ορισμένους υπαλλήλους ενδεχομένως μεγαλύτερου από τον αριθμό μορίων του πίνακα αξιολογήσεως που δημοσιεύθηκε στις 7 Ιουλίου 2003 επειδή η επιτροπή πρότεινε την απονομή σ' αυτούς μορίων προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων, ΜΠΕΠ και ΜΜΠΕΠ·
 - του λατινικού γράμματος «*p*» στο περιθώριο του ονόματος του υπαλλήλου, του οποίου την προαγωγή προτείνει η επιτροπή, ένδειξη η οποία απαιτείται νομικώς και εμφανίζει ενδιαφέρον μόνο προκειμένου περί της ομάδας των *ex aequo*, δηλαδή της ομάδας των υπαλλήλων που έχουν συμπληρώσει το όριο προαγωγής, αλλά των οποίων ο αριθμός υπερβαίνει τον αριθμό των υπαλλήλων που είναι πραγματικά δυνατό να προαχθούν, κατάσταση η οποία συνεπάγεται την κατάταξη των ενδιαφερομένων βάσει, ιδίως, της αρχαιότητας στον βαθμό και κριτηρίων σχετικών με την αρχή των ίσων ευκαιριών.

- 83 Ούτε ο πίνακας του άρθρου 10 των ΓΕΔ 45 καθορίζει, κατά τρόπο οριστικό, τη θέση των υπαλλήλων, είτε αυτοί περιλαμβάνονται στον πίνακα αυτό είτε όχι, στο πλαίσιο της διαδικασίας προαγωγών.
- 84 Όπως προεκτέθηκε, είτε πρόκειται για απονομή μορίων προτεραιότητας είτε για διαφοροποίηση των υπαλλήλων της ομάδας των *ex aequo*, η επιτροπή προαγωγών απλώς διατυπώνει προτάσεις που υποβάλλονται στην ΑΔΑ, η οποία είναι η μόνη που έχει εξουσία προς λήψη αποφάσεων, όπως προκύπτει από το άρθρο 2 των ΓΕΔ 43, το άρθρο 10 και το άρθρο 14, παράγραφος 4, των ΓΕΔ 45. Πρέπει, συναφώς, να επισημανθούν, δυστυχώς, ορισμένες ασάφειες ως προς τη διατύπωση των ΓΕΔ 45, που ενδέχεται να προκαλέσουν σύγχυση ως προς τις αρμοδιότητες της επιτροπής προαγωγών, όπως ο τίτλος του άρθρου 9 «Απονομή των μορίων προτεραιότητας από τις επιτροπές προαγωγών», ενώ η παράγραφος 3 του εν λόγω άρθρου ορίζει ρητώς ότι πρόκειται για αφορώσες ατομικές περιπτώσεις «προτάσεις» για την απονομή μορίων προτεραιότητας που υποβάλλονται στην ΑΔΑ, η οποία «λαμβάνει την απόφαση για την απονομή των μορίων προτεραιότητας». Το αυτό ισχύει, όπως δέχθηκε η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, και προκειμένου περί του γράμματος του άρθρου 12, παράγραφος 3, στοιχείο α', δεύτερη περίοδος, των ΓΕΔ 45, περί απονομής των ΜΜΠΕΠ.
- 85 Το άρθρο 10, παράγραφος 3, των ΓΕΔ 45 διευκρινίζει επίσης, κατά τρόπο σαφή, ότι η ΑΔΑ «αποφασίζει» ποιοι υπάλληλοι θα προαχθούν σε κάθε βαθμό βάσει των «προτάσεων» των επιτροπών προαγωγών, οι οποίες δεν είναι δεσμευτικές για την ΑΔΑ, δεδομένου ότι αυτή πρέπει να αποφασίσει, πρώτον, επί της απονομής μορίων και, ακολούθως, επί της κατατάξεως των υπαλλήλων της ομάδας των *ex aequo*. Η ΑΔΑ μπορεί, επομένως, να υιοθετήσει τις προτάσεις των επιτροπών προαγωγών ή όχι, ενδεχόμενο που, στη δεύτερη των περιπτώσεων, μπορεί να έχει ως συνέπεια για τον ενδιαφερόμενο υπάλληλο τη μείωση ή την αύξηση του συνολικού αριθμού μορίων, με αποτέλεσμα αυτός να υπερβαίνει, να συμπληρώνει ή να μην συμπληρώνει το όριο προαγωγής.
- 86 Το τρίτο και τελευταίο στάδιο της διαδικασίας προαγωγών συνίσταται στην κατάρτιση του πίνακα των προαγομένων υπαλλήλων. Εν προκειμένω, η ΑΔΑ κατήρτισε τον πίνακα των προαγομένων στον βαθμό Α 4 υπαλλήλων στις 20

Νοεμβρίου 2003, ο οποίος δημοσιεύθηκε στις «Διοικητικές Πληροφορίες» αριθ. 73-2003, της 27ης Νοεμβρίου 2003 και, κατ' αυτόν τον τρόπο, γνωστοποιήθηκε στο σύνολο των ενδιαφερομένων υπαλλήλων, μεταξύ των οποίων και στον προσφεύγοντα. Από τον πίνακα αυτό προκύπτει ότι η ΑΔΑ δέχθηκε το σύνολο των προτάσεων των επιτροπών προαγωγών όσον αφορά την απονομή μορίων και την κατάταξη των υπαλλήλων της ομάδας των *ex aequo*.

3. Βλαπτική πράξη

- 87 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η διαδικασία προαγωγών ολοκληρώνεται με την κατάρτιση του πίνακα των προαγομένων υπαλλήλων. Αυτή η τελική απόφαση προσδιορίζει τους υπαλλήλους που προάγονται κατά τη συγκεκριμένη περίοδο προαγωγών. Ως εκ τούτου, ο χρόνος δημοσίευσεως του πίνακα αυτού είναι ο χρόνος κατά τον οποίο οι υπάλληλοι που θεωρούν εαυτόν προακτέο λαμβάνουν γνώση, κατά τρόπο βέβαιο και οριστικό, της αξιολογήσεως των προσόντων τους και μεταβάλλεται η νομική τους θέση (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 21ης Νοεμβρίου 1996, Τ-144/95, Μιχαήλ κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1996, σ. Ι-Α-529 και ΙΙ-1429, σκέψη 30, και της 19ης Μαρτίου 2003, Τ-188/01 έως Τ-190/01, Τσαρνάβας κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2003, σ. Ι-Α-95 και ΙΙ-495, σκέψη 73).
- 88 Πρέπει, πάντως, να υπομνησθεί ότι η απονομή των μορίων ενός ορισμένου έτους έχει επιπτώσεις και πέραν της συγκεκριμένης περιόδου προαγωγών. Το νέο σύστημα προαγωγών βασίζεται στη σώρευση, με την πάροδο των ετών, των εκφραζομένων με μόρια προσόντων. Επομένως, τα μόρια που απονέμονται σ' ένα ορισμένο έτος μπορούν να επηρεάσουν περισσότερες περιόδους προαγωγών.
- 89 Επί παρεμφερών πραγματικών περιστατικών, όμως, το Πρωτοδικείο έκρινε, με την απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2003, Τ-323/02, Breton κατά Δικαστηρίου (Συλλογή Υπ.Υπ. 2003, σ. Ι-Α-325 και ΙΙ-1587, σκέψεις 52 ως 54), ότι ο καθορισμός του αριθμού των μορίων ενόψει προαγωγής συνιστά αυτοτελή πράξη η οποία παράγει δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα που μπορούν να επηρεάσουν τα συμφέροντα του υπαλλήλου μεταβάλλοντας τη νομική θέση του, μολοντί αποτελεί απλώς ένα στάδιο της διαδικασίας προαγωγών.

- 90 Αν και αφορά σύστημα προαγωγών που προβλέπει μόνο μία κατηγορία μορίων, η νομολογία αυτή μπορεί να τύχει εφαρμογής και στην προκειμένη περίπτωση. Επομένως, η τελική πράξη με την οποία περατώνεται η διαδικασία προαγωγών είναι σύνθετης φύσεως, υπό την έννοια ότι περιλαμβάνει δύο διαφορετικές αποφάσεις, δηλαδή την απόφαση της ΑΔΑ περί καταρτίσεως του πίνακα των προαγομένων και αυτή της ΑΔΑ περί καθορισμού του συνολικού αριθμού μορίων, επί της οποίας και βασίζεται η πρώτη εκ των προαναφερθεισών αποφάσεων. Η απόφαση αυτή της ΑΔΑ περί καθορισμού του συνολικού αριθμού μορίων συνιστά αυτοτελή πράξη, η οποία, κατά την παρατεθείσα στην προηγούμενη σκέψη νομολογία, μπορεί να αποτελέσει, αυτή καθαυτήν, αντικείμενο διοικητικής ενστάσεως και, ενδεχομένως, ενδίκου προσφυγής, στο πλαίσιο των ένδικων βοηθημάτων που προβλέπει ο ΚΥΚ.
- 91 Συνεπώς, υπάλληλος το όνομα του οποίου περιλαμβάνεται στον πίνακα των προαγομένων μπορεί, εφόσον αμφισβητεί τον συνολικό αριθμό μορίων που του απένειμε η ΑΔΑ και, επομένως, το υπόλοιπο που διατηρεί για τα προσεχή έτη, να υποβάλει διοικητική ένσταση και, ενδεχομένως, να ασκήσει προσφυγή στρεφόμενη μόνον κατά της πράξεως απονομής μορίων, η οποία παράγει, έναντι αυτού, έννομα αποτελέσματα δεσμευτικού και οριστικού χαρακτήρα.
- 92 Είναι, ομοίως, δυνατό μη προαγόμενος υπάλληλος που δεν επιθυμεί να προσβάλει την απόφαση περί μη προαγωγής του κατά την επίμαχη περίοδο αλλά αποκλειστικά την άρνηση να του απονεμηθεί ορισμένος αριθμός μορίων, με τα οποία δεν θα μπορούσε να συμπληρώσει το όριο προαγωγής, να κινήσει όμοια διαδικασία.
- 93 Εξάλλου, υπάλληλος που δεν προάγεται εξαιτίας τής, κατ' αυτόν άδικης, απονομής ανεπαρκούς αριθμού μορίων και, επομένως, κατώτερου του ορίου προαγωγής, μπορεί να ασκήσει προσφυγή στρεφόμενη, ταυτόχρονα, τόσο κατά της αποφάσεως της ΑΔΑ περί καθορισμού του συνολικού αριθμού μορίων όσο και κατ' αυτής περί καταρτίσεως του πίνακα των προαγομένων υπαλλήλων. Μολονότι αυτές οι δύο πράξεις μπορούν, πράγματι, να διακριθούν νομικώς και να αποτελέσουν αντικείμενο διαφορετικών αιτημάτων ακυρώσεως, είναι βέβαιο ότι, στην πραγματικότητα, συνδέονται στενά μεταξύ τους σε περίπτωση μη προαγωγής, δεδομένου ότι η

δεύτερη πράξη εξαρτάται αναγκαστικά και αποκλειστικά από τον συνολικό αριθμό μορίων που απονέμονται στον υπάλληλο σε σχέση με το όριο προαγωγής, εκτός από την περίπτωση στην οποία, μολονότι συμπλήρωσε το όριο αυτό και εντάχθηκε στην ομάδα των *ex aequo*, ο υπάλληλος αυτός δεν προήχθη βάσει δευτερευούσης σημασίας εκτιμήσεων σχετικών με την αρχαιότητα στον βαθμό ή την αρχή των ίσων ευκαιριών.

- 94 Στην τελευταία περίπτωση αυτή, ο ενδιαφερόμενος υπάλληλος μπορεί να ασκήσει εγκύρως προσφυγή στρεφόμενη μόνο κατά της τελικής αποφάσεως της ΑΔΑ περί καταρτίσεως του πίνακα των προαγομένων υπαλλήλων, λόγω πλάνης εκτιμήσεως στην οποία υπέπεσε η ΑΔΑ κατατάσσοντας τους υπαλλήλους της ομάδας των *ex aequo*.
- 95 Εν προκειμένω, επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι ο προσφεύγων, ο οποίος δεν προήχθη κατά την περίοδο του έτους 2003, υπέβαλε διοικητική ένσταση και ακολούθως κατέθεσε προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου βάλλοντας, μεταξύ άλλων, κατά της αποφάσεως της ΑΔΑ με την οποία του απονέμονται συνολικά 20 μόρια, του πίνακα των υπαλλήλων που προάγονται στον βαθμό Α 4 κατά την περίοδο του έτους 2003 και της αποφάσεως της ΑΔΑ περί καταρτίσεως του πίνακα αυτού, καθόσον συνεπάγεται την μη προαγωγή του προσφεύγοντος.
- 96 Ο προσφεύγων βάλλει επίσης, στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, κατά του νομότυπου των ατομικών αποφάσεων με τις οποίες του απονεμήθηκε ένα μόνο ΜΠΓΔ και δεν του απονεμήθηκαν μόρια προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων, καθώς και κατά της αποφάσεως να μην περιληφθεί στον πίνακα αξιολογήσεως των υπαλλήλων με βαθμό Α 5, ο οποίος δημοσιεύθηκε στις «*Διοικητικές Πληροφορίες*» αριθ. 69-2003, της 13ης Νοεμβρίου 2003, και του πίνακα αυτού καθαυτού.
- 97 Οι αποφάσεις αυτές συνιστούν πράξεις προπαρασκευαστικές, προκαταρκτικές και αναγκαίες της τελικής αποφάσεως περί προαγωγών και της διακριτής και αυτοτελούς πράξεως την οποία αυτή περιέχει, δηλαδή του καθορισμού του συνολικού αριθμού μορίων, των οποίων την ακύρωση ζητεί ο προσφεύγων στο πλαίσιο της παρούσας δίκης. Αυτό ισχύει προκειμένου περί της αποφάσεως απονομής των ΜΠΓΔ, ανεξαρτήτως του αν ασκήθηκε ή όχι ενδικοφανής προσφυγή κατ' αυτής βάσει του άρθρου 13 των ΓΕΔ 45. Αν και, ελλείψει τέτοιας προσφυγής, η ΑΔΑ δεν μπορεί να μεταβάλει τον αριθμό των ΜΠΓΔ απονέμοντας ΜΠΕΠ, η απόφαση απονομής των ΜΠΓΔ δεν παύει να είναι πράξη απλώς προπαρασκευαστική, δεδομένου ότι ο μέγιστος αριθμός ΜΠΓΔ που μπορεί να απονεμηθεί δεν αρκεί προκειμένου ο υπάλληλος να συμπληρώσει το όριο προαγωγής.

- 98 Κατά τη νομολογία, οι πράξεις αυτές δεν μπορούν να αποτελέσουν το αντικείμενο αυτοτελούς προσφυγής περί ακυρώσεως, η νομιμότητά τους, όμως, μπορεί πάντα να αμφισβητηθεί στο πλαίσιο προσφυγής στρεφόμενης κατά της τελικής αποφάσεως (απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Απριλίου 2003, T-134/02, Tejada Fernández κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2003, σ. I-A-125 και II-609, σκέψη 18).
- 99 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ο προσφεύγων δήλωσε, βεβαίως, ότι παραιτείται των αιτημάτων του περί ακυρώσεως των ατομικών αποφάσεων με τις οποίες του απονεμήθηκε ένα μόνο ΜΠΓΔ και δεν του απονεμήθηκαν μόρια προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων, πλην όμως υπό τον όρο ότι θα έχει νομικώς τη δυνατότητα να αμφισβητήσει το κύρος των κριτηρίων απονομής των μορίων αυτών στο πλαίσιο της προσφυγής κατά της αποφάσεως περί καθορισμού του συνόλου των μορίων.
- 100 Το Πρωτοδικείο κρίνει ότι μια τέτοια παραίτηση είναι απαράδεκτη. Συγκεκριμένα, το Πρωτοδικείο μπορεί να δεχθεί μόνο μια σαφή και ανεπιφύλακτη παραίτηση από τα αιτήματα της προσφυγής (διάταξη του Πρωτοδικείου της 12ης Μαρτίου 1992, T-73/91, Gavilan κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1992, σ. II-1555, σκέψη 26).
- 101 Τέλος, πρέπει να επισημανθεί ότι ο προσφεύγων ζητεί, στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, καθόσον είναι αναγκαίο, την ακύρωση της αποφάσεως της ΑΔΑ, της 15ης Ιουνίου 2004, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένστασή του. Συναφώς, επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία, η διοικητική ένσταση και η απόρριψή της, ρητή ή σιωπηρή, από την ΑΔΑ συνιστούν αναπόσπαστο μέρος σύνθετης διαδικασίας. Υπό τις προϋποθέσεις αυτές, η προσφυγή στο Πρωτοδικείο, έστω και αν στρέφεται ρητά κατά της απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως, έχει ως αποτέλεσμα να επιλαμβάνεται το Δικαστήριο της βλαπτικής πράξεως κατά της οποίας υποβλήθηκε η ένσταση (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 1989, 293/87, Vainker κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1989, σ. 23, σκέψη 8, και της 7ης Φεβρουαρίου 1990, C-343/87, Culin κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-225, σκέψη 7· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 16ης Οκτωβρίου 1996, T-36/94, Caritanio κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1996, σ. I-A-449 και II-1279, σκέψη 33, και της 7ης Ιουνίου 2005, T-375/02, Cavallaro κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2005, σ. I-A-151 και II-673, σκέψη 59).

4. Προθεσμίες ασκήσεως προσφυγής

- 102 Πρέπει να υπομνησθεί ότι ο ΚΥΚ ρυθμίζει το δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής των υπαλλήλων κατά των βλαπτικών αποφάσεων της διοικήσεως, κατά τρόπο γενικό, στα άρθρα 90 και 91. Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι το σύνολο του συστήματος επιλύσεως υπαλληλικών διαφορών που καθιερώθηκε κατ' αυτόν τον τρόπο εμπνέεται από την επιταγή να επιτρέπεται η άσκηση του δικαιώματος προσφυγής μόνο με την αυστηρή τήρηση καθορισμένων προθεσμιών (απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 1980, 23/80, Grasselli κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1980/III, σ. 451, σκέψη 25, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Μαρτίου 1993, T-87/91, Boessen κατά Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-235, σκέψη 27).
- 103 Η τήρηση των προθεσμιών για την άσκηση προσφυγής που προβλέπονται στα άρθρα 90 και 91 του ΚΥΚ προϋποθέτει τη σαφή και πλήρη γνώση από μέρους του υπαλλήλου της βλαπτικής γι' αυτόν πράξεως.
- 104 Προκειμένου περί της τρίμηνης προθεσμίας που τάσσεται στον υπάλληλο για την υποβολή διοικητικής ενστάσεως κατά πράξεως βλαπτικής γι' αυτόν, το άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ προβλέπει ότι η προθεσμία αυτή αρχίζει:

«— από την ημέρα της δημοσιεύσεως της πράξεως, αν πρόκειται για μέτρο γενικού χαρακτήρα·

— από την ημέρα της κοινοποιήσεως της αποφάσεως στον αποδέκτη, όχι όμως αργότερα από την ημέρα κατά την οποία ο ενδιαφερόμενος λαμβάνει γνώση της αποφάσεως, αν πρόκειται για μέτρο ατομικού χαρακτήρα· εντούτοις, σε περίπτωση που πράξη ατομικού χαρακτήρα θίγει τα συμφέροντα τρίτου η εν λόγω προθεσμία για το πρόσωπο αυτό αρχίζει από την ημέρα κατά την οποία αυτό έλαβε γνώση της πράξεως, όχι όμως αργότερα από την ημέρα της δημοσιεύσεως [...]».

105 Οι διατάξεις αυτές οι οποίες συνδέουν τον χρόνο ενάρξεως της τρίμηνης προθεσμίας με τη νομική φύση της προσβαλλόμενης πράξεως, πρέπει να ερμηνευθούν, εν προκειμένω, λαμβάνοντας υπόψη την ιδιαιτερότητα της διαδικασίας προαγωγών, δηλαδή ότι η τελική πράξη με την οποία περατώνεται η διαδικασία προαγωγών είναι σύνθετης φύσεως, υπό την έννοια ότι περιλαμβάνει δύο διαφορετικές αποφάσεις, ήτοι την απόφαση της ΑΔΑ περί καταρτίσεως του πίνακα των προαγομένων και αυτή της ΑΔΑ περί καθορισμού του συνολικού αριθμού μορίων, επί των οποίων και βασίζεται η πρώτη εκ των προαναφερθεισών αποφάσεων. Η απόφαση αυτή της ΑΔΑ περί καθορισμού του συνολικού αριθμού μορίων συνιστά αυτοτελή πράξη, η οποία μπορεί να αποτελέσει, αυτή καθαυτή, αντικείμενο διοικητικής ενστάσεως και, ενδεχομένως, ενδίκου προσφυγής, στο πλαίσιο των ένδικων βοηθημάτων που προβλέπει ο ΚΥΚ.

106 Από το προαναφερθέν συμπέρασμα προκύπτει ότι με την περάτωση της διαδικασίας προαγωγών είναι δυνατό να ασκηθούν τρία, τουλάχιστον, είδη προσφυγής ακυρώσεως:

- προσφυγή που στρέφεται μόνο κατά της αποφάσεως της ΑΔΑ περί καθορισμού του συνολικού αριθμού μορίων, η οποία μπορεί να ασκηθεί από υπάλληλο που προάγεται αλλά αμφισβητεί το υπόλοιπο μορίων ή από υπάλληλο που δεν προάγεται και ο οποίος βάζει κατά του αριθμού μορίων που του απονεμήθηκαν, αλλά δεν αμφισβητεί την μη προαγωγή του·
- προσφυγή που στρέφεται ταυτόχρονα κατά της αποφάσεως της ΑΔΑ περί καθορισμού του συνολικού αριθμού μορίων και κατ' αυτής περί καταρτίσεως του πίνακα των προαγομένων υπαλλήλων, η οποία μπορεί να ασκηθεί από υπάλληλο που δεν προάγεται εξαιτίας της, κατ' αυτόν άδικης, απονομής ανεπαρκούς αριθμού μορίων και, επομένως, κατώτερου του ορίου προαγωγής ή από υπάλληλο που δεν προάγεται ο οποίος, μολονότι έχει συγκεντρώσει αριθμό μορίων ίσο με το όριο προαγωγής, βάζει τόσο κατά του ανεπαρκούς αριθμού μορίων όσο και κατά των αποφάσεων της ΑΔΑ που αφορούν την, βάσει δευτερευούσης σημασίας εκτιμήσεων, επιλογή των προαγομένων από τους υπαλλήλους της ομάδας των *ex aequo*·

- προσφυγή που στρέφεται αποκλειστικά κατά της απόφασης της ΑΔΑ περί καταρτίσεως του πίνακα των προαγομένων υπαλλήλων, η οποία μπορεί να ασκηθεί από μη προαγόμενο υπάλληλο που συγκέντρωσε αριθμό μορίων ίσο με το όριο προαγωγής και στρέφεται μόνο κατά των ανωτέρω επιλογών.

- 107 Μολονότι η απόφαση της ΑΔΑ περί καθορισμού του συνολικού αριθμού μορίων συνιστά αδιαμφισβήτητα μέτρο ατομικού χαρακτήρα κατά του οποίου μπορεί να υποβληθεί διοικητική ένσταση εντός προθεσμίας τριών μηνών από την ημέρα της κοινοποιήσεως της απόφασης στον αποδέκτη, όχι όμως αργότερα από την ημέρα κατά την οποία ο ενδιαφερόμενος λαμβάνει γνώση αυτής, η απόφαση της ΑΔΑ περί καταρτίσεως του πίνακα των προαγομένων υπαλλήλων συνιστά δέσμη πράξεων ατομικού χαρακτήρα απευθυνόμενη στους προαγόμενους στον οικείο βαθμό υπαλλήλους. Αυτή η δέσμη πράξεων είναι, εντούτοις, βλαπτική για τον υπάλληλο το όνομα του οποίου δεν περιλαμβάνεται στον πίνακα, καθόσον συνιστά έμμεση άρνηση προαγωγής του.
- 108 Επομένως, η απόφαση της ΑΔΑ περί καταρτίσεως του πίνακα των προαγομένων υπαλλήλων πρέπει να θεωρηθεί, όσον αφορά τον μη προαγόμενο υπάλληλο, ως πράξη ατομικού χαρακτήρα που θίγει τα συμφέροντα προσώπου άλλου από τον αποδέκτη της, κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, in fine (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Φεβρουαρίου 1981, 122/79 και 123/79, Schiavo κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1981, σ. 473, σκέψεις 21 ως 23, και διάταξη του Πρωτοδικείου της 2ας Ιουνίου 2005, T-326/03, Βουνάκης κατά Επιτροπής, η οποία δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή, σκέψη 24). Στην περίπτωση αυτή, κατά την ίδια διάταξη, η προθεσμία για τον μη προαγόμενο υπάλληλο αρχίζει από την ημέρα κατά την οποία αυτός έλαβε γνώση της εν λόγω πράξεως, όχι όμως αργότερα από την ημέρα της δημοσιεύσεώς της.
- 109 Λαμβανομένης υπόψη της υποχρέωσης που εκ του άρθρου 10 των ΓΕΔ 45 υπέχει η Επιτροπή να δημοσιεύει στις «*Διοικητικές Πληροφορίες*» τον πίνακα των προαγομένων υπαλλήλων, η υποβολή από υπάλληλο διοικητικής ενστάσεως, στην περίπτωση της σκέψεως 106, δεύτερη περίπτωση, θα υπέκειτο σε δύο διαφορετικές αφετηρίες προθεσμίας αναλόγως της βαλλόμενης πράξεως. Προκειμένου περί της περιπτώσεως στην οποία αναφέρεται η ίδια σκέψη 106, τρίτη περίπτωση, θα έπρεπε κανονικά να θεωρηθεί ως αφετηρία της προθεσμίας υποβολής της διοικητικής ενστάσεως η ημερομηνία δημοσιεύσεως.

- 110 Μια τέτοια περίπτωση, όμως, δεν είναι συμβατή με την ιδιαιτερότητα της νέας διαδικασίας προαγωγών, δηλαδή την ύπαρξη μιας βλαπτικής πράξεως σύνθετης φύσεως.
- 111 Μολονότι η δημοσίευση του πίνακα των προαγομένων, ο οποίος περιλαμβάνει μόνο τα ονόματα και τις οργανικές θέσεις των ενδιαφερομένων, καθορίζει κατά τρόπο βέβαιο και οριστικό τη θέση όλων των υπαλλήλων ως προς την έκβαση της διαδικασίας προαγωγών, δεν καθιστά γνωστή στους υπαλλήλους την απόφαση της ΑΔΑ περί καθορισμού του συνολικού αριθμού μορίων.
- 112 Ο προαγόμενος ή μη υπάλληλος μπορεί να λάβει γνώση του συνολικού αριθμού μορίων του και της αναλύσεώς τους μόνο συμβουλευόμενος τον ατομικό του φάκελο προαγωγών στο ενδοδίκτυο της Επιτροπής και τον δικτυακό τόπο Sysper 2.
- 113 Επομένως, ο ενδιαφερόμενος υπάλληλος μπορεί να πληροφορηθεί αν συμπλήρωσε ή όχι το όριο προαγωγής και αν η μη προαγωγή του δικαιολογείται από δευτερεύουσας σημασίας εκτιμήσεις, όπως οι διαλαμβανόμενες στο άρθρο 10 των ΓΕΔ 45, [καθώς] και [να πληροφορηθεί], αφενός μεν, την έκβαση μιας ενδεχόμενης ενδικοφανούς προσφυγής που ασκήθηκε κατά του αριθμού των απονεμηθέντων ΜΠΓΔ, αφετέρου δε, τον αριθμό των μορίων για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων που ενδεχομένως απονεμήθηκαν, και, τέλος, προκειμένου περί της περιόδου προαγωγών του έτους 2003, τον αριθμό των ΜΜΠΕΠ που ενδεχομένως απονεμήθηκαν στο πλαίσιο εφαρμογής των μεταβατικών διατάξεων.
- 114 Οι πληροφορίες αυτές μπορούν να επηρεάσουν κατά τρόπο καθοριστικό την απόφαση του ενδιαφερομένου υπαλλήλου όσον αφορά την υποβολή διοικητικής ενστάσεως, δεδομένου ότι αυτός μπορεί τελικά να εκτιμήσει, λαμβάνοντας υπόψη τον αριθμό και το είδος των μορίων που συγκέντρωσε, το τελικό όριο προαγωγής που αποφασίστηκε από τη διοίκηση και την ταυτότητα των υπαλλήλων που τελικώς προάγονται κατά την επίμαχη περίοδο προαγωγών, ότι δεν είναι σκόπιμο να κινήσει μια τέτοια διαδικασία ή ότι πρέπει να την κινήσει στρεφόμενος μόνο κατά της αποφάσεως της ΑΔΑ περί καθορισμού του συνολικού αριθμού μορίων ή μόνον κατά της αποφάσεως περί καταρτίσεως του πίνακα των προαγομένων υπαλλήλων.

- 115 Όπως εκτέθηκε, μολονότι οι πράξεις αυτές μπορούν, πράγματι, να διακριθούν νομικώς και να αποτελέσουν αντικείμενο διαφορετικών αιτημάτων ακυρώσεως, όπως εν προκειμένω, είναι βέβαιο ότι η απόφαση της ΑΔΑ περί καθορισμού του συνολικού αριθμού μορίων και αυτή περί καταρτίσεως του πίνακα των προαγομένων υπαλλήλων συνδέονται, στην πραγματικότητα, στενά μεταξύ τους. Η δημοσίευση, όμως, του πίνακα αυτού δεν καθιστά δυνατό να λάβουν οι ενδιαφερόμενοι υπάλληλοι πλήρη γνώση της, φύσει σύνθετης, βλαπτικής πράξεως με την οποία περατώνεται η διαδικασία προαγωγών.
- 116 Εξάλλου, η διαδικασία προαγωγών του έτους 2003 αποδεικνύει ότι είναι δυνατό να μεσολαβήσει σημαντικός αριθμός ημερών μεταξύ της ημερομηνίας δημοσίευσής του πίνακα των προαγομένων υπαλλήλων και της ημερομηνίας κατά την οποία ο υπάλληλος έχει τη δυνατότητα να συμβουλευθεί τον φάκελο προαγωγής του στο [σύστημα] Sysper 2 και να ενημερωθεί απ' αυτόν. Αυτή η χρονική απόσταση οφείλεται στην προθεσμία που απαιτείται για την ενημέρωση του εν λόγω δικτυακού τόπου από την αρμόδια υπηρεσία, με την ενσωμάτωση των δεδομένων για το σύνολο των υπαλλήλων που αφορά η διαδικασία προαγωγής, και των οποίων ο αριθμός ανερχόταν σε 14 000 κατά το έτος 2003. Αυτή η αναγκαία προθεσμία ενημερώσεως δεν είναι, προφανέστατα, επακριβώς γνωστή κατά τον χρόνο δημοσίευσής του προαναφερθέντος πίνακα στις «*Διοικητικές Πληροφορίες*», οι οποίες δεν περιείχαν, το 2003, καμιά σχετική ένδειξη.
- 117 Παρότι είναι εύλογο να θεωρηθεί ότι ο ενδιαφερόμενος υπάλληλος, όπως ο προσφεύγων στην προκειμένη περίπτωση, θα πληροφορηθεί τον συνολικό αριθμό μορίων του και την ανάλυσή τους εντός της προθεσμίας των τριών μηνών για την υποβολή διοικητικής ενστάσεως, ο χρόνος που απαιτείται για την ενημέρωση των ατομικών φακέλων προαγωγής στον δικτυακό τόπο Sysper 2 συντέμνει αντίστοιχα το χρονικό διάστημα που παρέχεται στον υπάλληλο προκειμένου να προετοιμάσει δεόντως και να υποβάλει τη διοικητική ένστασή του, εφόσον κριθεί ότι ευσταθεί η υπόθεση του διπλού χρόνου ενάρξεως της προθεσμίας αυτής, όταν ο ενδιαφερόμενος προσβάλλει τόσο την απόφαση της ΑΔΑ περί καταρτίσεως του πίνακα των προαγομένων υπαλλήλων όσο και αυτήν περί καθορισμού του συνολικού αριθμού μορίων.
- 118 Υπό τις περιστάσεις αυτές, επιβάλλεται να κριθεί ότι, για λόγους ασφάλειας δικαίου, ίσης μεταχειρίσεως και χρηστής διοικήσεως, ως χρόνος ενάρξεως της τριμήνης προθεσμίας για την υποβολή διοικητικής ενστάσεως στρεφόμενης τόσο κατά της

αποφάσεως της ΑΔΑ περί κατάρτισεως του πίνακα των προαγομένων υπαλλήλων όσο και κατ' αυτής περί καθορισμού του συνολικού αριθμού μορίων πρέπει να ορισθεί η ημερομηνία κατά την οποία ο υπάλληλος λαμβάνει όντως γνώση του ατομικού φακέλου του προαγωγής όπως αυτός έχει ενημερωθεί στον δικτυακό τόπο Sysper 2.

119 Επιβάλλεται, συναφώς, να επισημανθεί ότι, με την απάντησή της στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι η επίσκεψη στον εν λόγω δικτυακό τόπο «ανιχνεύεται» ηλεκτρονικά για λόγους ασφάλειας και ότι ένα «πρωτόκολλο προσβάσεως» καθιστά, επομένως, δυνατή την καταγραφή των ημερομηνιών των επισκέψεων και της ταυτότητας αυτών που επισκέφθηκαν τον δικτυακό τόπο.

120 Επιπλέον, από τη δικογραφία προκύπτει ότι η Επιτροπή δημοσίευσε στις «Διοικητικές Πληροφορίες» αριθ. 82-2003 ένα συγκεφαλαιωτικό σημείωμα για την εξέλιξη της διαδικασίας προαγωγών του έτους 2003, το οποίο περιλαμβάνει ένα σημείο 4 που έχει ως εξής:

«Ενημέρωση των φακέλων στο Sysper 2

Οι προτάσεις απονομής μορίων που υποβάλλουν οι επιτροπές προαγωγών και επικυρώνει η [ΑΔΑ] περιλαμβάνονται πλέον στον φάκελο κάθε υπαλλήλου.

Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 25 του ΚΥΚ, το οποίο προβλέπει ότι κάθε ατομική απόφαση πρέπει να κοινοποιείται στον ενδιαφερόμενο υπάλληλο, όλοι οι υπάλληλοι καλούνται διά της παρούσης να λάβουν γνώση του φακέλου τους στο Sysper 2.»

- 121 Μολονότι η διαδικασία αυτή δεν μπορεί να εξομοιωθεί με μια πραγματική κοινοποίηση κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, πρέπει να θεωρηθεί, προκειμένου να αποφευχθεί κάθε πιθανότητα όψιμης αμφισβητήσεως των νομικών καταστάσεων που προέκυψαν από τη διαδικασία προαγωγών, ότι ο υπάλληλος πρέπει να έχει τη δυνατότητα να συμβουλευθεί τον ατομικό φάκελό του προαγωγής στο Sysper 2 εντός εύλογης προθεσμίας από τη δημοσίευση του συγκεκριαιωτικού σημειώματος, η οποία εντάσσεται πλέον στην πρακτική της Επιτροπής επί θεμάτων διαδικασίας προαγωγών.
- 122 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι ο προσφεύγων έλαβε γνώση του καθορισμού του συνολικού αριθμού των μορίων του και της αναλύσεώς τους συμβουλευόμενος τον ατομικό φάκελό του προαγωγής όπως αυτός είχε ενημερωθεί στο Sysper 2 στις 16 Δεκεμβρίου 2003, δηλαδή πριν από την ημερομηνία δημοσίευσής του συγκεκριαιωτικού σημειώματος, και ότι υπέβαλε τη διοικητική ένστασή του, η οποία στρεφόταν ταυτόχρονα κατά της αποφάσεως της ΑΔΑ περί καταρτίσεως του πίνακα των προαγομένων υπαλλήλων και κατά της αποφάσεως περί καθορισμού του συνολικού αριθμού μορίων, στις 12 Φεβρουαρίου 2004, έχοντας, συνεπώς, τηρήσει την προβλεπόμενη προς τούτο προθεσμία.
- 123 Αυτή η διοικητική ένσταση απορρίφθηκε με απόφαση της ΑΔΑ, της 15ης Ιουνίου 2004, η οποία κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα την επομένη. Ο προσφεύγων άσκησε την υπό κρίση προσφυγή στις 22 Ιουλίου 2004, δηλαδή εντός της προθεσμίας των τριών μηνών που προβλέπει το άρθρο 91, παράγραφος 3, του ΚΥΚ.
- 124 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η υπό κρίση προσφυγή πρέπει να κριθεί παραδεκτή.

Επί της ουσίας

1. *Επί των ενστάσεων ελλείψεως νομιμότητας ορισμένων διατάξεων των ΓΕΔ 43 και των ΓΕΔ 45*
- 125 Ο προσφεύγων αμφισβητεί, πρώτον, τη νομιμότητα του άρθρου 2 των ΓΕΔ 43 και των άρθρων 3, 6, 7, 9, 10, 12 και 13 των ΓΕΔ 45. Βάλλει, κατ' ουσίαν, κατά του μη

καθοριστικού χαρακτήρα των μορίων αξιολογήσεως, της ελλείψεως υποχρέωσης αιτιολογήσεως της απονομής μορίων προτεραιότητας, της προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας και της αναποτελεσματικότητας των διοικητικών προσφυγών που ασκούνται βάσει του άρθρου 13 των ΓΕΔ 45. Δεύτερον, ο προσφεύγων εγείρει ένσταση ελλείψεως νομιμότητας κατά των άρθρων 6 και 7 των ΓΕΔ 45, σε συνδυασμό με τις «Διοικητικές Πληροφορίες» αριθ. 99-2002. Υποστηρίζει ότι οι διατάξεις αυτές περιορίζουν την εξουσία εκτιμήσεως των γενικών διευθύνσεων, όσον αφορά την απονομή των ΜΠΓΔ, και ότι τις εμποδίζουν να προβούν σε ουσιαστική σύγκριση των προσόντων των υπαλλήλων. Τρίτον, ο προσφεύγων προβάλλει την έλλειψη νομιμότητας του άρθρου 12 των ΓΕΔ 45. Αντίθετα προς το γράμμα του, το άρθρο αυτό δεν έχει μεταβατικό χαρακτήρα, προσδίδει πρωτεύοντα ρόλο στην αρχαιότητα στον βαθμό, δεν καθορίζει τα κριτήρια απονομής των ΜΜΠΕΠ και αναθέτει, κακώς, την απονομή τους στις επιτροπές προαγωγών. Τέταρτον, ο προσφεύγων εγείρει ένσταση ελλείψεως νομιμότητας κατά του άρθρου 9 και του παραρτήματος Ι, σημεία 1, 2, 3, 5 και 6, των ΓΕΔ 45. Οι διατάξεις αυτές καταλήγουν στην υπερεκτίμηση της εκπληρώσεως ορισμένων εργασιακών υποχρεώσεων και στη διακύβευση της ίσης μεταχειρίσεως των υπαλλήλων. Πέμπτον, ο προσφεύγων βάλλει κατά της νομιμότητας του άρθρου 7, παράγραφος 2, των ΓΕΔ 45, το οποίο ευνοεί, κατά τον προσφεύγοντα, τους υπαλλήλους που απασχολούνται σε μικρές [στο μέγεθος] γενικές διευθύνσεις.

Επί της πρώτης ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας, η οποία στρέφεται κατά του άρθρου 2 των ΓΕΔ 43 και των άρθρων 3, 6, 7, 9, 10, 12 και 13 των ΓΕΔ 45

- 126 Ο προσφεύγων εγείρει ένσταση ελλείψεως νομιμότητας κατά του άρθρου 2 των ΓΕΔ 43 και των άρθρων 3, 6, 7, 9, 10, 12 και 13 των ΓΕΔ 45 βάσει των άρθρων 25 και 26 του ΚΥΚ, καθώς και βάσει του άρθρου 45 του ΚΥΚ, το οποίο εγγυάται την ίση μεταχείριση, την βάσει προσόντων προαγωγή, την εξέλιξη στη σταδιοδρομία και τη συγκριτική εξέταση των προσόντων. Επικαλείται επίσης το δικαίωμα χρηστής διοικήσεως και το δικαίωμα σε μια αμερόληπτη και δίκαιη διαδικασία, καθώς και το δικαίωμα ακροάσεως.

Επί του φερόμενου ως μη καθοριστικού χαρακτήρα των μορίων αξιολογήσεως

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 127 Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η πλειονότητα των υπαλλήλων της νομικής υπηρεσίας συγκέντρωσε μεταξύ 13 και 16 μορίων αξιολογήσεως. Επομένως, οι

προαγωγές δεν καθορίζονται, κατά τον προσφεύγοντα, από τα προσόντα όπως αυτά προκύπτουν από τις διαλαμβανόμενες στο άρθρο 45 του ΚΥΚ εκθέσεις. Οι προαγωγές καθορίζονται από τον αριθμό των μορίων προτεραιότητας που μπορούν να απονέμονται με ανώτατο όριο τα 21 μόρια. Τα μόρια αυτά, όμως, κατανέμονται ανεξαρτήτως των προσόντων. Αυτό συνεπάγεται προσβολή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, καθώς και των αρχών της βάσει προσόντων προαγωγής, της εξελίξεως στη σταδιοδρομία και της συγκριτικής εξετάσεως των προσόντων, οι οποίες διασφαλίζονται με το άρθρο 45 του ΚΥΚ.

- 128 Η Επιτροπή αντιτάσσει ότι τα μόρια προτεραιότητας ανταμείβουν τα προσόντα και καθιστούν ευχερέστερη την προώθηση των ικανότερων από τους υπαλλήλους της.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 129 Κατά το άρθρο 45, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ, η ΑΔΑ απονέμει τις προαγωγές κατόπιν συγκριτικής εξέτασεως των προσόντων των υπαλλήλων και λαμβάνοντας υπόψη τις περιοδικές εκθέσεις αξιολογήσεώς τους.
- 130 Τα προσόντα αποτελούν, επομένως, το ουσιώδες κριτήριο των προαγωγών, ενώ άλλα κριτήρια, όπως η ηλικία ή η αρχαιότητα στον βαθμό ή στην υπηρεσία, μπορούν να ληφθούν υπόψη μόνον επικουρικώς (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 1983, 9/82, Ohrgaard και Delvaux κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 2379, σκέψη 19, και, προπαρατεθείσα στη σκέψη 101, Vainker κατά Κοινοβουλίου, σκέψεις 16 και 17· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 18ης Σεπτεμβρίου 2003, T-241/02, Callebaut κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2003, σ. I-A-215 και II-1061, σκέψη 44, και της 10ης Ιουνίου 2004, T-330/03, Λιάκουρα κατά Συμβουλίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 2004, σ. I-A-191 και II-859, σκέψη 49). Εξάλλου, η ΑΔΑ οφείλει να προβεί στην προαναφερθείσα συγκριτική εξέταση επιμελώς και αμερολήπτως, προς το συμφέρον της υπηρεσίας και σύμφωνα με την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως των υπαλλήλων (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 30ής Νοεμβρίου 1993, T-76/92, Τσιριμώκος κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1993, σ. II-1281, σκέψη 21, και T-78/92, Περάκης κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1993, σ. II-1299, σκέψη 16· της 5ης Νοεμβρίου 2003, T-240/01, Cougnon κατά Δικαστηρίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 2003, σ. I-A-263 και II-1283, σκέψη 70· της 28ης Σεπτεμβρίου 2004, T-216/03, Tenreiro κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2004, σ. I-A-245 και II-1087, σκέψη 68, και της 15ης Σεπτεμβρίου 2005, T-132/03, Casini κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2005, σ. I-A-253 και II-1169, σκέψη 53).

- 131 Στο κατ' αυτόν τον τρόπο καθορισμένο πλαίσιο, η ΑΔΑ διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως. Μπορεί να προβαίνει στη συγκριτική εξέταση των προσόντων σύμφωνα με τη διαδικασία ή τη μέθοδο που αυτή κρίνει ως την καταλληλότερη (προπαρατεθείσες στη σκέψη 130 αποφάσεις Τσιριμώκος κατά Κοινοβουλίου, σκέψη 16, Περάκης κατά Κοινοβουλίου, σκέψη 14, Cougnon κατά Δικαστηρίου, σκέψη 62, και Tenreiro κατά Επιτροπής, σκέψη 68).
- 132 Από την περίοδο προαγωγών του έτους 2003 και προκειμένου να καταστεί δυνατή μια αντικειμενικότερη και ευχερέστερη σύγκριση των προσόντων των προαγωγίμων υπαλλήλων απ' ό,τι στο παρελθόν, οι ΓΕΔ 43 και οι ΓΕΔ 45 καθιέρωσαν ένα σύστημα προαγωγών που βασίζεται στον ποσοτικό προσδιορισμό των προσόντων, χαρακτηριστικό γνώρισμα του οποίου είναι η ετήσια απονομή μορίων αξιολογήσεως και μορίων προτεραιότητας στους υπαλλήλους.
- 133 Πρέπει να υπογραμμισθεί, καταρχάς, ότι το νέο αυτό σύστημα ενισχύει τη σχέση, η οποία καθιερώθηκε με το άρθρο 45 του ΚΥΚ, μεταξύ της περιοδικής αξιολογήσεως των υπαλλήλων και της προαγωγής. Ειδικότερα, από τον συνδυασμό του άρθρου 2, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, των ΓΕΔ 43 και των «*Διοικητικών Πληροφοριών*» αριθ. 99-2002 προκύπτει ότι κάθε υπάλληλος βαθμολογείται με συνολικό βαθμό μεταξύ μηδέν και είκοσι, ο οποίος εν συνεχεία μετατρέπεται, καταρχήν, σε αριθμό μορίων αξιολογήσεως που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την προαγωγή. Επιπλέον, το άρθρο 10, παράγραφος 2, των ΓΕΔ 45 προβλέπει ότι η προαγωγή ενός υπαλλήλου προϋποθέτει ότι αυτός έχει συγκεντρώσει συνολικά τουλάχιστον 10 μόρια αξιολογήσεως στην τελευταία του ΕΕΣ. Εξάλλου, κατά το άρθρο 6, παράγραφος 4, στοιχείο β', τρίτο εδάφιο, των ΓΕΔ 45, δεν μπορούν να απονεμηθούν μόρια προτεραιότητας σε υπαλλήλους στους οποίους έχει δοθεί βαθμολογία «μέτρια» ή «ανεπαρκής» στην ΕΕΣ τους.
- 134 Επιβάλλεται, ακολούθως, να υπομνησθεί ότι το άρθρο 3 των ΓΕΔ 45, το οποίο φέρει τον τίτλο «Στοιχεία δικαιολογούντα προαγωγή», διευκρινίζει ότι «το βασικό στοιχείο που λαμβάνεται υπόψη είναι [...] ο αριθμός των μορίων αξιολογήσεως και των μορίων προτεραιότητας που έχει συγκεντρώσει κάθε υπάλληλος κατά τη διάρκεια των προηγούμενων ετών». Από το άθροισμα των μορίων αξιολογήσεως και των μορίων προτεραιότητας εξαρτάται η δυνατότητα των υπαλλήλων να συμπληρώσουν ή, ενδεχομένως, να υπερβούν το όριο προαγωγής. Τα μόρια προτεραιότητας δεν έχουν, από μόνα τους, καθοριστικό χαρακτήρα ως προς την προαγωγή ενός υπαλλήλου.

- 135 Πρέπει, τέλος και κυρίως, να υπογραμμισθεί ότι, όπως σαφώς ορίζει το άρθρο 2, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, των ΓΕΔ 43 «τόσο τα μόρια αξιολογήσεως όσο και τα μόρια προτεραιότητας αποβλέπουν στο να ανταμείψουν τα προσόντα, η δε απονομή μορίων προτεραιότητας πρέπει πάντοτε να αιτιολογείται αξιολογικά».
- 136 Προκειμένου περί των μορίων προτεραιότητας, το άρθρο 6, παράγραφος 4, στοιχεία α' και β', των ΓΕΔ 45 προβλέπει την απονομή των ΜΠΓΔ με ανώτατο όριο τα 10 μόρια. Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 3, των ΓΕΔ 45, τα μόρια αυτά αποσκοπούν στην ανταμοιβή των υπαλλήλων που υπερέβησαν τους ατομικούς τους στόχους, καθότι κατέβαλαν ιδιαίτερες προσπάθειες και έχουν να επιδείξουν εξαιρετικά αποτελέσματα, όπως καταγράφεται στις οικείες ΕΕΣ. Επίσης, όπως προεκτέθηκε (βλ. ανωτέρω σκέψη 133), ΕΕΣ με βαθμολογία «μέτρια» ή «ανεπαρκή» αποκλείει κάθε πιθανότητα απονομής μορίων προτεραιότητας στον οικείο υπάλληλο.
- 137 Το άρθρο 9 και το παράρτημα Ι των ΓΕΔ 45 προβλέπουν την απονομή 1 ή 2 μορίων προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων. Αυτά αποσκοπούν στην προώθηση των μελών του προσωπικού που άσκησαν, επιτυχώς, πρόσθετα καθήκοντα προς το συμφέρον του οργάνου. Τα καθήκοντα αυτά συνίστανται σε δραστηριότητες «εκπαιδευτή/ομιλητή σε διαλέξεις» ή στην με ποικίλους τρόπους συμβολή στην οργάνωση διαγωνισμών ή σε όργανα ίσης εκπροσωπήσεως. Πρέπει να επισημανθεί ότι οι ΕΕΣ περιλαμβάνουν ειδική στήλη για την καταγραφή των εν λόγω καθηκόντων.
- 138 Συνεπώς, στο μέτρο που τα ΜΠΓΔ και τα μόρια προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων βασίζονται επίσης στα προσόντα, η απονομή τους ως συμπληρωματικών των μορίων αξιολογήσεως δεν αντιβαίνει στο άρθρο 45 του ΚΥΚ και στις προαναφερθείσες αρχές.
- 139 Τέλος, για τη διαδικασία προαγωγών του έτους 2003, πρώτου έτους εφαρμογής της νέας διαδικασίας προαγωγών, προβλέφθηκαν, με το άρθρο 12, παράγραφος 3, των ΓΕΔ 45, μεταβατικές διατάξεις «προκειμένου να ληφθούν δεόντως υπόψη τα προσόντα διαχρονικά», διατάξεις οι οποίες αφορούν την απονομή ΜΜΠ (βλ. σκέψη

58 ανωτέρω). Ο προσφεύγων προέβαλε ένσταση ελλείψεως νομιμότητας στρεφόμενη ειδικά κατά της διατάξεως αυτής, επικαλούμενος, και σ' αυτό το σημείο, παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ. Για τους λόγους, όμως, που εκτίθενται κατωτέρω στις σκέψεις 191 επ., η ένσταση αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί βάσιμη.

140 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι η εν λόγω αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

Επί της ελλείψεως αιτιολογίας

— Επιχειρήματα των διαδίκων

141 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι, κατά παράβαση του άρθρου 25, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ, οι ΓΕΔ 45 δεν επιβάλλουν υποχρέωση αιτιολογήσεως των προτάσεων και των αποφάσεων περί απονομής ΜΠΓΔ, μορίων προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων και ΜΜΠ. Ο προσφεύγων εκτιμά ότι αυτή η έλλειψη αιτιολογίας αποτελεί πηγή αυθαιρεσιών.

142 Η Επιτροπή επισημαίνει ότι η υποχρέωση αιτιολογήσεως αποτελεί γενική αρχή του κοινοτικού δικαίου. Επομένως, η προσθήκη ειδικής διατάξεως στις ΓΕΔ 45 θα ήταν περιττή. Επιπλέον, η αρχή αυτή επιβάλλει την υποχρέωση να αιτιολογούνται μόνον οι βλαπτικές πράξεις και οι ΓΕΔ 45 τηρούν την υποχρέωση αυτή.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

143 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, κατά το άρθρο 25, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ, οι βλαπτικές αποφάσεις πρέπει να αιτιολογούνται. Δεν επιβάλλει, επομένως, υποχρέωση αιτιολογήσεως προτάσεων, συστάσεων ή γνωμών που δεν είναι βλαπτικές αυτοτελώς.

- 144 Συνεπώς, όσον αφορά τα ΜΠΓΔ, το άρθρο 6, παράγραφος 6, των ΓΕΔ 45 δεν αντιβαίνει στο άρθρο 25, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ υποχρεώνοντας τις επιτροπές ίσης εκπροσωπήσεως για τις αξιολογήσεις να αιτιολογούν τις προτάσεις τους μόνο στην περίπτωση που διαφοροποιούνται από αυτές των γενικών διευθύνσεων. Ούτε το άρθρο 9 των ΓΕΔ 45 αντιβαίνει στη διάταξη αυτή επειδή δεν επιβάλλει στις επιτροπές προαγωγών υποχρέωση να αιτιολογούν τις προτάσεις τους ως προς την απονομή των μορίων προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων. Η ίδια διαπίστωση επιβάλλεται προκειμένου περί των προτάσεων που υποβάλλουν οι επιτροπές προαγωγών ενόψει της απονομής των ΜΜΠΕΠ βάσει του άρθρου 12, παράγραφος 3, στοιχείο α', των ΓΕΔ 45, και προκειμένου περί του άρθρου 13, παράγραφος 2, των ΓΕΔ 45, δυνάμει του οποίου οι επιτροπές προαγωγών διατυπώνουν αιτιολογημένη γνώμη μόνο στην περίπτωση που προτείνουν την απονομή ΜΠΕΠ.
- 145 Εξάλλου, το άρθρο 25, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ δεν αφορά τις αποφάσεις των γενικών διευθύνσεων σχετικά με την απονομή των ΜΠΓΔ, των ΜΜΠΓΔ και των ΕΣΜΠ, όπως και τις αποφάσεις της ΑΔΑ σχετικά με τα μόρια προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων, τα ΜΜΠΕΠ και τα ΜΠΕΠ, καθώςσον πρόκειται για προπαρασκευαστικές πράξεις (βλ. ανωτέρω σκέψεις 90 επ.).
- 146 Όπως προεκτέθηκε (βλ. ανωτέρω σκέψεις 90 επ.), η τελική πράξη με την οποία περατώνεται η διαδικασία προαγωγών είναι σύνθετης φύσεως, υπό την έννοια ότι περιλαμβάνει δύο διαφορετικές αποφάσεις, δηλαδή την απόφαση της ΑΔΑ περί καταρτίσεως του πίνακα των προαγομένων και αυτή της ΑΔΑ περί καθορισμού του συνολικού αριθμού μορίων, επί της οποίας και βασίζεται η πρώτη εκ των προαναφερθεισών αποφάσεων. Οι ενδιαφερόμενοι υπάλληλοι μπορούν, αναλόγως της περιπτώσεώς τους, να υποβάλουν διοικητική ένσταση στρεφόμενη κατά της μιας ή της άλλης αποφάσεως ή και κατά των δύο.
- 147 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να υπομνησθεί ότι η υποχρέωση αιτιολογήσεως τηρείται, επί θεμάτων προαγωγών, εφόσον η ΑΔΑ αιτιολογεί την απόφασή της περί απορρίψεως διοικητικής ενστάσεως που υποβλήθηκε βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Οκτωβρίου 1974, 188/73, Grassi κατά Συμβουλίου, Συλλογή τόμος 1974, σ. 445, σκέψεις 11 έως 13, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 29ης Σεπτεμβρίου 2005, T-218/02, Napolì Buzzanca κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2005, σ. I-A-267 και II-1221, σκέψη 59).

148 Συνεπώς, το σκέλος αυτό του λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

Επί της παραβάσεως του άρθρου 26 του ΚΥΚ και της προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας από τις ΓΕΔ 45

— Επιχειρήματα των διαδίκων

149 Ο προσφεύγων διατείνεται ότι οι αποφάσεις απονομής των μορίων προτεραιότητας περατώνουν μια διαδικασία η οποία μπορεί να στηρίζεται σε στοιχεία που δεν περιλαμβάνονται στους φακέλους των υπαλλήλων και δεν παρέχει στους ενδιαφερομένους δικαίωμα ακροάσεως πριν η διοίκηση εκδώσει βλαπτική πράξη. Ειδικότερα, η ΑΔΑ αποφαινεται επί των ενδικοφανών προσφυγών κατόπιν διαδικασίας στερούμενης τον κατ' αντιμωλία χαρακτήρα. Η απονομή των μορίων προτεραιότητας συνιστά, επομένως, προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παράβαση του άρθρου 26, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', του ΚΥΚ.

150 Η Επιτροπή αμφισβητεί ότι οι ΓΕΔ 45 προσβάλλουν τα δικαιώματα άμυνας και παραβιάζουν την απαγόρευση να λαμβάνονται υπόψη στοιχεία που δεν περιλαμβάνονται στον ατομικό φάκελο του υπαλλήλου. Οι ΓΕΔ 45 δεν επιτρέπουν να λαμβάνονται υπόψη τέτοια στοιχεία. Επιπλέον, οι υπάλληλοι έχουν τη δυνατότητα ακροάσεως κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προαγωγών. Το άρθρο 13 των ΓΕΔ 45 προβλέπει δυνατότητα διοικητικής προσφυγής κατά της αποφάσεως απονομής των μορίων προτεραιότητας πριν από την ολοκλήρωση της διαδικασίας προαγωγών. Κατά τα λοιπά, μια διαδικασία προαγωγών δεν μπορεί να συγκριθεί με διαδικασίες «που κινούνται ατομικά κατά πρόσωπου». Συνεπώς, η νομολογία σχετικά με το δικαίωμα ακροάσεως προ της εκδόσεως βλαπτικής πράξεως δεν ασκεί, εν προκειμένω, επιρροή.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 151 Το άρθρο 26 του ΚΥΚ ορίζει ότι ο ατομικός φάκελος του υπαλλήλου πρέπει να περιέχει: «α) όλα τα έγγραφα που αφορούν τη διοικητική του κατάσταση και όλες τις εκθέσεις που αφορούν την ικανότητα, την απόδοση ή τη συμπεριφορά του» και «β) τις παρατηρήσεις που έχουν διατυπωθεί από τον υπάλληλο για τα έγγραφα αυτά». Το ίδιο άρθρο αναφέρει ότι «όργανο δεν δύναται ούτε να αντιτάξει στον υπάλληλο ούτε να επικαλεσθεί εναντίον του έγγραφα τα οποία αναφέρονται στην ανωτέρω περίπτωση α', αν δεν του έχουν κοινοποιηθεί πριν από την ταξινόμησή τους».
- 152 Σκοπός του άρθρου 26 του ΚΥΚ είναι να διασφαλίζει το δικαίωμα άμυνας του υπαλλήλου, αποτρέποντας την εκ μέρους της ΑΔΑ λήψη αποφάσεων που επηρεάζουν την υπηρεσιακή κατάσταση και τη σταδιοδρομία του και στηρίζονται σε πραγματικά περιστατικά που αφορούν τη συμπεριφορά του, τα οποία δεν αναφέρονται στον ατομικό του φάκελο (προπαρατεθείσα στη σκέψη 130 απόφαση του Πρωτοδικείου Περάκης κατά Κοινοβουλίου, σκέψη 27· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουνίου 1995, T-496/93, Allo κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1995, σ. I-A-127 και II-405, σκέψη 75, της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, T-302/02, Kenny κατά Δικαστηρίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 2003, σ. I-A-235 και II-1137, σκέψη 32, και της 4ης Μαΐου 2005, T-144/03, Schmit κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. I-A-101 και σ. II-465, σκέψη 133). Εφαρμόζεται στις προαγωγές, δεδομένου ότι η φράση «υπηρεσιακή κατάσταση» περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τα κύρια γεγονότα της σταδιοδρομίας (προπαρατεθείσα απόφαση Schmit κατά Επιτροπής, σκέψη 134).
- 153 Εν προκειμένω, πρέπει να επισημανθεί ότι η προβαλλόμενη αιτίαση στηρίζεται μόνο σε απλούς ισχυρισμούς του προσφεύγοντος, ο οποίος δεν απέδειξε ότι οι αποφάσεις περί απονομής μορίων προτεραιότητας, ορισμένες εκ των οποίων δεν λαμβάνονται από την ΑΔΑ, στηρίζονται σε στοιχεία διαφορετικά από τις εκθέσεις αξιολογήσεως που δεν περιλαμβάνονται στους φακέλους των υπαλλήλων.
- 154 Οι ΓΕΔ 45 δεν περιέχουν καμία διάταξη που να επιτρέπει στην Επιτροπή να παρεκκλίνει του άρθρου 26 του ΚΥΚ, όπως αυτό έχει ερμηνευθεί από τη νομολογία. Αντιθέτως, ορισμένες διατάξεις των ΓΕΔ 45 συνδέουν άμεσα την απονομή των μορίων προτεραιότητας με τις ΕΕΣ.

- 155 Από το άρθρο 6 των ΓΕΔ 45 προκύπτει, επομένως, ότι τα ΜΠΓΔ απονέμονται από τους γενικούς διευθυντές ή τους διευθυντές κατόπιν εξετάσεως των αποτελεσμάτων των ΕΕΣ και λαμβανομένων υπόψη των προσόντων των ενδιαφερομένων υπαλλήλων, όπως καταγράφονται στις ΕΕΣ. Εξάλλου, οι ΕΕΣ περιλαμβάνουν στήλη σχετική με τα πρόσθετα καθήκοντα που ασκήθηκαν προς το συμφέρον της Επιτροπής κατά την περίοδο αξιολογήσεως, βάσει της οποίας απονέμονται ακολούθως τα μόρια προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων.
- 156 Πρέπει να υπογραμμισθεί ότι η κατάρτιση των ΕΕΣ εντάσσεται σε μια σύνθετη διαδικασία στην οποία μετέχουν ενεργά οι υπάλληλοι σύμφωνα με το άρθρο 43 του ΚΥΚ, κατά το οποίο η περιοδική έκθεση κοινοποιείται στον ενδιαφερόμενο «ο οποίος έχει την ευχέρεια να επισυνάπτει κάθε παρατήρηση που θεωρεί χρήσιμη».
- 157 Τέλος, ο προσφεύγων δεν μπορεί να επικαλεσθεί προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας προκειμένου περί των αποφάσεων απονομής μορίων προτεραιότητας, περιλαμβανομένης και αυτής με την οποία η ΑΔΑ αποφαινεται επί των ενδικοφανών προσφυγών του άρθρου 13 των ΓΕΔ 45, αποφάσεων οι οποίες αποτελούν απλώς πράξεις προπαρασκευαστικές των αποφάσεων περί καθορισμού του συνολικού αριθμού των μορίων προαγωγής και κυρώσεως του πίνακα των προαγομένων. Δεν τίθεται ζήτημα επικλήσεως δικαιωμάτων άμυνας στην περίπτωση τέτοιων πράξεων αλλά μόνο στην περίπτωση των βλαπτικών (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουνίου 2000, Τ-211/98, F κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2000, σ. I-A-107 και II-471, σκέψεις 28 και 29, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 158 Συνεπώς, το σκέλος αυτό του λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

Επί της αποτελεσματικότητας των ενδικοφανών προσφυγών του άρθρου 13 των ΓΕΔ 45

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 159 Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι οι ενδικοφανείς προσφυγές που ασκούνται βάσει του άρθρου 13 των ΓΕΔ 45 δεν εξετάζονται ουσιαστικά από την ΑΔΑ. Η τελευταία περιορίζεται στο να επικυρώνει τις προτάσεις των επιτροπών προαγωγών.

- 160 Η Επιτροπή αμφισβητεί τον ισχυρισμό αυτό και υποστηρίζει ότι η αρμοδιότητα η οποία της ανατίθεται με το άρθρο 13 των ΓΕΔ 45 δεν της απαγορεύει να αποδέχεται τις προτάσεις των επιτροπών προαγωγών.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 161 Εάν υποθεθεί ότι η αιτίαση αυτή έχει την έννοια ότι θέτει εν αμφιβόλω τη νομιμότητα του άρθρου 13 των ΓΕΔ 45, αρκεί η διαπίστωση ότι στηρίζεται σ' έναν απλό ισχυρισμό του προσφεύγοντος, χωρίς να στηρίζεται σε κανένα νομικό επιχείρημα. Επίσης, το άρθρο αυτό δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαλλάσσει την ΑΔΑ από το να εξετάζει ουσιαστικά τις εν λόγω προσφυγές, δεδομένου ότι, αντίθετα, της αναθέτει την εξουσία να αποφαινεται σχετικώς. Το ζήτημα αν η ΑΔΑ εξέτασε πραγματικά την ενδικοφανή προσφυγή του προσφεύγοντος αποτελεί αντικείμενο άλλου λόγου ακυρώσεως (κατωτέρω σκέψη 304).

Επί της προσβολής της αρχής της χρηστής διοικήσεως και του δικαιώματος σε μια αμερόληπτη και δίκαιη διαδικασία

- 162 Ο προσφεύγων προβάλλει, τέλος, προσβολή της αρχής της χρηστής διοικήσεως και του δικαιώματος σε μια αμερόληπτη και δίκαιη διαδικασία.
- 163 Εντούτοις, ο προσφεύγων δεν προβάλλει επιχείρημα άλλο από τα ανωτέρω εξετασθέντα. Η αιτίαση είναι, κατά συνέπεια, αβάσιμη. Εν πάση περιπτώσει, το Πρωτοδικείο παραπέμπει στα προεκτεθέντα.

- 164 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας κατά του άρθρου 2 των ΓΕΔ 43 και κατά των άρθρων 3, 6, 7, 9, 10, 12 και 13 των ΓΕΔ 45 πρέπει να απορριφθεί.

Επί της δεύτερης ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας, η οποία στρέφεται κατά των άρθρων 6 και 7 των ΓΕΔ 45 σε συνδυασμό με τις «Διοικητικές Πληροφορίες» αριθ. 99-2002, που επιβάλλουν ένα στόχο ως προς τον μέσο όρο, ο οποίος περιορίζει την εξουσία εκτιμήσεως των γενικών διευθύνσεων

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 165 Ο προσφεύγων εγείρει ένσταση ελλείψεως νομιμότητας κατά των άρθρων 6 και 7 των ΓΕΔ 45 σε συνδυασμό με τις «Διοικητικές Πληροφορίες» αριθ. 99 2002. Ο προσφεύγων στηρίζει την ένστασή του σε παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ, προσβολή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και της αρχής της εξελίξεως στη σταδιοδρομία.
- 166 Ο προσφεύγων εκτιμά ότι οι επίμαχες διατάξεις καθορίζουν την ανά γενική διεύθυνση ποσότητα μορίων αξιολογήσεως και ΜΠΓΔ. Καταρχάς, οι γενικές διευθύνσεις καλούνται να μην υπερβούν ένα «στόχο ως προς τον μέσο όρο» 14 μορίων αξιολογήσεως ανά βαθμό, ενώ οποιαδήποτε υπέρβαση μεγαλύτερη του ενός μορίου επιφέρει ως συνέπεια μια αντίστοιχη μείωση του αριθμού των ΜΠΓΔ. Δεύτερον, δεν υφίσταται καμία πιθανότητα να χορηγήσουν οι γενικές διευθύνσεις, από την ποσότητα που διαθέτουν, περισσότερα από 2,5 ΜΠΓΔ ανά υπάλληλο. Ο προσφεύγων θεωρεί ότι αυτές οι ποσότητες μορίων είναι δεσμευτικές. Περιορίζουν την ελευθερία εκτιμήσεως των γενικών διευθύνσεων και τις εμποδίζουν να προβούν σε ουσιαστική σύγκριση των προσόντων των προαγώγιμων υπαλλήλων. Η, κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, των ΓΕΔ 45, δυνατότητα να ζητηθεί παρέκκλιση από τον στόχο ως προς τον μέσο όρο δεν αποτελεί πρόσφορο μέσο θεραπείας της δεσμεύσεως αυτής, διότι εξαρτάται από την πρωτοβουλία κάθε γενικής διεύθυν-

σεως, η οποία απόκειται στη διακριτική της ευχέρεια και πρέπει να εγκριθεί από τις επιτροπές προαγωγών, ενώ μόνον η ΑΔΑ διαθέτει εξουσία προς λήψη αποφάσεων επί θεμάτων προαγωγών. Οι προαναφερθείσες ποσότητες έχουν ως αποτέλεσμα ότι ο πίνακας των προαγομένων εξαρτάται περισσότερο από τη «στρατηγική» κάθε γενικής διευθύνσεως παρά από μια πραγματική σύγκριση των προσόντων των υπαλλήλων.

- 167 Η Επιτροπή αντιτάσσει ότι οι «*Διοικητικές Πληροφορίες*» αριθ. 99-2002 θέτουν απλώς στόχο ως προς τον μέσο όρο αντιστοιχούντα σε 14 μόρια. Ο σκοπός αυτού του μέσου όρου είναι θεμιτός. Δεν συνίσταται στον περιορισμό της ελευθερίας εκτιμήσεως των βαθμολογητών, αλλά κυρίως στο να αποτρέψει τη γενίκευση μιας πρακτικής υψηλών βαθμολογιών που θα οδηγούσε στον ευτελισμό τους. Επιπροσθέτως, αυτός ο μέσος όρος δεν είναι δεσμευτικός. Υπέρβαση μέχρι 15 μόρια δεν έχει συνέπειες. Πέραν αυτού του ορίου, ο αριθμός των ΜΠΓΔ μειώνεται, εκτός και αν εγκριθεί παρέκκλιση. Η δυνατότητα αυτή παρεκκλίσεως, βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, των ΓΕΔ 45, αποτελεί, τέλος, τη λύση των προβλημάτων που θέτει η ύπαρξη ποσοστώσεως 2,5 ΜΠΓΔ ανά υπάλληλο και η ενδεχόμενη συγκέντρωση ιδιαίτερα αποδοτικών υπαλλήλων σε ορισμένες γενικές διευθύνσεις.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 168 Επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι η ΑΔΑ, στο πλαίσιο της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει, μπορεί να προβαίνει στη συγκριτική εξέταση των προσόντων σύμφωνα με τη διαδικασία ή τη μέθοδο που αυτή κρίνει ως την καταλληλότερη (βλ. ανωτέρω σκέψη 131).
- 169 Όπως διευκρινίζεται στην ανακοίνωση SEC(2001) 1697, «η νέα διαδικασία προαγωγών συνιστά ρήξη με το παρελθόν». Λαμβάνοντας υπόψη παλαιότερες διαπιστώσεις περί μεγάλων αποκλίσεων μεταξύ των διαφόρων γενικών διευθύνσεων ως προς τις αξιολογήσεις των υπαλλήλων τους και της συνακόλουθης δυσχέρειας της ΑΔΑ να προβαίνει στη συγκριτική εξέταση των προσόντων του συνόλου των κρινομένων υπαλλήλων, τηρώντας την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, η Επιτροπή

επιδίωξε να καταστήσει περισσότερο αντικειμενική την υπηρεσιακή αξιολόγηση του προσωπικού με στόχο το κατά το δυνατόν δικαιότερο σύστημα προαγωγών. Ο στόχος αυτός εκφράστηκε με τον ποσοτικό προσδιορισμό των προσόντων μέσω ενός συστήματος μορίων και των διατάξεων των ΓΕΔ 45, οι οποίες σκοπούν στη διασφάλιση μιας ομοιομορφίας ως προς την απονομή των μορίων αυτών στο σύνολο της Επιτροπής.

- 170 Προς τούτο, το άρθρο 6, παράγραφος 1, των ΓΕΔ 45 προβλέπει ότι οι γενικές διευθύνσεις διαθέτουν ποσότητα ΜΠΓΔ ίση με 2,5 φορές τον αριθμό των υπαλλήλων που είναι ακόμη προαγώγιοι λαμβανομένου υπόψη του βαθμού τους και κατέχουν οργανική θέση σε μια γενική διεύθυνση. Η ίδια διάταξη ορίζει ότι «οι γενικές διευθύνσεις των οποίων ο μέσος όρος μορίων αξιολογήσεως, ως προς ορισμένο βαθμό, υπερβαίνει κατά περισσότερο από μία μονάδα τον μέσο όρο τον οποίο θέτει ως στόχο η Επιτροπή, υποχρεούνται να μειώσουν την ποσότητα μορίων προτεραιότητας κατά ποσό ακριβώς αντίστοιχο της διαπιστωθείσας υπερβάσεως». Οι «*Διοικητικές Πληροφορίες*» αριθ. 99-2002 διευκρινίζουν ότι «οι γενικές διευθύνσεις καλούνται να αξιολογήσουν το προσωπικό τους τηρώντας τον μέσο όρο των 14 μορίων αξιολογήσεως στα 20 (καλούμενο “στόχο ως προς τον μέσο όρο”). Αυτός ο μέσος όρος του 14 πρέπει να τηρείται για κάθε βαθμό, σε επίπεδο κάθε γενικής διευθύνσεως». Διευκρινίζουν, επίσης, ότι «οι γενικές διευθύνσεις οι οποίες, ως προς ορισμένο βαθμό, έχουν μέσο όρο ανώτερο του 15 υφίστανται κυρώσεις. Η κύρωση συνίσταται σε μείωση της ποσότητας μορίων προτεραιότητας που διαθέτει η [γενική διεύθυνση] για τον βαθμό αυτό, όσον αφορά την τρέχουσα διαδικασία προαγωγών».
- 171 Πρέπει, επίσης, να επισημανθεί ότι το άρθρο 6, παράγραφος 1, των ΓΕΔ 45 προβλέπει ότι, εφόσον οι γενικές διευθύνσεις δικαιολογούν την υπέρβαση αυτή, έχουν τη δυνατότητα να υποβάλουν αίτημα στην επιτροπή προαγωγών, η οποία μπορεί να αποφασίσει, κατ’ εξαίρεση, την ακύρωση του συνόλου ή μέρους της μειώσεως των διαθεσίμων μορίων.
- 172 Αντίθετα προς τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος, τόσο η ύπαρξη ποσοστώσεως των ΜΠΓΔ όσο και ο στόχος ως προς τον μέσο όρο δεν μπορούν να περιορίσουν τη διακριτική ευχέρεια των γενικών διευθύνσεων κατά τρόπο που αντιβαίνει στο άρθρο 45 του ΚΥΚ, στην αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και στην αρχή της εξελίξεως στη σταδιοδρομία. Αντίθετα, οι δύο μηχανισμοί αυτοί μπορούν να ευνοήσουν την ουσιαστική έκφραση μιας αξιολογήσεως αντιπροσωπευτικής των προσόντων των υπαλλήλων, εξασφαλίζοντας παράλληλα τον υψηλότερο βαθμό συγκρισιμότητας

των αξιολογήσεων στο σύνολο των γενικών διευθύνσεων της Επιτροπής και, συνακόλουθα, την ίση μεταχείριση των υπαλλήλων αυτών, την οποία και ρητά διεκδικεί ο προσφεύγων. Επιβάλλεται, συναφώς, να υπομνησθεί ότι, στην πράξη, η συγκριτική εξέταση των προσόντων πρέπει να διενεργείται επί ίσοις όροις και βάσει συγκρίσιμων πηγών πληροφοριών (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις του Πρωτοδικείου Τσιριμώκος κατά Κοινοβουλίου, προπαρατεθείσα στη σκέψη 130, σκέψη 21, και της 21ης Σεπτεμβρίου 1999, T-157/98, Oliveira κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 1999, σ. I-A-163 και II-851, σκέψη 35).

- 173 Προκειμένου περί της ποσοτώσεως των ΜΠΓΔ, αυτή τείνει στην επίτευξη του γενικού σκοπού των μορίων προτεραιότητας, δηλαδή την ενίσχυση των εχόντων τα περισσότερα προσόντα υπαλλήλων, προκειμένου να αυξήσουν τις πιθανότητες προαγωγής τους (ανωτέρω σκέψη 4). Πράγματι, ο καθορισμός συγκεκριμένου αριθμού διαθεσίμων μορίων μπορεί να αναγκάσει τις γενικές διευθύνσεις να προβούν σε μια τέτοια επιλογή. Ο στόχος αυτός είναι συμβατός με το άρθρο 45 του ΚΥΚ, την ίση μεταχείριση και την εξέλιξη στη σταδιοδρομία.
- 174 Όσον αφορά τον στόχο ως προς τον μέσο όρο, πρέπει να σημειωθεί ότι η προαναφερθείσα διάταξη δεν επιβάλλει στις γενικές διευθύνσεις απόλυτη υποχρέωση αλλά τις παροτρύνει να τηρήσουν τον εν λόγω μέσο όρο.
- 175 Πάντως, το γεγονός ότι οι γενικές διευθύνσεις λαμβάνουν υπόψη τον στόχο που τους υποδεικνύεται ως προς τον μέσο όρο, ουδόλως συνεπάγεται περιορισμό της ελευθερίας κρίσεως των γενικών διευθύνσεων κατά τρόπο που αντιβαίνει στο άρθρο 45 του ΚΥΚ, στην αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και στην αρχή της εξελίξεως στη σταδιοδρομία.
- 176 Συγκεκριμένα, πρώτον, αυτός ο μέσος όρος εκφράζει μαθηματικά την αξιολόγηση της αποδόσεως ενός μέσου υπαλλήλου. Δεν περιορίζει τη δυνατότητα των αξιολογητών να διαφοροποιούν τις κρίσεις που αφορούν ατομικά την απόδοση κάθε υπαλλήλου αναλόγως του αν η απόδοση αυτή είναι κατώτερη ή ανώτερη αυτού του μέσου όρου. Τα ανώτατα και κατώτατα όρια που προβλέπονται με τις «*Διοικητικές Πληροφορίες*» αριθ. 99-2002 δεν μεταβάλλουν αυτή τη διαπίστωση. Οι

πληροφορίες αυτές συνιστούν στους βαθμολογητές να βαθμολογούν α) με 17 ως 20 τους υπαλλήλους που είναι άξιοι ταχείας προαγωγής· β) με 12 ως 16 αυτούς που είναι άξιοι φυσιολογικής προαγωγής· γ) με 10 ως 11 αυτούς που θα πρέπει να τύχουν βραδείας προαγωγής· δ) με βαθμό χαμηλότερο του 10 τους υπαλλήλους που πρέπει να βελτιώσουν την απόδοσή τους και οι οποίοι δεν πρέπει να προαχθούν κατά τη συγκεκριμένη περίοδο προαγωγών. Στις ίδιες «*Διοικητικές Πληροφορίες*» διευκρινίζεται ότι «με βαθμό 17 ως 20 θα βαθμολογηθεί, κατά προσέγγιση, το 15 % των υπαλλήλων, με βαθμό 12 ως 16 το 75 % περίπου των υπαλλήλων και με βαθμό 10 ως 11 περίπου το 10 %». Πάντως, τα όρια αυτά προκύπτουν απλώς από την παρατήρηση του τρόπου με τον οποίο απονέμονται γενικά οι προαγωγές στο παρελθόν. Έχουν μόνον ενδεικτικό και όχι δεσμευτικό χαρακτήρα. Επιπλέον, αντίθετα προς τον στόχο ως προς τον μέσο όρο, δεν υφίσταται παρότρυνση για την τήρηση των παραπάνω ορίων. Η μη τήρησή τους δεν έχει συνέπειες. Επομένως, ο στόχος ως προς τον μέσο όρο, ακόμη και σε συνδυασμό με τα ως άνω όρια, δεν απαγορεύει στους αξιολογητές να κάνουν χρήση μιας εξαιρετικά ευρείας κλίμακας βαθμολογίας.

¹⁷⁷ Επιπλέον, οι ΓΕΔ 43 και οι ΓΕΔ 45 δεν απαγορεύουν τη χρήση δεκαδικών ψηφίων στη βαθμολόγηση. Το άρθρο 4, παράγραφος 4, των ΓΕΔ 43 αναφέρεται ρητά στη χρήση του ημίσεος της μονάδας κατά τη βαθμολόγηση και οι «*Διοικητικές Πληροφορίες*» αριθ. 99-2002 κάνουν λόγο για βαθμό από «10 ως 11» όσον αφορά τους υπαλλήλους που πρέπει να τύχουν βραδείας προαγωγής. Συνεπώς, οι αξιολογητές έχουν τη δυνατότητα να διαφοροποιούν τις κρίσεις τους για τους υπαλλήλους.

¹⁷⁸ Το γεγονός ότι οι αξιολογητές έχουν στη διάθεσή τους το σύνολο των μορίων διαφοροποιεί το σύστημα που καθιερώνουν το άρθρο 6, παράγραφος 1, των ΓΕΔ 45 και οι προαναφερθείσες «*Διοικητικές Πληροφορίες*», από το καθεστώς το οποίο κρίθηκε ανίσχυρο από το Πρωτοδικείο με την απόφαση της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, T-296/01, Tatti κατά Επιτροπής (Συλλογή Υπ.Υπ. 2003, σ. I-A-225 και II-1093). Καταρχάς, το καθεστώς αυτό ήταν δεσμευτικό. Επίσης, συνδύαζε έναν μέσο όρο με ένα ανώτατο όριο 30 μορίων, κατώτερο του θεωρητικά εφικτού μέγιστου των 50.

- 179 Δεύτερον, καθορισμός επιδιωκτέου ύψους του 14 στα 20 κατά μέσο όρο αποτρέπει τον κίνδυνο γενικεύσεως της πρακτικής της χορηγήσεως υψηλών βαθμών. Η πρακτική αυτή θα είχε ως αποτέλεσμα να μειώσει το εύρος της βαθμολογικής κλίμακας που χρησιμοποιούν οι βαθμολογητές και, επομένως, δεν θα επέτρεπε στη βαθμολογία να εκπληρώσει την αποστολή της, δηλαδή να αντικατοπτρίζει, όσο το δυνατόν πιστότερα, τα προσόντα των βαθμολογουμένων υπαλλήλων και να καθιστά δυνατή την ουσιαστική σύγκρισή τους. Το επίμαχο σύστημα υποχρεώνει, αντίθετα, τους βαθμολογητές να συγκρίνουν πιο προσεκτικά τα ατομικά προσόντα κάθε υπαλλήλου.
- 180 Τρίτον, ο καθορισμός επιδιωκτέου στόχου ως προς τον μέσο όρο καθιστά ομοίως δυνατή τη μείωση του κινδύνου μιας ανομοιογένειας όσον αφορά τους μέσους όρους της βαθμολογίας μεταξύ των διαφόρων γενικών διευθύνσεων, η οποία δεν θα ήταν δυνατό να δικαιολογηθεί βάσει αντικειμενικών κρίσεων σχετικών με τα προσόντα των βαθμολογούμενων υπαλλήλων. Προφυλάσσει κατ' αυτόν τον τρόπο τους υπαλλήλους από μεταχείριση ενέχουσα διακρίσεις αναλόγως της υπαγωγής στη μία ή την άλλη γενική διεύθυνση.
- 181 Τέταρτον, το σύστημα του στόχου ως προς τον μέσο όρο λαμβάνει υπόψη την συνηθέστερα παρατηρούμενη πραγματικότητα, δηλαδή την ομοιογενή κατανομή των βαθμολογούμενων υπαλλήλων γύρω από το μέσο επίπεδο προσόντων. Συνεπώς, η Επιτροπή συμπέρανε από τη στατιστική παρατήρηση αυτή ότι, κατά πάσα πιθανότητα, ο καθορισμός ενός στόχου αντιπροσωπευτικού του μέσου όρου αυτού δεν θα εμπόδιζε την ελεύθερη κρίση των αξιολογητών.
- 182 Ο προσφεύγων υποστηρίζει, εντούτοις, ότι ο στόχος ως προς τον μέσο όρο προκαλεί δυσχέρειες στις υπηρεσίες όπου συγκεντρώνονται εξαιρετικά στελέχη.
- 183 Όμως, το άρθρο 6, παράγραφος 1, των ΓΕΔ 45 επιτρέπει στις γενικές διευθύνσεις την απόκλιση από τον στόχο ως προς τον μέσο όρο, εφόσον η ειδική κατάστασή τους δεν συμπίπτει με τη συνήθη πραγματικότητα. Πράγματι, η υπέρβαση κατά ένα βαθμό του στόχου ως προς τον μέσο όρο δεν έχει καμία συνέπεια. Επιπροσθέτως, αν η υπέρβαση είναι μεγαλύτερη του ενός βαθμού, η οικεία γενική διεύθυνση έχει τη

δυνατότητα να αποταθεί στην επιτροπή προαγωγών, η οποία έχει την εξουσία να αποφασίσει, κατ' εξαίρεση, την ακύρωση του συνόλου ή μέρους της μείωσης του αριθμού των μορίων προτεραιότητας που επιφέρει μια τέτοια υπέρβαση, εφόσον η γενική διεύθυνση αυτή αιτιολογεί προσηκόντως την υπέρβαση. Η συγκέντρωση εξαίρετων υπαλλήλων συνιστά προφανώς τέτοια δικαιολογία.

184 Ο προσφεύγων διατείνεται επίσης ότι η προαναφερθείσα παρέκκλιση δεν αποτελεί «πρόσφορο μέσο θεραπείας», καθόσον εξαρτάται από την πρωτοβουλία των γενικών διευθύνσεων και η έγκρισή της απόκειται στη διακριτική ευχέρεια της επιτροπής προαγωγών και όχι της ΑΔΑ, η οποία είναι η μόνη που έχει την εξουσία να αποφασίζει επί θεμάτων προαγωγών.

185 Εκτός από τη διαπίστωση της πλήρους ελλείψεως επιχειρηματολογίας προς στήριξη της αιτιάσεως σχετικά με την πρωτοβουλία των γενικών διευθύνσεων, πρέπει να επισημανθεί ότι αυτή είναι απολύτως δικαιολογημένη και λογική στο πλαίσιο ενός συστήματος όπου είναι δυνατόν να υπάρξει μείωση του αριθμού των ΜΠΓΔ που χορηγούνται στις γενικές διευθύνσεις και όχι ειδικά σε έναν υπάλληλο.

186 Προκειμένου περί της «διακριτικής» ευχέρειας των επιτροπών προαγωγών, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 45, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ, η προαγωγή απονέμεται με απόφαση της ΑΔΑ, μετά από συγκριτική εξέταση των προσόντων των υπαλλήλων που έχουν σειρά προαγωγής, η οποία διενεργείται σύμφωνα με τη διαδικασία ή τη μέθοδο που η ΑΔΑ κρίνει ως καταλληλότερη. Συναφώς, η απόφαση μιας επιτροπής προαγωγών περί ακυρώσεως του συνόλου ή μέρους της μείωσης των ΜΠΓΔ, συνεπεία της υπερβάσεως του στόχου ως προς τον μέσο όρο, δεν μπορεί να εξομοιωθεί με την προαναφερθείσα απόφαση περί προαγωγής. Η απόφαση της επιτροπής προαγωγών εντάσσεται στο πλαίσιο της νέας διαδικασίας προαγωγών που καθορίστηκε από την ΑΔΑ και δεν είναι δυνατό να συναχθεί η ύπαρξη νοσφίσεως των εξουσιών που ανέθεσε ο ΚΥΚ στην αρχή αυτή.

- 187 Πρέπει, τέλος, να επισημανθεί ότι, ως συμπλήρωμα των γενικών αριθμητικών μηχανισμών του άρθρου 6, παράγραφος 1, των ΓΕΔ 45, το άρθρο 13 των ΓΕΔ 45 προβλέπει ότι κάθε υπάλληλος μπορεί να ασκήσει ενδικοφανή προσφυγή κατόπιν εξετάσεως της οποίας ενδέχεται η ΑΔΑ να του απονεμίσει ένα ή περισσότερα ΜΠΕΠ «εκτός της ποσότητας της γενικής διευθύνσεως». Κατά τις «Διοικητικές Πληροφορίες» αριθ. 82-2003, η ΑΔΑ απένειμε κατ' αυτόν τον τρόπο 156 ΜΠΕΠ στους υπαλλήλους της κατηγορίας Α που άσκησαν τέτοια προσφυγή.
- 188 Ο συνδυασμός του άρθρου 6, παράγραφος 1, και του άρθρου 13 των ΓΕΔ 45 είναι χαρακτηριστικός της ισορροπίας του νέου συστήματος προαγωγών, το οποίο σκοπεί να παράσχει στην ΑΔΑ ένα καλύτερο υπόβαθρο προκειμένου να προβαίνει στη συγκριτική εξέταση των προσόντων όλων των υπαλλήλων που είναι προαγώγιμοι στον οικείο βαθμό, διασφαλίζοντας το υψηλότερο δυνατό επίπεδο ομοιομορφίας των κρίσεων μεταξύ των διαφόρων γενικών διευθύνσεων της Επιτροπής.
- 189 Επομένως, αντίθετα προς ό,τι διατείνεται ο προσφεύγων, οι ποσότητες μορίων που προβλέπονται κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, των ΓΕΔ 45 και τις «Διοικητικές Πληροφορίες» αριθ. 99-2002 ουδόλως αποκλείουν μια ουσιαστική συγκριτική εξέταση των προσόντων των υπαλλήλων που είναι προαγώγιμοι, ούτε επιβάλλουν, αυτές καθαυτές, την επιλογή «στρατηγικών» που δεν είναι συμβατές με το άρθρο 45 του ΚΥΚ και τις αρχές της ισότητας και της εξελίξεως στη σταδιοδρομία. Μια τέτοια επιλογή θα αποτελούσε απλώς παρατυπία κατά την εφαρμογή των ΓΕΔ 45.
- 190 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας πρέπει να απορριφθεί, καθόσον το γεγονός ότι η Επιτροπή τροποποίησε τους εφαρμοστέους από την περίοδο προαγωγών του έτους 2004 κανόνες δεν ασκεί επιρροή όσον αφορά τη νομιμότητα του συστήματος που ίσχυε κατά την προηγούμενη περίοδο.

Επί της τρίτης ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας, η οποία στρέφεται κατά του άρθρου 12 των ΓΕΔ 45, που [κατά τον προσφεύγοντα,] αποδίδει υπερβολική σημασία στην αρχαιότητα, είναι ασαφές και δεν λαμβάνει υπόψη την αρμοδιότητα της ΑΔΑ

- 191 Ο προσφεύγων εγείρει ένσταση ελλείψεως νομιμότητας κατά του άρθρου 12 των ΓΕΔ 45. Τα μεταβατικά μέτρα που προβλέπει αντιβαίνουν, κατά τον προσφεύγοντα, στο άρθρο 45 του ΚΥΚ. Ο προσφεύγων επικρίνει, καταρχάς, τον μεταβατικό χαρακτήρα τους. Ισχυρίζεται, εν συνεχεία, ότι προσδίδουν στην αρχαιότητα καθοριστικό χαρακτήρα. Τέλος, αμφισβητεί την αρμοδιότητα των επιτροπών προαγωγών να απονέμουν ΜΜΠΕΠ.

Επί του μεταβατικού χαρακτήρα του άρθρου 12 των ΓΕΔ 45

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 192 Ο προσφεύγων αμφισβητεί τον μεταβατικό χαρακτήρα του άρθρου 12 των ΓΕΔ 45, λόγω του ότι το άρθρο 13 των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 45 του ΚΥΚ, οι οποίες εκδόθηκαν στις 24 Μαρτίου 2004, διατήρησε, κατ' ουσίαν, την κατηγορία των ΜΜΠΓΔ και, χωρίς την παραμικρή τροποποίηση, την κατηγορία των ΜΜΠΕΠ.
- 193 Η Επιτροπή αντιτείνει ότι το άρθρο 12 των ΓΕΔ 45 καθιερώνει όντως ένα μεταβατικό σύστημα, το οποίο θα καταργηθεί σταδιακά, όπως προκύπτει και από τις τροποποιήσεις που επέφεραν οι προαναφερθείσες γενικές εκτελεστικές διατάξεις της 24ης Μαρτίου 2004.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- ¹⁹⁴ Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι το άρθρο 12, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, των ΓΕΔ 45 ορίζει ότι «θα εφαρμοστούν μεταβατικές ρυθμίσεις προκειμένου να ληφθούν δεόντως υπόψη διαχρονικά τα προσόντα». Οι ρυθμίσεις αυτές καθορίζονται με το άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχεία α' και β', των ΓΕΔ 45. Κατά την υπ' αριθ. 5 υποσημείωση των ΓΕΔ 45, το άρθρο 12 αφορά «την πρώτη περίοδο προαγωγών, αυτήν του έτους 2003». Ο μεταβατικός χαρακτήρας τους αποδεικνύεται κατ' αυτόν τον τρόπο. Το ενδεχόμενο παρατάσεως του χρόνου ισχύος ορισμένων διατάξεων του άρθρου 12 δεν θίγει τη νομιμότητά τους, η οποία πρέπει να εξετασθεί βάσει της διατυπώσεως του άρθρου όπως αυτό εφαρμόστηκε.
- ¹⁹⁵ Η αιτίαση που θέτει εν αμφιβόλω τον μεταβατικό χαρακτήρα του άρθρου 12 πρέπει, συνεπώς, να απορριφθεί.

Επί του καθοριστικού χαρακτήρα που φέρονται να προσδίδουν στην αρχαιότητα στον βαθμό τα ΜΜΠ

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- ¹⁹⁶ Ο προσφεύγων παρατηρεί ότι, κατά το άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο α', πρώτη περίοδος, των ΓΕΔ 45, τα ΜΜΠΓΔ απονέμονται βάσει της αρχαιότητας στον βαθμό, ανεξαρτήτως των προσόντων των υπαλλήλων. Τα ΜΜΠΓΔ έχουν καθοριστικό χαρακτήρα. Ο προσφεύγων επισημαίνει συγκεκριμένα ότι τα ΜΜΠΓΔ μπορούν να φθάσουν και τα 7, ενώ στην πράξη τα μόρια αξιολογήσεως έχουν εύρος μόνο τριών μορίων, καθόσον, γενικά, κυμαίνονται μεταξύ 13 και 16. Όμως, από το άρθρο 45 του ΚΥΚ προκύπτει ότι η αρχαιότητα στον βαθμό λαμβάνεται υπόψη επικουρικώς μόνον.

- 197 Ο προσφεύγων προσθέτει ότι η ανάγκη να μεθοδευτεί η μετάβαση από το ένα σύστημα προαγωγών στο άλλο δεν δικαιολογεί τη διάταξη αυτή. Ο προσφεύγων παρατηρεί σχετικά ότι το Κοινοβούλιο και το Δικαστήριο καθιέρωσαν συστήματα μετατροπής των προηγούμενων βαθμολογιών σε μόρια βαθμολογίας, τα οποία θίγουν σε μικρότερο βαθμό τον κανόνα της προαγωγής βάσει προσόντων. Υποστηρίζει, τέλος, ότι η Επιτροπή θα μπορούσε να λάβει διαχρονικά υπόψη τα προσόντα υιοθετώντας την, ήδη εφαρμοσθείσα, μέθοδο του μέσου όρου των αναλυτικών κρίσεων που περιλαμβάνονται στις εκθέσεις βαθμολογίας. Ο μηχανισμός των ΜΜΠΓΔ που προσδίδει αξία στην αρχαιότητα στον βαθμό βαίνει, συνεπώς, πέραν του αναγκαίου για τη διασφάλιση της ομαλής μεταβάσεως από το παλαιό σύστημα στο νέο.
- 198 Ο προσφεύγων εκτιμά εν συνεχεία ότι η ίδια αιτίαση αφορά, κατ' ουσίαν, και το άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο α', δεύτερη περίοδος, των ΓΕΔ 45. Διαπιστώνει επίσης ότι η διάταξη αυτή δεν καθορίζει σαφή κριτήρια απονομής των ΜΜΠΕΠ. Οι αποφάσεις περί προαγωγών θα μπορούσαν, επομένως, να «καθορίζονται από αυθαίρετες και όχι αιτιολογημένες αποφάσεις, κατά τρόπο αντίθετο στο άρθρο 45 του ΚΥΚ, στην αρχή της εξελίξεως στη σταδιοδρομία και στην αρχή της ίσης μεταχειρίσεως».
- 199 Ο προσφεύγων υποστηρίζει επιπλέον ότι το άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο β', των ΓΕΔ 45 αντιβαίνει στο άρθρο 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ. Συγκεκριμένα, κατά την απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2001, C-446/00 P, *Cubero Verdurie* κατά Επιτροπής (Συλλογή 2001, σ. I-10315, σκέψη 36), το άρθρο 45 του ΚΥΚ δεν επιτρέπει την αυτόματη προαγωγή των υπαλλήλων που δεν είχαν προαχθεί κατά την προηγούμενη περίοδο, μολονότι περιλαμβάνονταν στον πίνακα αυτών που συγκέντρωναν τα περισσότερα προσόντα. Ο προσφεύγων προσθέτει ότι κατά τις «*Διοικητικές Πληροφορίες*» αριθ. 18-2003 παρέχονται επιπλέον 4 ΕΣΜΠ σε κάθε γενική διεύθυνση που απονέμει τουλάχιστον 6 ΜΠΓΔ σε έναν τέτοιο υπάλληλο. Τα ΜΠΓΔ, όμως, δεν συνιστούν αξιόπιστη ένδειξη των προσόντων. Ανταμείβεται εκ νέου η αρχαιότητα στον βαθμό.
- 200 Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι η επίμαχη διαδικασία προαγωγών σκοπεί να ανταμείψει τα προσόντα διαχρονικά. Υπογραμμίζει ότι ένας υπάλληλος δεν μπορεί να λάβει περισσότερα από 7 ΜΜΠΓΔ, τα οποία αντιστοιχούν σε επτά, κατά μέγιστο όριο, έτη παραμονής στον βαθμό. Ο περιορισμός αυτός σκοπεί στο να μην ευνοηθούν οι υπάλληλοι των οποίων η εξέλιξη της σταδιοδρομίας είναι ιδιαίτερος βραδεία.

- 201 Η Επιτροπή επισημαίνει ακολούθως ότι από τις «Διοικητικές Πληροφορίες» αριθ. 82-003 προκύπτει ότι τα ΜΜΠΕΠ τείνουν να αντισταθμίσουν ενδεχόμενα μειονεκτήματα που σχετίζονται με τη μετάβαση από το παλαιό στο νέο καθεστώς και δεν θα ήταν δυνατό να ληφθούν υπόψη κατ' άλλον τρόπο.
- 202 Η Επιτροπή υποστηρίζει επίσης, ως προς τα ΕΣΜΠ, ότι η αρχή που τέθηκε με την, προπαρατεθείσα στη σκέψη 199, απόφαση Cubero Vermurie κατά Επιτροπής, δεν ασκεί επιρροή εν προκειμένω. Συγκεκριμένα, η πρακτική που αποδοκιμάστηκε με την απόφαση αυτή συνίστατο στην αυτόματη προαγωγή των υπαλλήλων οι οποίοι, κατά την προηγούμενη περίοδο προαγωγών, περιλαμβάνονταν στον πίνακα των εχόντων τα περισσότερα προσόντα. Αντίθετα, τα ΕΣΜΠ αποτελούν απλά μια κατηγορία μορίων προτεραιότητας που προβλέπεται από τις ΓΕΔ 45. Επιπλέον, η κατηγορία τους δεν είναι από τις πλέον σημαντικές, καθόσον τα ΕΣΜΠ δεν μπορούν να υπερβούν τα 4. Εξάλλου, η απόφαση Cubero Vermurie κατά Επιτροπής αναφέρει σαφώς ότι, κατά τη διαδικασία προαγωγής, το όργανο μπορεί να λάβει υπόψη το γεγονός ότι ένας υπάλληλος περιλαμβάνεται στον πίνακα των προταθέντων αλλά μη προαχθέντων.
- 203 Τέλος, η Επιτροπή επισημαίνει ότι δεν επέλεξε σύστημα μετατροπής των βαθμολογιών σε μόρια εξαιτίας των δυσχερειών που προκύπτουν από τον ανεπαρκή βαθμό εναρμονίσεως των παλαιών εκθέσεων βαθμολογίας.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 204 Πρέπει, καταρχάς, να παρατηρηθεί ότι είναι ίδιον της τροποποίησης μιας ρυθμίσεως η δημιουργία νέων καταστάσεων σ' ένα δεδομένο χρονικό σημείο λαμβανομένων όμως υπόψη εκείνων που έχουν ήδη δημιουργηθεί. Στην προκειμένη περίπτωση, εναπόκειται στην ΑΔΑ να οργανώσει τη μετάβαση στο νέο πλαίσιο των κανόνων περί προαγωγών των υπαλλήλων, αντιμετωπίζοντας τα προβλήματα που αναγκαστικώς συνεπάγεται η αλλαγή του ρυθμιστικού πλαισίου.

- 205 Το νέο σύστημα προαγωγών τέθηκε σε ισχύ κατά την περίοδο προαγωγών του έτους 2003 και, επομένως, προβλέφθηκαν μεταβατικές ρυθμίσεις με το άρθρο 12, παράγραφος 3, των ΓΕΔ 45 προκειμένου να ληφθούν υπόψη τα προσόντα που είχαν συγκεντρώσει στον βαθμό κατατάξεώς τους οι υπάλληλοι που υπηρετούσαν στην Επιτροπή κατά το χρονικό σημείο ενάρξεως της ισχύος του εν λόγω συστήματος. Οι ρυθμίσεις αυτές αφορούν την απονομή διαφόρων μεταβατικών μορίων στους υπαλλήλους αυτούς.
- 206 Το άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο α', πρώτη περίοδος, των ΓΕΔ 45 προβλέπει την αυτεπάγγελτη απονομή στους υπαλλήλους ενός ΜΜΠΓΔ ανά έτος υπηρεσίας στον βαθμό, με ανώτατο όριο τα 7 ΜΜΠΓΔ. Όπως επισημαίνει η Επιτροπή, ο αριθμός των ετών που έχουν διανυθεί σ' ένα βαθμό μπορεί να θεωρηθεί ως αντικειμενική, αν και μερική μόνον, ένδειξη των προσόντων που έχει συγκεντρώσει ένας υπάλληλος. Δεν αμφισβητείται, πάντως, ότι οι γενικές διευθύνσεις δεν διαθέτουν, συναφώς, καμία εξουσία εκτιμήσεως και ότι ο αριθμός των ΜΜΠΓΔ που απονέμονται σε υπάλληλο αντιστοιχεί κατ' ανάγκη στον αριθμό των ετών αρχαιότητας στον βαθμό του, με ανώτατο όριο τα 7 έτη.
- 207 Το άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο α', δεύτερη περίοδος, των ΓΕΔ 45 προβλέπει την απονομή 2, κατ' ανώτατο όριο, ΜΜΠΕΠ ανά υπάλληλο. Σύμφωνα με τις «Διοικητικές Πληροφορίες» αριθ. 82-2003 και τις απαντήσεις της Επιτροπής στις ερωτήσεις που έθεσε το Πρωτοδικείο, αυτά τα ΜΜΠΕΠ θεσπίστηκαν προκειμένου να επιλυθούν, κατά δίκαιο τρόπο, τα ιδιαίτερα προβλήματα που σχετίζονται με τη μετάβαση από το παλαιό στο νέο σύστημα. Πάντως, ο ειδικότερος αυτός σκοπός των ΜΜΠΕΠ εντάσσεται αναπόσπαστα στον γενικότερο σκοπό όλων των μεταβατικών μορίων στα οποία καταλέγονται τα ΜΜΠΕΠ, που συνίσταται στον συνυπολογισμό των προσόντων που έχει συγκεντρώσει ένας υπάλληλος μετά την τελευταία προαγωγή του. Κατά συνέπεια, το άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο α', δεύτερη περίοδος, των ΓΕΔ 45 δεν αντιβαίνει, αυτό καθαυτό, στο άρθρο 45 του ΚΥΚ. Το γεγονός ότι η απονομή ΜΜΠΕΠ θα μπορούσε να οδηγήσει, όπως ισχυρίζεται ο προσφεύγων, σε αυθαίρετες προαγωγές απορρέει από την εξατομικευμένη εφαρμογή του άρθρου 12 των ΓΕΔ 45 και όχι από τον κατ' ουσίαν παράνομο χαρακτήρα του.
- 208 Τέλος, το άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο β', των ΓΕΔ 45 παρέχει στις γενικές διευθύνσεις τη δυνατότητα να απονέμουν, σύμφωνα με τις «Διοικητικές Πληροφορίες» αριθ. 18-2003 και 34-2003, μέχρι 4 ΕΣΜΠ στους υπαλλήλους που είχαν προταθεί για προαγωγή κατά την προηγούμενη περίοδο, αλλά δεν προήχθησαν.

- 209 Πρέπει, συναφώς, να υπομνησθεί ότι η ΑΔΑ έχει, καταρχήν, τη δυνατότητα να λάβει υπόψη, στο πλαίσιο της συγκριτικής εξετάσεως των προσόντων, το γεγονός ότι ένας υπάλληλος είχε ήδη προταθεί για προαγωγή κατά την προηγούμενη περίοδο, υπό την προϋπόθεση ότι δεν έπαψε να συγκεντρώνει τα απαιτούμενα προσόντα και ότι τα προσόντα του θα εκτιμηθούν σε σχέση με αυτά των λοιπών υποψηφίων για προαγωγή (απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2000, C-207/99 Ρ, Επιτροπή κατά Hamptaux, Συλλογή 2000, σ. I-9485, σκέψη 19, και προπαρατεθείσα στη σκέψη 130 απόφαση Casini κατά Επιτροπής, σκέψεις 69 και 70). Αντιθέτως, πρακτική που συνίσταται στην αυτόματη προαγωγή ενός προταθέντος κατά την προηγούμενη περίοδο προαγωγών και μη προαχθέντος παραβιάζει την κατά το άρθρο 45 του ΚΥΚ αρχή της συγκριτικής εξετάσεως των προσόντων των προαγώγιμων υπαλλήλων (προπαρατεθείσα στη σκέψη 130 απόφαση Tenreiro κατά Επιτροπής, σκέψη 82).
- 210 Στην προκειμένη περίπτωση, δεν αμφισβητείται ότι τα ΕΣΜΠ αποτελούν απλώς μια από τις πέντε κατηγορίες μορίων προτεραιότητας και ότι η απονομή τους δεν συνεπάγεται αυτομάτως προαγωγή. Επιπλέον, από το άρθρο 12, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', των ΓΕΔ 45, σε συνδυασμό με τις «Διοικητικές Πληροφορίες» αριθ. 18-2003, προκύπτει ότι η απονομή των ΕΣΜΠ υπόκειται σε διπλή προϋπόθεση. Έτσι, οι «Διοικητικές Πληροφορίες» διευκρινίζουν ότι οι προταθέντες και μη προαχθέντες κατά την περίοδο προαγωγών του έτους 2002 υπάλληλοι «μπορούν να λάβουν ως 4 [ΕΣΜΠ], υπό την προϋπόθεση να έχουν λάβει τουλάχιστον [6 μόρια προτεραιότητας] και εφόσον επιβεβαιώνεται το αποτέλεσμα της συγκρίσεως των προσόντων». Συνεπώς, τα ΕΣΜΠ απονέμονται στους προταθέντες και μη προαχθέντες κατά την περίοδο προαγωγών του έτους 2002 υπαλλήλους που εξακολουθούν να συγκεντρώνουν τα ίδια ή και υπέρτερα προσόντα κατόπιν συγκριτικής εξετάσεως των προσόντων τους σε σχέση με αυτά των λοιπών υποψηφίων για προαγωγή.
- 211 Συγκεκριμένα, η προαναφερθείσα υποχρέωση συγκεντρώσεως τουλάχιστον 6 ΜΠΓΔ, ως προς την οποία συμφωνούν ο προσφεύγων και η Επιτροπή, συνεπάγεται ότι τα ΕΣΜΠ μπορούν να απονεμηθούν μόνον στους υπαλλήλους με εξαιρετική απόδοση. Πρέπει να υπομνησθεί ότι τα ΜΠΓΔ αποσκοπούν στο να ανταμείψουν ιδιαίτερα προσόντα, τα οποία καταγράφονται στις οικείες ΕΕΣ των υπαλλήλων, καθώς και ότι ΕΕΣ με βαθμολογία «μέτρια» ή «ανεπαρκή» αποκλείει κάθε πιθανότητα απονομής μορίων προτεραιότητας στον οικείο υπάλληλο. Επομένως, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι το άρθρο 12, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', των ΓΕΔ 45, σε συνδυασμό με τις «Διοικητικές Πληροφορίες» αριθ. 18-2003, δεν αντιβαίνει στο άρθρο 45 του ΚΥΚ και ότι οι επικρίσεις του προσφεύγοντος είναι, συνεπώς, αβάσιμες.

- 212 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι μόνον όσον αφορά τις προϋποθέσεις απονομής ΜΜΠΓΔ προκύπτει ότι η αρχαιότητα στον βαθμό λαμβάνεται υπόψη κατά τρόπο αντίθετο προς τους κανόνες που διέπουν καταρχήν τις διαδικασίες προαγωγής.
- 213 Πάντως, οι αιτιάσεις του προσφεύγοντος πρέπει να εξετασθούν λαμβάνοντας υπόψη ότι η βαλλόμενη δι' ενστάσεως διάταξη έχει χαρακτήρα μεταβατικού μέτρου. Τα προβλήματα που απορρέουν από την αλλαγή του ρυθμιστικού πλαισίου, προκειμένου περί της σταδιοδρομίας των υπαλλήλων, ενδέχεται να υποχρεώσουν τη διοίκηση να παρεκκλίνει, προσωρινώς και εντός ορισμένων ορίων, από την αυστηρή εφαρμογή των κανόνων και των αρχών που εφαρμόζονται συνήθως στις υπό κρίση καταστάσεις. Εντούτοις, τέτοιες παρεκκλίσεις πρέπει να δικαιολογούνται από τα προβλήματα που αναγκαστικά συνεπάγεται η μεταβατική περίοδος και δεν πρέπει να υπερβαίνουν, ως προς τη διάρκεια ή το περιεχόμενό τους, τα απαραίτητα για τη διασφάλιση μιας ομαλής μεταβάσεως από το ένα καθεστώς στο άλλο (απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Φεβρουαρίου 2003, T-30/02, Leonhardt κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 2003, σ. I-A-41 και II-265, σκέψη 51).
- 214 Εν προκειμένω, η καθιέρωση ενός συστήματος που χαρακτηρίζεται από τον ποσοτικό προσδιορισμό των προσόντων και την υποχρέωση των υπαλλήλων να συμπληρώσουν, ήδη από την περίοδο προαγωγών του έτους 2003, ένα ορισμένο όριο, που αντιστοιχεί σε άθροισμα μορίων αξιολογήσεως και μορίων προτεραιότητας, προκειμένου να μπορούν να προαχθούν, συνεπάγεται ότι λαμβάνονται υπόψη τα προσόντα που έχουν συγκεντρώσει οι υπάλληλοι μετά από την τελευταία προαγωγή τους, με τη μορφή απονομής ορισμένου αριθμού μορίων και σύμφωνα με μέθοδο που τηρεί την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.
- 215 Το μέτρο της αυτόματης απονομής ΜΜΠΓΔ αναλόγως της αρχαιότητας στον βαθμό ανταποκρίνεται σ' αυτήν τη συνδεόμενη με τη μετάβαση επιτακτική ανάγκη, ενώ οι διατάξεις των ΓΕΔ 45, περιορίζοντας την έκτασή του, επιτρέπουν να συναχθεί ότι η ΑΔΑ δεν υπερέβη τα απαραίτητα για τη διασφάλιση μιας ομαλής μεταβάσεως από το ένα καθεστώς στο άλλο.
- 216 Πρώτον, οι ΓΕΔ 45 περιορίζουν τη διάρκεια της ισχύος του άρθρου 12 στην περίοδο προαγωγών του έτους 2003.

- 217 Δεύτερον, το άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο α', πρώτη περίοδος, των ΓΕΔ 45 προσδίδει στα ΜΜΠΓΔ πολύ περιορισμένη βαρύτητα, καθόσον δεν μπορούν να υπερβούν τα 7 μόρια, επί μεγίστου συνόλου 45 μορίων, αθροιζομένων των μορίων αξιολογήσεως και των μορίων προτεραιότητας. Επιβάλλεται, συναφώς, να υπομνησθεί ότι κάθε υπάλληλος μπορεί να βαθμολογηθεί με βαθμό μεταξύ του μηδέν και του είκοσι, ο οποίος μετατρέπεται στη συνέχεια σε μόρια αξιολογήσεως. Το γεγονός ότι οι υπάλληλοι της νομικής υπηρεσίας έλαβαν, κατά τον προσφεύγοντα, μεταξύ 12 και 16 μορίων αξιολογήσεως δεν ασκεί επιρροή προκειμένου να εξετασθεί ο κατ' ουσίαν παράνομος χαρακτήρας του άρθρου 12 των ΓΕΔ 45.
- 218 Τρίτον, το άρθρο 10, παράγραφος 2, των ΓΕΔ 45 ορίζει ότι η προαγωγή ενός υπαλλήλου προϋποθέτει ότι αυτός έχει συγκεντρώσει τουλάχιστον 10 μόρια αξιολογήσεως στην τελευταία ΕΕΣ του. Η διάταξη αυτή σχετικοποιεί περαιτέρω τα αποτελέσματα του γεγονότος ότι λαμβάνεται υπόψη η αρχαιότητα στον βαθμό καθορίζοντας, περιλαμβανομένης και της μεταβατικής περιόδου της διαδικασίας προαγωγών του έτους 2003, μια ανελαστική βάση προαγωγής συνδεδεμένη με τα προσόντα του προαγώγιμου υπαλλήλου.
- 219 Επομένως, το άρθρο 12, παράγραφος 3, των ΓΕΔ 45 δεν προσδίδει, αφ' εαυτού, καθοριστικό ρόλο στην αρχαιότητα στον βαθμό και το μέτρο της απονομής ΜΜΠΓΔ δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι υπερβαίνει τις εξουσίες που διαθέτει η ΑΔΑ για να διοργανώσει τη μετάβαση προς τους νέους κανόνες περί προαγωγής των υπαλλήλων.
- 220 Πρέπει να προστεθεί ότι η Επιτροπή δεν υπείχε καμία υποχρέωση να υιοθετήσει, ως σύστημα μετατροπής των προηγούμενων βαθμολογιών, το λεγόμενο σύστημα του μέσου όρου των αναλυτικών κρίσεων ή αυτό που εφάρμοσαν το Κοινοβούλιο και το Δικαστήριο και το οποίο φέρεται ότι θίγει σε μικρότερο βαθμό τον κανόνα της προαγωγής βάσει προσόντων. Συγκεκριμένα, η τροποποίηση των μεθόδων που εφαρμόζονται προκειμένου περί των προαγωγών των υπαλλήλων σκοπεύει, εξ ορισμού, στην αντιμετώπιση ορισμένων δυσχερειών που απορρέουν από την εφαρμογή των παλαιότερων κανόνων. Αποτελεί, επομένως, εγγενές στοιχείο μιας τέτοιας διαδικασίας μεταρρυθμίσεως, για την εκτίμηση της αναγκαιότητας της οποίας η διοίκηση διαθέτει ευρεία διακριτική ευχέρεια (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 1976, 62/75, de Wind κατά Επιτροπής,

Συλλογή τόμος 1976, σ. 423, σκέψη 17, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουλίου 1995, T-557/93, Rasmussen κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1995, σ. I-A-195 και II-603, σκέψη 20), το να τίθεται επί νέων βάσεων, σε ορισμένο χρονικό σημείο, η αξιολόγηση των προσόντων των υπαλλήλων. Δεν είναι δυνατόν να ζητείται από τη διοίκηση, στο πλαίσιο του νέου καθεστώτος, να λαμβάνει υπόψη καθ' ολοκληρία και κατά τρόπο πανομοιότυπο, τις βαθμολογίες που είχαν λάβει οι υπάλληλοι υπό το παλαιό καθεστώς, καθόσον τούτο θα είχε ως σχεδόν αναπόφευκτη συνέπεια να στερήσει κάθε ουσιαστικό περιεχόμενο από τη μεταρρύθμιση της διαδικασίας προαγωγών, και αυτό μάλιστα χωρίς να υφίσταται δικαίωμα των υπαλλήλων ως προς τη διατήρηση της ισχύουσας ρυθμίσεως (βλ., υπό την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα στη σκέψη 213 απόφαση Leonhardt κατά Κοινοβουλίου, σκέψη 55).

- 221 Εν πάση περιπτώσει, η ύπαρξη άλλων μεταβατικών συστημάτων δεν αποδεικνύει, αφ' εαυτής, ότι η Επιτροπή υπερέβη τα αποδεκτά όρια θεσπίζοντας το άρθρο 12 των ΓΕΔ 45.
- 222 Συνεπώς, το σκέλος αυτό του λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί της αναρμοδιότητας των επιτροπών προαγωγών ως προς την απονομή των ΜΜΠΕΠ

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 223 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο α', δεύτερη περίοδος, των ΓΕΔ 45 ανέθεσε στις επιτροπές προαγωγών την αρμοδιότητα απονομής των ΜΜΠΕΠ, κατά παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ, σύμφωνα με το οποίο η ΑΔΑ έχει αποκλειστική αρμοδιότητα επί θεμάτων προαγωγών των υπαλλήλων.
- 224 Η Επιτροπή αντιτείνει ότι ο ρόλος των επιτροπών προαγωγών περιορίζεται στην υποβολή προτάσεων προς την ΑΔΑ ως προς την απονομή των ΜΜΠΕΠ και δεν συνίσταται στην απονομή αυτών τούτων.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 225 Το Πρωτοδικείο έχει διαπιστώσει (βλ. ανωτέρω σκέψη 84) ότι το άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο α', δεύτερη περίοδος, των ΓΕΔ 45 πρέπει να εξετασθεί σε συνδυασμό με το άρθρο 2 των ΓΕΔ 43, το άρθρο 10 και το άρθρο 14, παράγραφος 4, των ΓΕΔ 45, βάσει των οποίων οι επιτροπές προαγωγών απλώς διατυπώνουν προτάσεις που υποβάλλονται στην ΑΔΑ, η οποία είναι η μόνη που έχει εξουσία προς λήψη αποφάσεων. Επομένως, οι επιτροπές προαγωγών υποβάλλουν απλώς στην ΑΔΑ προτάσεις περί της απονομής των ΜΜΠΕΠ. Συνεπώς, η αιτίαση είναι αβάσιμη.
- 226 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το άρθρο 12 των ΓΕΔ 45 δεν αντιβαίνει στο άρθρο 45 του ΚΥΚ.
- 227 Η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας του άρθρου 12 των ΓΕΔ 45, την οποία προέβαλε ο προσφεύγων πρέπει, επομένως, να απορριφθεί ως αβάσιμη.

Επί της τετάρτης ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας, η οποία στρέφεται κατά του άρθρου 9 και του παραρτήματος Ι, σημεία 1, 2, 3, 5 και 6, των ΓΕΔ 45 που συνεπάγονται υπερεκτίμηση της εκπληρώσεως ορισμένων εργασιακών υποχρεώσεων

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 228 Ο προσφεύγων εγείρει ένσταση ελλείψεως νομιμότητας, η οποία στρέφεται κατά του άρθρου 9 και του παραρτήματος Ι, σημεία 1, 2, 3, 5 και 6, των ΓΕΔ 45, επικαλούμενος παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ, προσβολή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και της αρχής της εξελίξεως στη σταδιοδρομία.

- 229 Ο προσφεύγων διατείνεται ότι τα καθήκοντα, η εκπλήρωση των οποίων ανταμείβεται με μόρια προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων κατά το παράρτημα Ι, σημεία 1, 2, 3, 5 και 6, των ΓΕΔ 45 συμπίπτουν με τις δραστηριότητες, για την άσκηση των οποίων δικαιολογείται η απονομή μορίων αξιολογήσεως και ΜΠΓΔ, με συνέπεια να υπερεκτιμώνται.
- 230 Ο προσφεύγων, πρώτον, στηρίζει τον ισχυρισμό του περί συμπτώσεως των καθηκόντων στο άρθρο 7, παράγραφος 3, των ΓΕΔ 45, το άρθρο 5, παράγραφος 5, στοιχεία α' και β', των ΓΕΔ 43 και στην απόφαση της Επιτροπής, της 6ης Δεκεμβρίου 2002, περί καθορισμού των ειδικών ρυθμίσεων σχετικά με την αξιολόγηση των μονίμων και εκτάκτων υπαλλήλων που τελούν σε απόσπαση ως εκπρόσωποι του προσωπικού. Οι διατάξεις αυτές περιλαμβάνουν ειδικούς κανόνες βαθμολογήσεως των υπαλλήλων που τελούν σε απόσπαση ως εκπρόσωποι του προσωπικού και για την απονομή σ' αυτούς ΜΠΓΔ. Δεύτερον, ο προσφεύγων επισημαίνει ότι το άρθρο 5, παράγραφος 5, στοιχείο γ', των ΓΕΔ 43 εξαρτά τη βαθμολόγηση των υπολοίπων εκλεγμένων, υποδειχθέντων ή εξουσιοδοτηθέντων εκπροσώπων του προσωπικού από τη γνωμοδότηση μιας ad hoc ομάδας αξιολογήσεως. Τρίτον, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι τα καθήκοντα εκπροσώπου της διοικήσεως στα όργανα του παραρτήματος Ι των ΓΕΔ 45 αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα των τακτικών καθηκόντων των οικείων υπαλλήλων.
- 231 Η Επιτροπή αντιτείνει ότι το γράμμα του άρθρου 9 των ΓΕΔ 45 αποκλείει ρητώς οποιονδήποτε «υπολογισμό εις διπλούν» δραστηριοτήτων, ο οποίος θα ευνοούσε ορισμένους υπαλλήλους.
- 232 Εξάλλου, η Επιτροπή επισημαίνει ότι κανένα μέλος της νομικής υπηρεσίας, το οποίο προήχθη κατά το έτος 2003, δεν έλαβε μόρια προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων λόγω της ασκήσεως καθηκόντων αντιπροσώπου ή μέλους οργάνου διαλαμβανομένου στο παράρτημα Ι των ΓΕΔ 45. Συνεπώς, ο προσφεύγων δεν έχει συμφέρον να αμφισβητήσει τη νομιμότητα της εφαρμογής των προαναφερθεισών διατάξεων σ' αυτές τις ειδικές περιπτώσεις.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 233 Πρέπει, καταρχάς, να υπομνησθεί ότι για να είναι παραδεκτή η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας πρέπει η γενική πράξη της οποίας προβάλλεται η έλλειψη νομιμότητας

να έχει εφαρμογή, άμεσα ή έμμεσα, στην υπόθεση που αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής και να υφίσταται άμεσος νομικός σύνδεσμος μεταξύ της προσβαλλόμενης ατομικής αποφάσεως και της εν λόγω γενικής πράξεως (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 3ης Φεβρουαρίου 2000, T-60/99, Townsend κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2000, σ. I-A-11 και II-45, σκέψη 53, και της 22ας Απριλίου 2004, T-343/02, Schintgen κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2004, σ. I-A-133 και II-605, σκέψη 25).

234 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι δεν απονεμήθηκε στον προσφεύγοντα κανένα μόριο προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων, παρά το ρητό σχετικό αίτημα (βλ. ανωτέρω σκέψη 28), γεγονός το οποίο ακριβώς αιτιάζεται ο προσφεύγων στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής (βλ. κατωτέρω σκέψη 308).

235 Υπό τις περιστάσεις αυτές, πρέπει να θεωρηθεί ότι οι αποφάσεις με τις οποίες καθορίζεται στα 20 το σύνολο των μορίων προαγωγής του προσφεύγοντος και απορρίπτεται το αίτημά του για προαγωγή στηρίζονται στο άρθρο 9 και το παράρτημα I των ΓΕΔ 45 και ότι η προβληθείσα ένσταση ελλείψεως νομιμότητας είναι, συνεπώς, καθ' όλα παραδεκτή, ανεξαρτήτως του, στερούμενου σημασίας, γεγονότος ότι, κατά την περίοδο προαγωγών του έτους 2003, δεν απονεμήθηκαν μόρια προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων σε κανέναν υπάλληλο της νομικής υπηρεσίας με βαθμό A 5.

236 Κατά το άρθρο 9, παράγραφος 1, των ΓΕΔ 45, τα μόρια προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων ανταμείβουν αποκλειστικά την άσκηση, από υπάλληλο και προς το συμφέρον του οργάνου, «πρόσθετων» καθηκόντων, τα οποία απαριθμούνται στο παράρτημα I των εν λόγω ΓΕΔ. Επιπροσθέτως, το άρθρο 9, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, των ΓΕΔ 45, οι οποίες προσδιορίζουν τα τρία «κριτήρια επιλεξιμότητας» για την απονομή των μορίων προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων, ορίζει ότι μπορούν να ανταμείβονται μόνον οι «δραστηριότητες [οι οποίες] δεν περιλαμβάνονται στις συνήθεις αρμοδιότητες» των ενδιαφερομένων. Κατά συνέπεια, τα μόρια για την άσκηση πρόσθετων δραστηριοτήτων μπορούν να ανταμείβουν μόνον την άσκηση καθηκόντων διαφορετικών από τις συνήθεις δραστηριότητες του υπαλλήλου, η οποία δεν υπόκειται σε ετήσια αξιολόγηση και, επομένως, δεν αποτελεί τη βάση απονομής μορίων αξιολογήσεως.

237 Πρέπει, επίσης, να επισημανθεί ότι η ΕΕΣ διακρίνει μεταξύ, αφενός, των δραστηριοτήτων η άσκηση των οποίων ανταμείβεται με την απονομή μορίων

αξιολογήσεως και ΜΠΓΔ και, αφετέρου, των καθηκόντων για την άσκηση των οποίων ενδέχεται να απονεμηθούν μόρια προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων. Τα «κύρια επιτεύγματα» των υπαλλήλων πρέπει να καταγράφονται στο σημείο 5.1 της ΕΕΣ, ενώ οι υπόλοιπες δραστηριότητες που ασκήθηκαν «στο επίπεδο της διοικητικής μονάδας, της [γενικής διεύθυνσεως] ή της Επιτροπής, πέραν του προγράμματός [τους] εργασίας» πρέπει να καταγράφονται στο σημείο 5.2. Αυτές οι δύο στήλες συνιστούν την αριθμητική σύνθεση της αξιολογήσεως, η οποία μετατρέπεται σε μόρια αξιολογήσεως. Αντιθέτως, η άσκηση πρόσθετων καθηκόντων, για την οποία γίνεται λόγος στο παράρτημα Ι των ΓΕΔ 45, βαθμολογείται αποκλειστικώς στο σημείο 6.6, το οποίο έπεται της προαναφερθείσας συνθέσεως.

238 Εξάλλου, η άσκηση καθηκόντων από υπαλλήλους οι οποίοι έχουν αποσπασθεί, κατά πλήρες ωράριο ή κατά το ήμισυ του ωραρίου, ως εκπρόσωποι του προσωπικού στις συνδικαλιστικές οργανώσεις ή στα καταστατικά όργανα αξιολογείται, κατά το άρθρο 5, παράγραφος 5, στοιχεία α' και β', των ΓΕΔ 43, βάσει ειδικών διατάξεων. Οι διατάξεις αυτές σκοπούν στο να συνυπολογίσουν την άσκηση των εν λόγω καθηκόντων στην περιοδική αξιολόγηση του υπαλλήλου. Η άσκηση των καθηκόντων αυτών οδηγεί, συνεπώς, στην απονομή μορίων αξιολογήσεως κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, των προαναφερθεισών ΓΕΔ. Μπορεί, επίσης, να επιφέρει την απονομή ΜΠΓΔ, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 3, των ΓΕΔ 45. Πάντως, δεν μπορεί να επιφέρει την απονομή μορίων προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων, καθόσον υπάγεται στις «συνήθεις αρμοδιότητες» των κρινομένων.

239 Αντιστρόφως, τα καθήκοντα που ασκούνται περιστασιακά στο πλαίσιο των οργάνων στα οποία αναφέρεται το παράρτημα Ι των ΓΕΔ 45, από υπαλλήλους εκλεγμένους, υποδειχθέντες ή εξουσιοδοτηθέντες από το προσωπικό ή από υπαλλήλους που εκπροσωπούν τη διοίκηση δεν περιλαμβάνονται, εξ ορισμού, στις συνήθεις δραστηριότητες και, επομένως, στις τακτικές αρμοδιότητες των ενδιαφερομένων. Η ύπαρξη υποχρεώσεως του πρώτου και του δεύτερου βαθμολογητή της υπηρεσίας στην οποία έχουν τοποθετηθεί οι υπάλληλοι που έχουν εκλεγεί, υποδειχθεί ή εξουσιοδοτηθεί από το προσωπικό να ζητήσει και να λάβει υπόψη, κατά την κατάρτιση της ΕΕΣ των υπαλλήλων αυτών, τη γνώμη της ad hoc ομάδας αξιολογήσεως και τις προτάσεις περί προαγωγών των εκπροσώπων του προσωπικού δεν μπορεί, αφ' εαυτής, να αναιρέσει το προαναφερθέν συμπέρασμα.

240 Κατά τα λοιπά, πρέπει να επισημανθεί ότι οι πίνακες μορίων που καθορίζει το παράρτημα Ι των ΓΕΔ 45 προκειμένου περί δραστηριοτήτων η άσκηση των οποίων μπορεί να επιφέρει την απονομή μορίων προτεραιότητας για την άσκηση

πρόσθετων καθηκόντων περιλαμβάνουν, σε όλες τις περιπτώσεις, τον αριθμό 0. Συνεπώς, αν υποθεθεί ότι η άσκηση μιας εκ των δραστηριοτήτων του παραρτήματος Ι των ΓΕΔ 45 μπορεί να ανταμειφθεί επίσης με ΜΠΓΔ, το νομικό πλαίσιο επιτρέπει, εν πάση περιπτώσει, στην ΑΔΑ να αποφύγει έναν υπολογισμό εις διπλούν των προσόντων απονέμοντας 0 μόρια προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων όσον αφορά την υπό κρίση δραστηριότητα.

- 241 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας του άρθρου 9 των ΓΕΔ 45 πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

Επί της πέμπτης ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας, η οποία στρέφεται κατά του άρθρου 7, παράγραφος 2, των ΓΕΔ 45, που, κατά τον προσφεύγοντα, εισάγει δυσμενή διάκριση

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 242 Ο προσφεύγων εγείρει ένσταση ελλείψεως νομιμότητας κατά του άρθρου 7, παράγραφος 2, των ΓΕΔ 45 επικαλούμενος το άρθρο 45 του ΚΥΚ, καθώς και τις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της εξελίξεως στη σταδιοδρομία.
- 243 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η διάταξη αυτή καθιερώνει «ειδικό μηχανισμό» που ευνοεί τους υπαλλήλους των γενικών διευθύνσεων οι οποίες έχουν στο δυναμικό τους λιγότερους από τέσσερις υπαλλήλους σ' έναν συγκεκριμένο βαθμό. Συγκεκριμένα, οι γενικές διευθύνσεις και οι υπηρεσίες αυτές, κατά τον προσφεύγοντα, διαθέτουν πάντοτε 10 ΜΠΓΔ, έτσι ώστε δεν υποχρεούνται να τηρούν τον μέσο όρο των 14 μορίων αξιολογήσεως και οι υπάλληλοί τους μπορούν να λάβουν περισσότερα ΜΠΓΔ απ' ό,τι οι άλλοι υπάλληλοι.
- 244 Η Επιτροπή επισημαίνει, καταρχάς, ότι το άρθρο 7, παράγραφος 2, των ΓΕΔ 45 δεν αφορά τα μόρια αξιολογήσεως. Η Επιτροπή υποστηρίζει, εν συνεχεία, ότι η διάταξη αυτή είναι απαραίτητη για την τήρηση των αρχών που επικαλείται ο προσφεύγων,

καθόσον χωρίς αυτήν οι υπάλληλοι γενικών διευθύνσεων ή υπηρεσιών με αριθμητικώς μέτριο έμψυχο δυναμικό θα υφίσταντο συστηματικά δυσμενή μεταχείριση, διότι δεν θα είχαν πρόσβαση στα 6 έως 10 μόρια προτεραιότητας της ποσότητας που διατίθεται στη γενική διεύθυνση για να κατανεμηθεί μεταξύ των πλέον αποδοτικών υπαλλήλων, οι οποίοι επέδειξαν εξαιρετική ικανότητα στην εκπλήρωση των κριτηρίων της παραγράφου 3, περιπτώσεις i) και ii) (στο εξής: μεγάλος αριθμός ΜΠΓΔ). Σε καμία περίπτωση δεν θα μπορούσαν να διεκδικήσουν 10 ΜΠΓΔ.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- ²⁴⁵ Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, κατά την αρχή της ίσης μεταχείρισεως, διαφορετικές καταστάσεις δεν μπορούν να αντιμετωπίζονται κατά τον ίδιο τρόπο, εκτός αν μια τέτοια αντιμετώπιση είναι αντικειμενικά δικαιολογημένη (βλ. προπαρατεθείσα στη σκέψη 89 απόφαση Breton κατά Δικαστηρίου, σκέψη 99, και την παρατιθέμενη νομολογία).
- ²⁴⁶ Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, των ΓΕΔ 45, «κάθε γενική διεύθυνση έχει στη διάθεσή της για κατανομή μια ποσότητα μορίων προτεραιότητας ίση με 2,5 φορές τον αριθμό των υπαλλήλων που είναι ακόμη προαγώγιμοι λαμβανομένου υπόψη του βαθμού τους». Επίσης, η απονομή των ΜΠΓΔ που διατίθενται κατ' αυτόν τον τρόπο υπόκειται σε ένα λόγο κατανομής, ο οποίος καθορίζεται στο άρθρο 6, παράγραφος 4, των ΓΕΔ 45 και κατά τον οποίο το 50 % [των μορίων προτεραιότητας] κατανέμεται μεταξύ των υπαλλήλων με την καλύτερη απόδοση, στους οποίους μπορούν να απονεμηθούν από 6 ως 10 ΜΠΓΔ [ανά υπάλληλο] (μεγάλοι αριθμοί ΜΠΓΔ) και το υπόλοιπο 50 % κατανέμεται μεταξύ των υπολοίπων υπαλλήλων, στους οποίους μπορούν να απονεμηθούν ανά άτομο έως 4 ΜΠΓΔ.
- ²⁴⁷ Δεν αμφισβητείται ότι η αυστηρή εφαρμογή ενός τέτοιου κανόνα στις γενικές διευθύνσεις το έμψυχο δυναμικό των οποίων ανά βαθμό είναι μάλλον ολιγάριθμο καταλήγει, μηχανικά, σε σημαντική μείωση του αριθμού των ΜΠΓΔ, τα οποία πρέπει να κατανεμηθούν μεταξύ των υπαλλήλων που εργάζονται σ' αυτές, μείωση προφανώς επιζήμια για τους υπαλλήλους αυτούς.

- 248 Επομένως, η θέση των ανωτέρω υπαλλήλων είναι αντικειμενικά διαφορετική από αυτήν των συναδέλφων τους που εργάζονται σε σημαντικού μεγέθους γενικές διευθύνσεις ή υπηρεσίες, γεγονός που εξηγεί και δικαιολογεί μια διαφορετική αντιμετώπιση από αυτήν της οποίας τυγχάνουν οι δεύτεροι.
- 249 Επίσης, ακριβώς προκειμένου να τηρηθούν οι αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της εξελίξεως στη σταδιοδρομία τις οποίες επικαλείται ο προσφεύγων, το άρθρο 7, παράγραφος 2, των ΓΕΔ 45 ορίζει ότι όταν μια γενική διεύθυνση ή υπηρεσία διαθέτει στο δυναμικό της λιγότερους από τέσσερις υπαλλήλους σ' ένα συγκεκριμένο βαθμό, ο συνολικός αριθμός των διαθεσίμων μορίων προτεραιότητας είναι ίσος με 10 και η απονομή τους δεν υπόκειται στον λόγο κατανομής του άρθρου 6, παράγραφος 4, των ΓΕΔ 45. Είναι προφανές ότι αν δεν υφίστατο το αμφισβητούμενο μέτρο, ένας υπάλληλος δεν θα είχε καμία δυνατότητα να λάβει μεγάλο αριθμό ΜΠΓΔ και δεν θα μπορούσε σε καμία περίπτωση να λάβει 10.
- 250 Πρέπει, τέλος, να επισημανθεί ότι η απονομή ΜΠΓΔ στους υπαλλήλους των γενικών διευθύνσεων και των υπηρεσιών που δεν διαθέτουν τουλάχιστον τέσσερις υπαλλήλους ανά βαθμό στηρίζεται στην αναγνώριση ιδιαίτερων προσόντων, τα οποία καθορίζονται στο άρθρο 6, παράγραφος 3, των ΓΕΔ 45, και ότι δεν αποδεικνύεται ότι το επίμαχο μέτρο υπερβαίνει τα αναγκαία για τη διασφάλιση μιας πραγματικά ίσης μεταχειρίσεως.
- 251 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας του άρθρου 7, παράγραφος 2, των ΓΕΔ 45 πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

2. Επί του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από το ανυπόστατο των αποφάσεων επί των ενδικοφανών προσφυγών και επί της απονομής των μορίων προτεραιότητας για την άσκηση επιπλέον καθηκόντων, των ΜΜΠΕΠ και των ΕΣΜΠ

- 252 Με τις παρατηρήσεις του επί των απαντήσεων της Επιτροπής στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου, ο προσφεύγων προβάλλει λόγο ακυρώσεως που αντλείται από το ότι

«η καθής [δεν] εξέδωσε νομοτύπως» τις αποφάσεις επί των ενδικοφανών προσφυγών και επί της απονομής των μορίων προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων, των ΜΜΠΕΠ και των ΕΣΜΠ. Κατά τον προσφεύγοντα, η Επιτροπή κοινοποίησε απλώς τις «*Διοικητικές Πληροφορίες*» στις οποίες γίνεται λόγος για την έκδοσή τους. Ο προσφεύγων συνάγει εξ αυτού ότι οι αποφάσεις αυτές είναι ανυπόστατες και ότι η απόφαση με την οποία του απονεμήθηκαν συνολικά 20 μόρια προαγωγής, ο πίνακας αξιολογήσεως και ο πίνακας των προαγομένων υπαλλήλων ενέχουν παρατυπίες στο μέτρο που στηρίζονται σε ανυπόστατες προπαρασκευαστικές πράξεις. Εν πάση περιπτώσει, η απόφαση να μην περιληφθεί ο προσφεύγων στους προαναφερθέντες πίνακες είναι ομοίως παράτυπη. Επικουρικός, ο προσφεύγων προβάλλει παράβαση ουσιώδους τύπου.

253 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι αυτός ο λόγος ακυρώσεως είναι παραδεκτός διότι στηρίζεται σε πραγματικά περιστατικά τα οποία ανέκυψαν κατά τη διάρκεια της δίκης. Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι παρέλκει η εξέταση του ζητήματος αυτού. Συγκεκριμένα, αυτός ο λόγος ακυρώσεως μπορεί να θεωρηθεί ότι αντλείται από την παράβαση ουσιωδών τύπων ή το ανυπόστατο αποφάσεων που έπρεπε να ληφθούν στο πλαίσιο της διαδικασίας προαγωγών. Τέτοιοι λόγοι ακυρώσεως μπορούν να προβληθούν σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας (βλ., όσον αφορά την παράβαση ουσιωδους τύπου, απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 1991, C-291/89, Interhotel κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. I-2257, σκέψη 14· απόφαση του Πρωτοδικείου της 26ης Οκτωβρίου 2000, T-154/98, Asia Motor France κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-3453, σκέψη 46· βλ., όσον αφορά το ανυπόστατο αποφάσεως, απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Μαρτίου 1992, T-15/89, Chemie Linz κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-1275, σκέψη 395).

254 Το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι οι αποφάσεις επί των ενδικοφανών προσφυγών και επί της απονομής των μορίων προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων, των ΜΜΠΕΠ και των ΕΣΜΠ είναι ανυπόστατες επικαλούμενος την έλλειψη υπογεγραμμένων κειμένων και άλλων εγγράφων. Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει συναφώς ότι έθεσε στην Επιτροπή γραπτές ερωτήσεις σχετικά με τις ημερομηνίες στις οποίες η ΑΔΑ απέρριψε την ενδικοφανή προσφυγή του προσφεύγοντος και αποφάσισε να μην του απονεμίσει μόρια προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων. Στις απαντήσεις της, η Επιτροπή επισημαίνει ότι οι αποφάσεις αυτές ελήφθησαν στις 20 Νοεμβρίου 2003, χωρίς, πάντως, να επισυνάψει αντίγραφό τους, αλλά παραπέμποντας στις «*Διοικητικές Πληροφορίες*» αριθ. 82-2003 και στις κοινοποιήσεις μέσω του συστήματος Sysper 2 της 16ης Δεκεμβρίου 2003.

- 255 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι έχει προβεί στη μηχανογράφηση των διαδικασιών προαγωγών και ιδίως της επεξεργασίας των προτάσεων και γνωμοδοτήσεων των επιτροπών προαγωγών. Η διαβεβαίωση αυτή συνιστά προέκταση της ανακοινώσεως SEC(2001) 1697, η οποία συνέδεε την εφαρμογή των νέων κανόνων περί αξιολογήσεως και προαγωγών με την τελειοποίηση «ενός εργαλείου ολοκληρωμένης ηλεκτρονικής διαχειρίσεως». Το άρθρο 10, παράγραφος 1, των ΓΕΔ 45 επιβεβαιώνει τη σημασία του εργαλείου αυτού επιβάλλοντας τη δημοσίευση, στο ενδοδίκτυο της Επιτροπής, των πινάκων αξιολογήσεως και των προτάσεων των επιτροπών προαγωγών ως προς τον τρόπο επιλογής μεταξύ των υπαλλήλων της ομάδας των *ex aequo*. Επιπλέον, η Επιτροπή επισήμανε ότι οι επίμαχες αποφάσεις έφεραν ηλεκτρονική υπογραφή, την οποία είχε θέσει η αρμόδια αρχή επί ενός ηλεκτρονικού εγγράφου που είχε συνταχθεί προς τούτο. Ο προσφεύγων δεν αμφισβητεί ότι αυτός είναι πράγματι ο ενδεικνυόμενος τρόπος ενέργειας. Εξάλλου, ο ΚΥΚ και οι ΓΕΔ 45 δεν επιβάλλουν κάποιον τύπο όσον αφορά την έκδοση των επίμαχων αποφάσεων. Ειδικότερα, το άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, το οποίο προβλέπει ότι οι υπάλληλοι μπορούν να υποβάλουν στην ΑΔΑ «διοικητική ένσταση κατά πράξεως», δεν αποκλείει ότι μια τέτοια πράξη μπορεί να εκδοθεί με τύπο διαφορετικό του εγγράφου (βλ., όσον αφορά την προφορική απόφαση, απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Φεβρουαρίου 1984, 316/82 και 40/83, Kohler κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1984, σ. 641, σκέψεις 9 και 10· απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Απριλίου 2002, T-51/01, Fronia κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2002, σ. I-A-43 και II-187, σκέψη 31).
- 256 Από τα στοιχεία αυτά προκύπτει ότι, μολοντί δεν συγκεκριμενοποιήθηκαν τυπικά με τη μορφή μιας πλειάδας εγγράφων ατομικών πράξεων, οι αποφάσεις σχετικά με τις ενδικοφανείς προσφυγές, τα μόρια προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων, τα ΜΜΠΕΠ και τα ΕΣΜΠ εκδόθηκαν νομότυπα από την ΑΔΑ και, όσον αφορά τα ΕΣΜΠ, τις γενικές διευθύνσεις.
- 257 Επομένως, οι έννομες συνέπειες τις οποίες αντλεί ο προσφεύγων από την έλλειψη υπογεγραμμένων κειμένων και άλλων εγγράφων είναι αβάσιμες τόσο ως προς το ανυπόστατο όσο και ως προς την παράβαση ουσιώδους τύπου.
- 258 Κατά συνέπεια, ο λόγος ακυρώσεως ο οποίος στηρίζεται στο ανυπόστατο των αποφάσεων επί των ενδικοφανών προσφυγών και περί της απονομής των μορίων προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων, των ΜΜΠΕΠ και των ΕΣΜΠ πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

3. Επί των λόγων ακυρώσεων που αντλούνται από τον παράνομο χαρακτήρα της εφαρμογής των ΓΕΔ 45

- 259 Ο προσφεύγων βάλλει, πρώτον, κατά της αποφάσεως με την οποία του απονεμήθηκε ένα μόνο ΜΠΓΔ. Επικρίνει την αιτιολογία της αποφάσεως της 12ης Φεβρουαρίου 2004 με την οποία η ΑΔΑ απέρριψε τη διοικητική ένστασή του κατά του αριθμού των ΜΠΓΔ που του απονεμήθηκε. Υποστηρίζει επίσης ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη την υφιστάμενη σχέση μεταξύ αριθμού μορίων αξιολογήσεως και ΜΠΓΔ. Ο προσφεύγων διατείνεται επιπλέον ότι η Επιτροπή δεν προέβη σε ουσιαστική σύγκριση των προσόντων. Ισχυρίζεται ακόμη ότι η κατανομή των ΜΠΓΔ εννόησε την αρχαιότητα στον βαθμό. Ισχυρίζεται επίσης ότι η απόφαση της Επιτροπής δεν στηρίζεται σε κανένα στοιχείο αντλούμενο από την προσωπική του κατάσταση. Εξάλλου, ο προσφεύγων θεωρεί εαυτόν θύμα δυσμενούς διακρίσεως σε σχέση με τους υπαλλήλους που εργάζονται σε υπηρεσίες που αναγνώρισαν σημαντικότερο ρόλο στα προσόντα. Ισχυρίζεται επίσης ότι η Επιτροπή δεν τήρησε τους κανόνες που η ίδια θέσπισε.
- 260 Δεύτερον, ο προσφεύγων βάλλει κατά της διαδικασίας εξετάσεως της ενδικοφανούς προσφυγής που άσκησε κατά το άρθρο 13 των ΓΕΔ 45, κατόπιν της οποίας δεν του απονεμήθηκε κανένα ΜΠΕΠ. Προβάλλει, καταρχάς, την έλλειψη προτάσεως των διευθυντών. Βάλλει, εν συνεχεία, κατά του ότι η επιτροπή προαγωγών των υπαλλήλων κατηγορίας Α δεν αιτιολόγησε τις προτάσεις της προς την ΑΔΑ σχετικά με την προσφυγή του. Υποστηρίζει επίσης ότι η ΑΔΑ δεν άσκησε πραγματικά τις εξουσίες της.
- 261 Τρίτον, ο προσφεύγων βάλλει κατά της αποφάσεως να μην του απονεμηθεί κανένα μόριο προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων. Επικρίνει, συναφώς, την έλλειψη αιτιολογίας των προτάσεων της επιτροπής προαγωγών. Υποστηρίζει, επίσης, ότι η ΑΔΑ αρκέσθηκε στην επικύρωση των προτάσεων. Τέλος, θεωρεί ότι προέβη σε εσφαλμένο χαρακτηρισμό των δραστηριοτήτων του ως προς το άρθρο 9 των ΓΕΔ 45.
- 262 Τέταρτον, ο προσφεύγων βάλλει κατά της αρνήσεως να του απονεμηθούν ΜΜΠΕΠ, επικαλούμενος έλλειψη αιτιολογίας.

263 Πέμπτον, ο προσφεύγων βάλλει κατά του πίνακα προαγομένων, υποστηρίζοντας ότι η ΑΔΑ παρέλειψε να προβεί η ίδια σε σύγκριση των αντίστοιχων προσόντων των υποψηφίων να προαχθούν.

Επί των λόγων ακυρώσεως οι οποίοι αφορούν την απόφαση να απονεμηθεί στον προσφεύγοντα ένα μόνο ΜΠΓΔ

Επί της παραβάσεως της υποχρέωσης αιτιολογήσεως

— Επιχειρήματα των διαδίκων

264 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η απόφαση να του απονεμηθεί ένα μόνο ΜΠΓΔ δεν ήταν προσηκόντως αιτιολογημένη ως προς την ατομική του περίπτωση. Επισημαίνει συναφώς ότι, στην απόφασή της περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως της 15ης Ιουνίου 2004, η Επιτροπή διατείνεται ότι μπορεί να στηρίξει την απονομή των ΜΠΓΔ σε στοιχεία διαφορετικά αυτών που προκύπτουν από τις ΕΕΣ. Εντούτοις, δεν διευκρίνισε ποια είναι τα στοιχεία αυτά.

265 Η Επιτροπή αντιτείνει ότι η ΑΔΑ οφείλει να αιτιολογήσει την απόφαση με την οποία απορρίπτεται διοικητική ένσταση κατά προαγωγής, δεν υποχρεούται όμως να αποκαλύψει στον υποψήφιο που δεν προήχθη τη συγκριτική εκτίμηση [προσόντων] στην οποία προέβη. Μπορεί να αρκασθεί στην απόδειξη του ότι πληρούνται οι κατά νόμο προϋποθέσεις από τις οποίες εξαρτάται, κατά τον ΚΥΚ, το νομότυπο των προαγωγών. Η ΑΔΑ, πάντως, τήρησε την υποχρέωση αυτή υπενθυμίζοντας ότι μπορεί να λάβει υπόψη της και άλλα στοιχεία περί της υπηρεσιακής και προσωπικής καταστάσεως των υπαλλήλων, τα οποία μπορούν να σχετικοποιήσουν μια εκτίμηση η οποία στηρίζεται αποκλειστικά στις εκθέσεις βαθμολογίας (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Μαρτίου 1998, T-221/96, Manzo-Tafaro κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1998, σ. I-A-115 και II-307, σκέψη 18, και την παρατιθέμενη νομολογία).

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 266 Πρέπει, καταρχάς, να επισημανθεί ότι η επιχειρηματολογία του προσφεύγοντος είναι διφορούμενη. Μπορεί να θεωρηθεί ως βάλλουσα αποκλειστικά κατά του προσήκοντος χαρακτήρα των αιτιολογικών σκέψεων της απόφασης της 15ης Ιουνίου 2004. Σε μια τέτοια περίπτωση ο προσφεύγων δεν βάλλει κατά της ελλείψεως αιτιολογίας ή του ανεπαρκούς της χαρακτήρα αλλά κατά της νομικής πλάνης ή της πλάνης εκτιμήσεως στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή στηρίζοντας την απόφαση περί απονομής στον προσφεύγοντα ενός μόνο ΜΠΓΔ σε πεπλανημένες εκτιμήσεις.
- 267 Εν πάση περιπτώσει, δεδομένου ότι ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από έλλειψη ή ανεπάρκεια της αιτιολογίας μιας κοινοτικής πράξεως αποτελεί λόγο δημοσίας τάξεως τον οποίο ο κοινοτικός δικαστής εξετάζει αυτεπαγγέλτως, πρέπει να εξετασθεί αν η Επιτροπή αιτιολόγησε επαρκώς την απόφαση περί απονομής στον προσφεύγοντα ενός μόνο ΜΠΓΔ (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 20ής Φεβρουαρίου 1997, C-166/95 P, Επιτροπή κατά Daffix, Συλλογή 1997, σ. I-983, σκέψη 24, και της 2ας Απριλίου 1998, C-367/95 P, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, Συλλογή 1998, σ. I-1719, σκέψη 67· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 13ης Δεκεμβρίου 2001, T-45/98 και T-47/98, Krupp Thyssen Stainless και Acciai speciali Terni κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-3757, σκέψη 125).
- 268 Κατά πάγια νομολογία, η κατά το άρθρο 25, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ υποχρέωση αιτιολογήσεως έχει ως σκοπό, αφενός, να παράσχει στον ενδιαφερόμενο επαρκείς ενδείξεις προκειμένου αυτός να εκτιμήσει το βάσιμο της βλαπτικής πράξεως και τη σκοπιμότητα ασκήσεως προσφυγής ενώπιον του Πρωτοδικείου και, αφετέρου, να παράσχει τη δυνατότητα στο Πρωτοδικείο να ασκήσει τον έλεγχο του νομιμότητας της πράξεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Νοεμβρίου 1981, 195/80, Michel κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1981, σ. 2861, σκέψη 22· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 18ης Μαρτίου 1997, T-178/95 και T-179/95, Riccio και Caló κατά Επιτροπής των Περιφερειών, Συλλογή Υπ.Υπ. 1997, σ. I-A-51 και II-155, σκέψη 33, και προπαρατεθείσα στη σκέψη 147 απόφαση Napoli Buzzanca κατά Επιτροπής, σκέψη 57). Εξάλλου, η επάρκεια της αιτιολογίας εξετάζεται σε σχέση με τη φύση της οικείας πράξεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 1988, 67/85, 68/85 και 70/85, Van der Kooy κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 219, σκέψη

- 71· απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Νοεμβρίου 2002, T-141/99, T-142/99, T-150/99 και T-151/99, Vela και Tecnagrind κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-4547, σκέψη 168) και το πραγματικό και νομικό πλαίσιο της εκδόσεως της (απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 1990, C-350/88, Delacre κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-395, σκέψη 16· προπαρατεθείσα στη σκέψη 147 απόφαση Napolì Buzzanca κατά Επιτροπής, σκέψη 60).
- 269 Πρέπει, επομένως, να εξετασθεί αν, εν προκειμένω, η απόφαση περί απονομής στον προσφεύγοντα ενός ΜΠΓΔ ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του άρθρου 25, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ.
- 270 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι οι αποφάσεις της ΑΔΑ περί ΜΠΓΔ συνιστούν προπαρασκευαστικές πράξεις (βλ. ανωτέρω σκέψη 97) και δεν πρέπει να είναι αιτιολογημένες αυτές καθαυτές. Εντούτοις, η ΑΔΑ υποχρεούται να αιτιολογεί την απόφασή της με την οποία απορρίπτει διοικητική ένσταση κατά της αποφάσεως περί καθορισμού του συνολικού αριθμού μορίων προαγωγής (βλ. ανωτέρω σκέψη 147).
- 271 Πρέπει, επίσης, να διευκρινισθεί ότι το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως είναι επαρκής πρέπει να εκτιμάται ενόψει των ουσιωδών στοιχείων της επιχειρηματολογίας την οποία αντικρούει το όργανο (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 23ης Φεβρουαρίου 1994, T-39/92 και T-40/92, CB και Euroray International κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-49, σκέψη 122, και της 1ης Μαρτίου 2005, T-143/03, Smit κατά Ευρωπαϊκή, Συλλογή Υπ.Υπ. 2005, σ. I-A-39 και II-171, σκέψη 42).
- 272 Εφόσον ο προσφεύγων είχε αμφισβητήσει, με τη διοικητική ένστασή του, τη νομιμότητα της αποφάσεως να του απονεμηθεί ένα μόνο ΜΠΓΔ, η αιτιολογία της απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως έπρεπε, συνεπώς, να αναφέρεται στα κριτήρια απονομής των ΜΠΓΔ και στην εφαρμογή τους στην ατομική περίπτωση του προσφεύγοντος.
- 273 Υποστηρίζοντας, γενικώς, ότι μπορεί να στηριχθεί όχι μόνο στα μόρια αξιολογήσεως των υποψηφίων αλλά επίσης και σε άλλα προσόντα τους, η ΑΔΑ εξήγησε, με την απόφασή της περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως, ότι η απονομή στον

προσφεύγοντα ενός μόνο ΜΠΓΔ «εντασσόταν στη γενική στρατηγική που υιοθέτησε η [νομική υπηρεσία] για τη μεταβατική περίοδο προαγωγών του έτους 2003 [...] η οποία συνίστατο στη μεγιστοποίηση του αριθμού των προαγωγών των υπαλλήλων της [...] Υπό το μεταβατικό καθεστώς που ίσχυσε κατά το έτος 2003, οι υπάλληλοι με τη μεγαλύτερη αρχαιότητα (επομένως με αριθμό ΜΜΠ που μπορούσε να φθάσει το μέγιστο των 7, σε μια περίπτωση, μάλιστα, με επιπλέον 4 ΕΣΜΠ), και με τον αυτό αριθμό μορίων αξιολογήσεως, λάμβαναν αυτόματα μεγάλο συνολικό αριθμό μορίων που συνεπάγετο την προαγωγή τους. Απονέμοντας μεγάλο αριθμό ΜΠΓΔ στους υπαλλήλους αυτούς, οι οποίοι είχαν ήδη συγκεντρώσει μεγάλο αριθμό μορίων προαγωγής, η [νομική υπηρεσία] τους απέκλειε κατά τον τρόπο αυτό από τον πίνακα των υπαλλήλων που μπορούσαν να προαχθούν κατά το έτος 2004, προς όφελος των μη προαχθέντων υπαλλήλων, όπως ο [προσφεύγων]».

274 Στην απόφασή της περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως, η Επιτροπή αναφέρεται επίσης στις κατευθυντήριες γραμμές της νομικής υπηρεσίας για την περίοδο προαγωγών του έτους 2003. Οι κατευθυντήριες γραμμές αυτές διευκρινίζουν, στο παράρτημά τους 1B, ότι οι μεγάλοι αριθμοί ΜΠΓΔ και τα ΕΣΜΠ απονεμήθηκαν προκειμένου να «καθορισθούν οι προαγωγές του έτους 2003» (παράρτημα 1B των κατευθυντήριων γραμμών). Επιπλέον, από το εν λόγω παράρτημα προκύπτει ότι για τη διαδικασία προαγωγών του έτους 2003, η νομική υπηρεσία χρησιμοποίησε ως βασικό κριτήριο απονομής των ΜΠΓΔ «το σύνολο των μορίων αξιολογήσεως και ΜΜΠ[ΓΔ]» των υπαλλήλων ενός συγκεκριμένου βαθμού. Το σύνολο αυτό συνιστούσε, κατά τη νομική υπηρεσία, ένα μέσο για να «ληφθούν υπόψη κατά τρόπο ισορροπημένο τα προσόντα και η αρχαιότητα σε βαθμό». Εφόσον, προκειμένου περί υπαλλήλων ορισμένου βαθμού, το «σύνολο [των μορίων που λάμβαναν κατά τον τρόπο αυτό ήταν] ίσο, τα προσόντα έπρεπε να υπερισχύσουν της αρχαιότητας στον βαθμό».

275 Τέλος, στην απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως, η Επιτροπή αναφέρεται στην αναγκαία «μετάβαση προς ένα σύστημα βασιζόμενο στο να λαμβάνονται υπόψη διαχρονικά τα προσόντα». Προς τούτο, παραπέμπει, μεταξύ άλλων, στην αιτιολογική σκέψη 51 της, προπαρατεθείσας στη σκέψη 213, αποφάσεως Leonhardt κατά Κοινοβουλίου.

276 Βάσει των ανωτέρω, διαπιστώνεται ότι η αιτιολογία που εκτίθεται στην απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις που επέβαλε στην ΑΔΑ το άρθρο 25, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ. Η απόφαση αυτή εξηγεί, πράγματι, επαρκώς τα κριτήρια που έθεσε η νομική υπηρεσία για την απονομή των ΜΠΓΔ και την εφαρμογή τους στην ατομική περίπτωση του

προσφεύγοντος. Ειδικότερα, η απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως περιλαμβάνει τα στοιχεία εκτός των μορίων αξιολογήσεως —όπως η αρχαιότητα των προαγωγίμων υπαλλήλων— που άσκησαν επιρροή στην απόφαση περί απονομής των ΜΠΓΔ. Η απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως καθιστά, επομένως, γνωστούς στον προσφεύγοντα τους λόγους που οδήγησαν την Επιτροπή να του απονεμίσει ένα μόνο ΜΠΓΔ και παρέχει, επίσης, στο Πρωτοδικείο τη δυνατότητα να ασκήσει τον έλεγχό του νομιμότητας.

277 Συνεπώς, ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 25, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ πρέπει να απορριφθεί.

Επί της παραβάσεως του άρθρου 45 του ΚΥΚ, των άρθρων 6 και 13 των ΓΕΔ 45, της προσβολής της αρχής της εξελίξεως στη σταδιοδρομία, της πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως και της καταχρήσεως εξουσίας

— Επιχειρήματα των διαδίκων

278 Ο προσφεύγων παρατηρεί ότι, βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', των ΓΕΔ 45, το 50 % των ΜΠΓΔ κατανέμεται μεταξύ των υπαλλήλων «με την καλύτερη απόδοση», συγκεκριμένα 6 έως 10 μόρια ανά υπάλληλο. Ο προσφεύγων, όμως, επισημαίνει ότι έλαβε ένα μόνο ΜΠΓΔ, μολοντί είχε πιστωθεί με 16 μόρια αξιολογήσεως βάσει της ΕΕΣ του και εμφάνιζε, επομένως, την υψηλότερη βαθμολογία στη νομική υπηρεσία. Θα έπρεπε να λάβει, συνεπώς, 9 ή 10 μόρια επί συνόλου 37 που κατανεμήθηκαν από τη νομική υπηρεσία ως μεγάλος αριθμός ΜΠΓΔ. Επιπροσθέτως, δεδομένου ότι οι τέσσερις υπάλληλοι της νομικής υπηρεσίας με βαθμό Α 5 οι οποίοι έλαβαν μεγάλο αριθμό ΜΠΓΔ είχαν βαθμολογία χαμηλότερη από 16 μόρια αξιολογήσεως, ο προσφεύγων θεωρεί ότι η ΑΔΑ δεν προέβη σε ορθή σύγκριση των προσόντων.

279 Κατά τον προσφεύγοντα, από τις κατευθυντήριες γραμμές της νομικής υπηρεσίας προκύπτει επίσης ότι αυτή απένειμε τα ΜΠΓΔ βάσει «του συνόλου των μορίων

αξιολογήσεως και των ΜΜΠ». Εξάλλου, από τις «*Διοικητικές Πληροφορίες*» αριθ. 48-2003 προκύπτει ότι οι υπάλληλοι της νομικής υπηρεσίας στους οποίους απονεμήθηκε μεγάλος αριθμός ΜΠΓΔ έλαβαν 6 ή 7 ΜΜΠΓΔ. Ο προσφεύγων συνάγει εξ αυτού ότι δόθηκε βαρύνουσα σημασία στην αρχαιότητα, μολοντί αυτή μπορεί να ληφθεί υπόψη μόνον επικουρικά. Επίσης, οι προαναφερθείσες κατευθυντήριες γραμμές και η απόφαση της ΑΔΑ της 15ης Ιουνίου 2004 αποδεικνύουν ότι ο στόχος δεν ήταν να ανταμειφθούν τα ατομικά προσόντα αλλά να προαχθούν οι υπάλληλοι με τον μεγαλύτερο αριθμό μεταβατικών μορίων προκειμένου να «βελτιστοποιηθούν οι προοπτικές προαγωγής του προσωπικού της νομικής υπηρεσίας κατά την περίοδο 2003-2005». Ο προσφεύγων συμπεραίνει ότι η προαγωγή βάσει προσόντων κατέστη προαγωγή βάσει αρχαιότητας και ότι η διαδικασία ενέχει κατάχρηση εξουσίας.

280 Η Επιτροπή αντιτείνει ότι οι διατάξεις που διέπουν τη διαδικασία προαγωγών της περιόδου 2003 σκοπούν στο να ληφθεί υπόψη διαχρονικά η απόδοση των υπαλλήλων. Το σύστημα των μορίων προτεραιότητας υπηρετεί ακριβώς αυτόν τον σκοπό. Αντίθετως, η ΕΕΣ δεν παρέχει πλήρη εικόνα των προσόντων των υπαλλήλων. Αποτυπώνει απλώς ένα έτος της σταδιοδρομίας τους. Επιπλέον, το άρθρο 6, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, των ΓΕΔ 45 δεν προβλέπει την απονομή μεγάλου αριθμού ΜΠΓΔ στους υπαλλήλους που έλαβαν τα περισσότερα μόρια αξιολογήσεως βάσει της τελευταίας ΕΕΣ τους. Μεγάλος αριθμός ΜΠΓΔ απονέμεται αποκλειστικά σε αυτούς που έχουν επιδείξει εξαιρετικά προσόντα που περιγράφονται στο άρθρο 6, παράγραφος 3, περιπτώσεις i) και ii), των ΓΕΔ 45. Πάντως, το άρθρο 6, παράγραφος 3, περίπτωση ii), παραπέμπει στις ιδιαίτερες προσπάθειες και στα εξαιρετικά αποτελέσματα των υπαλλήλων, που καταγράφονται «στις οικείες εκθέσεις βαθμολογίας». Αυτή η χρήση πληθυντικού αντικατοπτρίζει τον στόχο να στηριχθεί η απονομή των ΜΠΓΔ στα «προσόντα διαχρονικά». Συνεπώς, η Επιτροπή μπορεί να τα απονέμει τόσο βάσει των μορίων αξιολογήσεως όσο και λαμβάνοντας υπόψη άλλα προσόντα. Αυτό συνέβη στην προκειμένη περίπτωση.

281 Η Επιτροπή υποστηρίζει περαιτέρω ότι δεν οφείλει να αποδείξει ότι προέβη σε συγκριτική εξέταση προσόντων, εκτός αν ο προσφεύγων εμφανίσει δέσμη επαρκώς συγκλινουσών ενδείξεων που θα τείνουν να αποδείξουν την έλλειψη τέτοιας εξετάσεως. Πάντως, η έλλειψη συσχετίσεως μεταξύ των μορίων αξιολογήσεως και των ΜΠΓΔ δεν συνιστά τέτοια δέσμη ενδείξεων, δεδομένου ότι η απονομή των ΜΠΓΔ δεν μπορεί να στηριχθεί αποκλειστικά στον αριθμό των μορίων αξιολογήσεως. Επίσης, τα προσόντα ενός υπαλλήλου δεν αποκλείουν να ληφθούν υπόψη τα ίσα ή ανώτερα προσόντα άλλων υπαλλήλων.

- 282 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ακόμη ότι τα ΜΜΠ έπρεπε να καταστήσουν δυνατή τη μετάβαση στο νέο σύστημα προαγωγών λαμβάνοντας υπόψη τη διάρκεια της αποδόσεως των υπαλλήλων σ' ένα συγκεκριμένο βαθμό, προκειμένου να ανταμειφθεί η εργατικότητα τους. Η Επιτροπή εκθέτει επίσης ότι, εξαιτίας δυσχερειών οφειλομένων στην έλλειψη εναρμονίσεως των εκθέσεων βαθμολογίας υπό το προϊσχύσαν καθεστώς, ήταν απαραίτητο να απονεμηθούν μόρια προτεραιότητας που θα ανταμείβουν τα προσόντα διαχρονικά βάσει ενός «αντικειμενικού σημείου αναφοράς». Αυτό το σημείο αναφοράς παρέχεται από τον αριθμό των ετών υπηρεσίας σ' ένα βαθμό, όπως χρησιμοποιήθηκε σε περιορισμένη κλίμακα προκειμένου περί της απονομής των ΜΜΠΓΔ.
- 283 Κατά την Επιτροπή, από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το άθροισμα των μορίων αξιολογήσεως και των ΜΜΠ, βάσει του οποίου υπολογίζονται τα ΜΠΓΔ, εκφράζει τα προσόντα διαχρονικά και όχι απλώς την αρχαιότητα σε βαθμό.
- 284 Επικαλούμενη την απόφαση Leonhardt κατά Κοινοβουλίου (προπαρατεθείσα στη σκέψη 213, σκέψη 55), η Επιτροπή υποστηρίζει επίσης ότι δεν θα ήταν δυνατό να υποχρεωθεί να λάβει πλήρως υπόψη της τις βαθμολογίες που έλαβαν οι υπάλληλοι υπό το προϊσχύσαν καθεστώς, ειδάλλως θα καθιστούσε τη μεταρρύθμιση του συστήματος προαγωγών άνευ περιεχομένου.
- 285 Εν συνεχεία, η Επιτροπή αμφισβητεί την ύπαρξη καταχρήσεως εξουσίας, προβάλλοντας την ανάγκη να οργανωθεί η μετάβαση [από το παλαιό στο νέο σύστημα] και τη δυνατότητα να ληφθεί υπόψη η περίπτωση των προταθέντων αλλά μη προαχθέντων.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 286 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, από την περίοδο προαγωγών του έτους 2003 και προκειμένου να καταστεί δυνατή μια αντικειμενικότερη και ευχερέστερη σύγκριση

των προσόντων των προαγώγιμων υπαλλήλων απ' ό,τι στο παρελθόν, οι ΓΕΔ 43 και οι ΓΕΔ 45 καθιέρωσαν ένα σύστημα προαγωγών που βασίζεται στον ποσοτικό προσδιορισμό των προσόντων, χαρακτηριστικό γνώρισμα του οποίου είναι η ετήσια απονομή μορίων αξιολογήσεως και μορίων προτεραιότητας στους υπαλλήλους. Μεταξύ των μορίων προτεραιότητας καταλέγονται τα ΜΠΓΔ του άρθρου 6 των ΓΕΔ 45.

287 Με τον υπό κρίση λόγο ακυρώσεως, ο προσφεύγων βάλλει κατά της νομιμότητας της αποφάσεως με την οποία του απονεμήθηκε ένα μόνο ΜΠΓΔ κατά την περίοδο προαγωγών του έτους 2003. Κατά τον προσφεύγοντα, η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 6 των ΓΕΔ 45, καθόσον προσέδωσε βαρύνουσα σημασία στο κριτήριο της αρχαιότητας κατά την απονομή ΜΠΓΔ στους προαγώγιμους υπαλλήλους.

288 Πρέπει να υπομνησθεί, καταρχάς, ότι τα ΜΠΓΔ σκοπούν, όπως αναφέρει το άρθρο 6, παράγραφος 3, των ΓΕΔ 45 να ανταμείψουν τους «υπαλλήλους με τα περισσότερα προσόντα». Κατά την ίδια διάταξη, πρόκειται για τους υπαλλήλους οι οποίοι έχουν «συμβάλει στην επίτευξη αποτελεσμάτων [...] που υπερβαίνουν τους ατομικούς στόχους τους» [περίπτωση i)] ή έχουν «καταβάλει ιδιαίτερες προσπάθειες και έχουν επιδείξει εξαιρετικά αποτελέσματα κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, όπως καταγράφεται στις οικείες [ΕΕΣ]» [περίπτωση ii)]. Ο μεγαλύτερος αριθμός ΜΠΓΔ, δηλαδή από 6 έως 10 ΜΠΓΔ, απονέμεται, κατά το άρθρο 6, παράγραφος 4, των ΓΕΔ 45, αποκλειστικά μεταξύ των «υπαλλήλων με την καλύτερη απόδοση, οι οποίοι επέδειξαν εξαιρετική ικανότητα», ενώ ο μικρός αριθμός ΜΠΓΔ, δηλαδή από 0 ως 4 διαθέσιμα ανά γενική διεύθυνση μόρια προτεραιότητας, απονέμεται, κατά τη διάταξη αυτή, «μεταξύ των υπολοίπων υπαλλήλων οι οποίοι θεωρείται ότι έχουν τα αναγκαία προσόντα με βάση τα κριτήρια του [άρθρου 6,] παράγραφος 3».

289 Πρέπει, ακολούθως, να επισημανθεί ότι το άρθρο 6 των ΓΕΔ 45 ουδόλως αναφέρεται στην αρχαιότητα στον βαθμό ως κριτήριο απονομής των ΜΠΓΔ.

290 Συνεπώς, η απονομή των ΜΠΓΔ πρέπει να στηρίζεται σε εκτιμήσεις σχετικές με τα ιδιαίτερα προσόντα των υπό κρίση υπαλλήλων, οπότε μεγάλος αριθμός ΜΠΓΔ πρέπει να απονέμεται αποκλειστικά στους υπαλλήλους οι οποίοι έχουν επιδείξει εξαιρετική ικανότητα. Χωρίς να είναι αναγκαίο να εξετασθεί αν, και σε ποιο βαθμό,

η αρχαιότητα στον βαθμό μπορεί να αποτελέσει επικουρικό κριτήριο για την απονομή των ΜΠΓΔ, το κριτήριο αυτό δεν θα μπορούσε σε καμία περίπτωση να αποτελέσει καθοριστικό παράγοντα για την απονομή των ΜΠΓΔ (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 1983, 298/81, Colussi κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1983, σ. 1131, σκέψη 22, και, προπαρατεθείσα στη σκέψη 101, Vainker κατά Κοινοβουλίου, σκέψεις 16 και 17· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 29ης Φεβρουαρίου 1996, T-280/94, Lopes κατά Δικαστηρίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 1996, σ. I-A-77 και II-239, σκέψη 138, και της 11ης Ιουλίου 2002, T-163/01, Perez Escanilla κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2002, σ. I-A-131 και II-717, σκέψη 29).

291 Προκειμένου να εξετασθεί το βάσιμο του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, πρέπει να υπομνησθεί ότι, για να αξιολογήσει τα προσόντα που πρέπει να ληφθούν υπόψη στο πλαίσιο αποφάσεως περί προαγωγής κατά το άρθρο 45 του ΚΥΚ και, κατά συνέπεια, στο πλαίσιο αποφάσεως περί απονομής μορίων προτεραιότητας, η διοίκηση διαθέτει ευρεία εξουσία εκτίμησεως και ο έλεγχος του κοινοτικού δικαστή πρέπει να περιορίζεται στο αν, λαμβάνοντας υπόψη τις μεθόδους και τους λόγους που οδήγησαν τη διοίκηση στην εκτίμησή της, η διοίκηση κινήθηκε εντός λογικών ορίων και δεν έκανε χρήση της εξουσίας της κατά τρόπο προδήλως εσφαλμένο (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 21ης Απριλίου 1983, 282/81, Ragusa κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 1245, σκέψη 9, της 4ης Φεβρουαρίου 1987, 324/85, Bouteiller κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 529, σκέψη 6, και, προπαρατεθείσα στη σκέψη 89, απόφαση Breton κατά Δικαστηρίου, σκέψη 98).

292 Στην προκειμένη περίπτωση, η Επιτροπή εξήγησε, με την απόφασή της περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως, ότι «η απονομή [στον προσφεύγοντα] ενός ΜΠΓΔ εντάσσεται στη γενική στρατηγική που υιοθέτησε η [νομική υπηρεσία] για τη μεταβατική περίοδο προαγωγών του έτους 2003 [...] η οποία συνίστατο στη μεγιστοποίηση του αριθμού των προαγωγών των υπαλλήλων της». Η Επιτροπή προσθέτει ότι «οι υπάλληλοι με τη μεγαλύτερη αρχαιότητα (επομένως με αριθμό ΜΜΠ[ΓΔ] που μπορούσε να ισούται προς το μέγιστο των 7, σε μια περίπτωση, μάλιστα, με επιπλέον 4 ΕΣΜΠ), και με τον αυτό αριθμό μορίων αξιολογήσεως, ελάμβαναν αυτόματα μεγάλο συνολικό αριθμό μορίων προαγωγής» και, κατ' αυτόν τον τρόπο, μεγάλο αριθμό ΜΠΓΔ. Εξηγεί περαιτέρω ότι «η στρατηγική που συνίστατο στο να καταβληθεί προσπάθεια ώστε να προαχθούν οι υπάλληλοι με τον μεγαλύτερο αριθμό ΜΜΠ[ΓΔ]/ΕΣΜΠ —λαμβάνοντας, προφανώς, υπόψη τα προσόντα τους— ήταν θεμιτή».

- 293 Η απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως αναφέρεται επίσης στις κατευθυντήριες γραμμές της νομικής υπηρεσίας για την περίοδο προαγωγών του έτους 2003. Οι κατευθυντήριες γραμμές αυτές διευκρινίζουν, στο παράρτημά τους 1B, ότι οι μεγάλοι αριθμοί ΜΠΓΔ και τα ΕΣΜΠ απονεμήθηκαν προκειμένου να «καθορισθούν οι προαγωγές του έτους 2003» (παράρτημα 1B των κατευθυντήριων γραμμών). Επιπλέον, από το εν λόγω παράρτημα προκύπτει ότι, για τη διαδικασία προαγωγών του έτους 2003, η νομική υπηρεσία χρησιμοποίησε ως βασικό κριτήριο απονομής των ΜΠΓΔ «το σύνολο των μορίων αξιολογήσεως και ΜΜΠ[ΓΔ]» των υπαλλήλων ενός συγκεκριμένου βαθμού. Το σύνολο αυτό συνιστούσε, κατά τη νομική υπηρεσία, ένα μέσο για να «ληφθούν υπόψη κατά τρόπο ισορροπημένο τα προσόντα και η αρχαιότητα σε βαθμό». Εφόσον, προκειμένου περί υπαλλήλων ορισμένου βαθμού, το «σύνολο [των μορίων που λάμβαναν κατά τον τρόπο αυτό ήταν] ίσο, τα προσόντα έπρεπε να υπερισχύσουν της αρχαιότητας στον βαθμό».
- 294 Με το υπόμνημά της αντικρούσεως, η Επιτροπή επιβεβαίωσε ότι «στη νομική υπηρεσία, τα ΜΠΓΔ απονεμήθηκαν βάσει του συνόλου των μορίων αξιολογήσεως + ΜΜΠ[ΓΔ] κάθε υπαλλήλου», τονίζοντας, όμως, ότι «το άθροισμα των μορίων αξιολογήσεως και των ΜΜΠ[ΓΔ], με βάση το οποίο υπολογίζονται τα ΜΠΓΔ, σκοπεί [...] να λάβει υπόψη τα προσόντα διαχρονικά».
- 295 Ως προς το αν η απόφαση περί απονομής στον προσφεύγοντα ενός ΜΠΓΔ ανταποκρίνεται στα κριτήρια του άρθρου 6, παράγραφος 3, των ΓΕΔ 45, διαπιστώνεται ότι η μέθοδος που εφήρμοσε η νομική υπηρεσία προκειμένου περί της απονομής των ΜΠΓΔ είχε ως συνέπεια ότι οι προαγόμενοι στον βαθμό Α 4 υπάλληλοι που συγκέντρωναν λιγότερα μόρια αξιολογήσεως από τον προσφεύγοντα αλλά είχαν περισσότερα έτη αρχαιότητας στον βαθμό, έλαβαν περισσότερα διαθέσιμα ανά γενική διεύθυνση μόρια προτεραιότητας απ' ό,τι ο προσφεύγων.
- 296 Έτσι, ο προσφεύγων, ο οποίος συγκέντρωνε 16 μόρια αξιολογήσεως, έλαβε ένα μόνο ΜΠΓΔ, ενώ τέσσερις υπάλληλοι της νομικής υπηρεσίας με βαθμό Α 5, οι οποίοι συγκέντρωναν 14 ή 15 μόρια αξιολογήσεως, έλαβαν μεγάλο αριθμό ΜΠΓΔ, μολοντί τα προσόντα τους, όπως αξιολογήθηκαν με τις οικείες ΕΕΣ, ήταν λιγότερα από αυτά του προσφεύγοντος. Για τους υπαλλήλους αυτούς, οι οποίοι, μεταξύ των υπαλλήλων της νομικής υπηρεσίας, κατατάσσονταν δεύτερος, τρίτος, τέταρτος και πέμπτος κατά σειρά αρχαιότητας στον βαθμό Α 5, το συνολικό άθροισμα των μορίων αξιολογήσεως και των ΜΜΠΓΔ τους ήταν τουλάχιστον 21 μόρια (14 μόρια αξιολογήσεως και 7 ΜΜΠΓΔ τουλάχιστον), ενώ για τον προσφεύγοντα, ο οποίος είχε μικρότερο χρόνο υπηρεσίας στον βαθμό αυτό, το άθροισμα αυτό ήταν 19 μόρια (16 μόρια αξιολογήσεως και 3 ΜΜΠΓΔ).

- 297 Συνεπώς, η απονομή στον προσφεύγοντα ενός ΜΠΓΔ δεν απορρέει από την εφαρμογή των κριτηρίων του άρθρου 6, παράγραφος 3, των ΓΕΔ 45. Συγκεκριμένα, η διοίκηση δεν συνάρτησε την απονομή των ΜΠΓΔ με την εξέταση των ιδιαίτερων, ακόμη και εξαιρετικών, προσόντων των υπό κρίση υπαλλήλων, αλλά από έναν μαθηματικό υπολογισμό, δηλαδή το άθροισμα των μορίων αξιολογήσεως και των ΜΜΠΓΔ, με τον αριθμό των δεύτερων να αντιστοιχεί στον αριθμό των ετών αρχαιότητας (βλ. ανωτέρω σκέψη 206). Τα κριτήρια για την απονομή των ΜΠΓΔ που εφήρμοσε η νομική υπηρεσία κατά την περίοδο προαγωγών του έτους 2003 αντί να ανταμείψουν «τους υπαλλήλους [...] με τα περισσότερα προσόντα», όπως επιβάλλει το άρθρο 6, παράγραφος 3, των ΓΕΔ 45, είχε, επομένως, ως αντικειμενική συνέπεια, εν προκειμένω, να ευνοήσει τους υπαλλήλους με μικρότερο αριθμό μορίων αξιολογήσεως απ' ό,τι ο προσφεύγων, εφόσον, λόγω μεγαλύτερης αρχαιότητας στον βαθμό, η διαφορά μεταξύ των ΜΜΠΓΔ τους και των 3 ΜΜΠΓΔ του προσφεύγοντος ήταν μεγαλύτερη της διαφοράς μεταξύ των μορίων αξιολογήσεως τους και των 16 μορίων αξιολογήσεως του προσφεύγοντος.
- 298 Όσον αφορά το επιχείρημα της Επιτροπής ότι η απονομή των ΜΠΓΔ στηρίζεται στα προσόντα, τα οποία λαμβάνονται υπόψη διαχρονικά, και όχι στην αρχαιότητα, παρατηρείται, καταρχάς, ότι το άρθρο 12 των ΓΕΔ 45 προβλέπει την απονομή των ΜΜΠ «προκειμένου να ληφθούν δεόντως υπόψη τα προσόντα διαχρονικά». Αντιθέτως, όσον αφορά τα ΜΠΓΔ, το άρθρο 6 των ΓΕΔ 45 δεν περιέχει καμία ρητή αναφορά σ' ένα τέτοιο κριτήριο.
- 299 Πρέπει, πάντως, να διευκρινισθεί ότι, όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή, τα ιδιαίτερα προσόντα του άρθρου 6, παράγραφος 3, των ΓΕΔ 45, τα οποία δικαιολογούν την απονομή των ΜΠΓΔ, δεν προκύπτουν, κατ' ανάγκη, αποκλειστικά από την τελευταία ΕΕΣ των υπό κρίση υπαλλήλων. Το άρθρο 6, παράγραφος 3, περίπτωση ii), των ΓΕΔ 45 περιέχει πράγματι αναφορά στις ΕΕΣ —οι οποίες αναφέρονται στον πληθυντικό— προκειμένου να υπάρξει δυνατότητα διακρίσεως των υπαλλήλων με τα περισσότερα προσόντα ως προς την απονομή των ΜΠΓΔ.
- 300 Η μέθοδος, όμως, που εφήρμοσε η νομική υπηρεσία και με την οποία τα ΜΠΓΔ καθορίζονται βάσει του αθροίσματος των μορίων αξιολογήσεως και των ΜΜΠΓΔ δεν είναι πρόσφορη προς τούτο. Συγκεκριμένα, τα μόρια αξιολογήσεως που ελήφθησαν υπόψη για να απονεμηθεί στον προσφεύγοντα ένα μόνο ΜΠΓΔ είναι τα

16 μόρια αξιολογήσεως που προκύπτουν από την τελευταία ΕΕΣ πριν από την περίοδο προαγωγών. Ούτε ελήφθησαν υπόψη για τον καθορισμό των ΜΜΠΓΔ ενδεχόμενα προσόντα που καταγράφονται σε προηγούμενες εκθέσεις βαθμολογίας. Συγκεκριμένα, αυτά τα ΜΜΠΓΔ απονέμονται, κατά το άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο α', των ΓΕΔ 45, αυτόματα, «ένα μόριο ανά έτος υπηρεσίας στον βαθμό, με ανώτατο όριο τα 7 μόρια».

301 Τέλος, η Επιτροπή αναφέρεται στην αναγκαία «μετάβαση προς ένα σύστημα βασιζόμενο στο να λαμβάνονται υπόψη διαχρονικά τα προσόντα». Η Επιτροπή επικαλείται προς τούτο, μεταξύ άλλων, την, προπαρατεθείσα στη σκέψη 213, απόφαση Leonhardt κατά Κοινοβουλίου, σκέψη 51. Εντούτοις, πρέπει να υπομνησθεί ότι, στην απόφαση αυτή, το Πρωτοδικείο δέχθηκε ότι η διοίκηση μπορούσε να παρεκκλίνει προσωρινά και εντός ορισμένων ορίων από την αυστηρή εφαρμογή των κανόνων και των παγίων αρχών που εφαρμόζονται συνήθως στις διαδικασίες προαγωγών αποκλειστικά και μόνον για να ανταποκριθεί σε επιτακτική ανάγκη σχετική με τη μετάβαση από το παλαιό στο νέο καθεστώς προαγωγών και για να συνεκτιμήσει τις δυσχέρειες που είναι εγγενείς στη μετάβαση από ένα τρόπο διαχείρισεως σε άλλο. Δεν αμφισβητείται, όμως, ότι τα ΜΠΓΔ συνιστούν πάγιο και όχι προσωρινό στοιχείο του νέου συστήματος προαγωγών και, συνεπώς, η επίκληση της προπαρατεθείσας αποφάσεως Leonhardt κατά Κοινοβουλίου είναι αλυσιτελής. Παρεμπιπτόντως, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι ο στόχος να ληφθούν υπόψη τα προσόντα που είχαν συγκεντρώσει στον βαθμό τους οι υπάλληλοι που υπηρετούσαν στην Επιτροπή κατά το χρονικό σημείο ενάρξεως της ισχύος του εν λόγω συστήματος δικαιολόγησε, εξάλλου, την απονομή τριών κατηγοριών μεταβατικών μορίων.

302 Από το σύνολο των ανωτέρω προκύπτει ότι η απόφαση περί απονομής στον προσφεύγοντα ενός ΜΠΓΔ καθορίσθηκε από το άθροισμα των μορίων αξιολογήσεως και ΜΜΠΓΔ του προσφεύγοντος και, επομένως, αντιβαίνει στα κριτήρια του άρθρου 6, παράγραφος 3, των ΓΕΔ 45. Κατά συνέπεια, η απόφαση με την οποία καθορίσθηκε το σύνολο των μορίων προαγωγής του προσφεύγοντος στερείται νομιμότητας, καθόσον απονέμει στον προσφεύγοντα ένα ΜΠΓΔ.

303 Η εξέταση των λοιπών αιτιάσεων του προσφεύγοντος κατά της αποφάσεως αυτής παρέλκει. Συγκεκριμένα, δεν θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε περαιτέρω ακύρωση καθόσον αφορούν την ίδια κατηγορία μορίων.

Επί του λόγου ακυρώσεως που βάλλει κατά της νομιμότητας της αποφάσεως περί μη απονομής ΜΠΕΠ στον προσφεύγοντα

- 304 Ο προσφεύγων βάλλει, κατ' ουσίαν, κατά της διάρκειας της εξετάσεως της ενδικοφανούς προσφυγής που άσκησε βάσει του άρθρου 13 των ΓΕΔ 45. Επικρίνει, επίσης, την έλλειψη αιτιολογίας της προτάσεως της επιτροπής προαγωγών. Ισχυρίζεται, τέλος, ότι η ΑΔΑ δεν προέβη σε ουσιαστική εξέταση της προσφυγής του.
- 305 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι, κατά το άρθρο 13, παράγραφος 1, των ΓΕΔ 45, η ενδικοφανής προσφυγή πρέπει να ασκηθεί εντός πέντε εργασίμων ημερών από τη δημοσίευση του «πίνακα αξιολογήσεως του άρθρου 8». Ο πίνακας αυτός συντάσσεται «όταν απονεμηθούν τα [μόρια προτεραιότητας] κατά τη διαδικασία του άρθρου 6». Η ενδικοφανής προσφυγή στρέφεται, επομένως, κατά των αποφάσεων περί των διαθεσίμων ανά γενική διεύθυνση μορίων προτεραιότητας. Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το γεγονός ότι ο προσφεύγων συμπλήρωσε την προσφυγή του εκθέτοντας τους λόγους για τους οποίους θα έπρεπε να του απονεμηθούν μόρια προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων.
- 306 Η μη απονομή ΜΠΕΠ στον προσφεύγοντα αποτελεί, επομένως, επιβεβαίωση της αποφάσεως με την οποία του απονεμήθηκε ένα μόνο ΜΠΓΔ. Συνεπώς, οι λόγοι ακυρώσεως που προβάλλονται κατά της τελευταίας αυτής αποφάσεως πρέπει να θεωρηθεί ότι στρέφονται επίσης κατά της απορρίψεως της ενδικοφανούς προσφυγής. Με την εξέταση, όμως, του προηγουμένου λόγου ακυρώσεως αποδείχθηκε ότι η απόφαση περί απονομής στον προσφεύγοντα ενός ΜΠΓΔ πάσχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και αντιβαίνει στο άρθρο 45 του ΚΥΚ, το άρθρο 6 των ΓΕΔ 45 και την αρχή της εξελίξεως στη σταδιοδρομία. Η μη απονομή ΜΠΕΠ στον προσφεύγοντα ενέχει, επομένως, τις ίδιες πλημμέλειες.
- 307 Κατά συνέπεια, παρέλκει, εν προκειμένω, η εξέταση των λόγων ακυρώσεως που στρέφονται ειδικά κατά της εξετάσεως της ενδικοφανούς προσφυγής του προσφεύγοντος.

Επί του λόγου ακυρώσεως ο οποίος στρέφεται κατά της μη απονομής στον προσφεύγοντα μορίων προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων

- 308 Ο προσφεύγων βάλλει κατά της αποφάσεως να μην του απονεμηθεί κανένα μόριο προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων επικαλούμενος την έλλειψη αιτιολογίας των προτάσεων της επιτροπής προαγωγών, το άρθρο 45 του ΚΥΚ, το άρθρο 9 των ΓΕΔ 45, την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και κατάχρηση εξουσίας.

Επί της ελλείψεως αιτιολογίας των προτάσεων της επιτροπής προαγωγών

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 309 Ο προσφεύγων, στον οποίο δεν απονεμήθηκε κανένα μόριο προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων προσάπτει στην επιτροπή προαγωγών των υπαλλήλων κατηγορίας Α ότι δεν αιτιολόγησε τις σχετικές προτάσεις της.

- 310 Η Επιτροπή αντιτείνει ότι μια προπαρασκευαστική πράξη δεν χρήζει αιτιολογίας.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 311 Το Πρωτοδικείο κρίνει το επιχειρήμα αβάσιμο για τους λόγους που προεκτέθηκαν στις σκέψεις 144 και 145.

Επί της παραλείψεως ασκήσεως από μέρους της ΑΔΑ της αρμοδιότητας που της ανατέθηκε με το άρθρο 9 των ΓΕΔ 45

— Επιχειρήματα των διαδίκων

312 Ο προσφεύγων διατείνεται ότι η ΑΔΑ περιορίσθηκε στην επικύρωση των προτάσεων της επιτροπής ίσης εκπροσωπήσεως και δεν έλαβε υπόψη τα καθήκοντα εκπαιδευτή/ομιλητή σε διαλέξεις και τα καθήκοντα εκπροσωπήσεως που άσκησε ο προσφεύγων.

313 Η Επιτροπή αντιτείνει ότι η ΑΔΑ προέβη πράγματι σε συγκριτική εξέταση των φακέλων των υπαλλήλων στους οποίους ενδέχεται να απονεμηθούν μόρια προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων, αλλά αποφάσισε, βάσει της εξετάσεως αυτής, να μην απονείμει στον προσφεύγοντα μόρια της κατηγορίας αυτής. Η Επιτροπή προσθέτει ότι τίποτε δεν εμπόδιζε την ΑΔΑ να ακολουθήσει τις προτάσεις των επιτροπών προαγωγών, όπως και έπραξε εν προκειμένω.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

314 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, κατά το άρθρο 9, παράγραφος 3, των ΓΕΔ 45, για την απονομή των μορίων προτεραιότητας λόγω ασκήσεως πρόσθετων καθηκόντων, σε κάθε αρμόδια επιτροπή προαγωγών, συντάσσονται προτάσεις από μεικτή ομάδα εργασίας ίσης εκπροσωπήσεως. Αφού «επικυρωθούν» από τις επιτροπές αυτές, οι προτάσεις υποβάλλονται ακολούθως στην ΑΔΑ προς λήψη αποφάσεων.

315 Η ΑΔΑ αποφάνθηκε στις 20 Νοεμβρίου 2003. Το γεγονός ότι, στο πλαίσιο αυτό, υιοθέτησε τις προτάσεις των επιτροπών προαγωγών δεν αρκεί για να αποδειχθεί ότι δεν άσκησε πραγματικά τις αρμοδιότητές της. Η ΑΔΑ μπορεί όντως να συμφωνεί με τις εκτιμήσεις των επιτροπών προαγωγών.

- 316 Εν πάση περιπτώσει, με τη διοικητική του ένσταση, ο προσφεύγων στράφηκε ιδίως κατά της μη απονομής σ' αυτόν μορίων προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων. Η ΑΔΑ απέρριψε τη διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος βάσει επιχειρηματολογίας που αποδεικνύει την ουσιαστική εξέταση του ζητήματος της απονομής μορίων αυτής της κατηγορίας. Συγκεκριμένα, επισήμανε ότι οι διαλέξεις και οι λοιπές δραστηριότητες τις οποίες ανέφερε ο προσφεύγων συνδέονταν στενά τόσο με τη φύση των καθηκόντων του όσο και με το αντικείμενο της εργασίας του στη νομική υπηρεσία. Η ΑΔΑ παρατήρησε, επίσης, ότι η «ομάδα διαφάνειας» της νομικής υπηρεσίας, στην οποία μετέχει ο ενάγων, αποτελεί άτυπο όργανο. Η ΑΔΑ έκρινε, συνεπώς, ότι η επιτροπή αυτή δεν μπορεί να εξομοιωθεί με μια επιτροπή ίσης εκπροσωπήσεως, δεδομένου ότι ο κατάλογος πρόσθετων καθηκόντων του παραρτήματος Ι των ΓΕΔ 45 είναι εξαντλητικός. Η ΑΔΑ διαπίστωσε, τέλος, ότι η ΕΕΣ του προσφεύγοντος για την περίοδο 2001-2002 δεν ανέφερε, στην ειδική στήλη, την άσκηση κανενός πρόσθετου καθήκοντος.
- 317 Συνεπώς, το επιχείρημα που αντλείται από το ότι η ΑΔΑ δεν άσκησε πραγματικά τις αρμοδιότητές της είναι αβάσιμο.

Επί της παραβάσεως του άρθρου 9 των ΓΕΔ 45 από την ΑΔΑ

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 318 Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι εκπροσωπεί τους υπαλλήλους με βαθμό Α 5 στο πλαίσιο μιας ομάδας διαφάνειας στη νομική υπηρεσία. Στο πλαίσιο αυτό και εκτός των τακτικών του καθηκόντων, παρέδωσε μαθήματα και έδωσε διαλέξεις τόσο εκτός του οργάνου όσο και στους συναδέλφους του. Ο προσφεύγων θεωρεί, εξάλλου, ότι το γεγονός ότι απέκτησε τις αναγκαίες για τις διαλέξεις και τα μαθήματα αυτά γνώσεις χάρη στην άσκηση των καθηκόντων του στη νομική υπηρεσία στερείται σημασίας. Στη συνέχεια, ο προσφεύγων προσάπτει στη νομική υπηρεσία ότι δεν ενημέρωσε την επιτροπή προαγωγών για την άσκηση των επίμαχων καθηκόντων και δεν την κατέγραψε στην ΕΕΣ του για την περίοδο 2001-2002. Τέλος, ο προσφεύγων διατείνεται ότι μόρια προτεραιότητας λόγω ασκήσεως πρόσθετων καθηκόντων απονεμήθηκαν σε υπαλλήλους για την άσκηση δραστη-

ριοτήτων παρομοίων με αυτές που άσκησε ο προσφεύγων ή, ενδεχομένως, και ήσσονος σημασίας. Ζητεί από το Πρωτοδικείο να καλέσει την Επιτροπή να προσκομίσει ανώνυμο κατάλογο των υπαλλήλων με βαθμό Α 5 στους οποίους απονεμήθηκαν μόρια προτεραιότητας λόγω άσκησης πρόσθετων καθηκόντων για δραστηριότητες «εκπαιδευτή/ομιλητή σε διαλέξεις» και δραστηριότητες εκπροσώπησης, με συγκεκριμένη αναφορά των δραστηριοτήτων. Ο προσφεύγων ζητεί επίσης να κληθεί η Επιτροπή να εξηγήσει σε τι οι δραστηριότητες αυτές αφίστανται, εξ υποθέσεως, του πλαισίου των καθηκόντων των υπαλλήλων αυτών στο όργανο.

- 319 Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι, στο πλαίσιο μιας διαδικασίας προαγωγής, η ΑΔΑ διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως. Ισχυρίζεται ακολουθώντας ότι η «ομάδα διαφάνειας» της νομικής υπηρεσίας είναι απλώς άτυπο όργανο που δεν μπορεί να εξομοιωθεί με τις απαριθμούμενες στο παράρτημα Ι των ΓΕΔ 45 επιτροπές. Συνεπώς, η επιτροπή προαγωγών των υπαλλήλων κατηγορίας Α δεν είχε τη δικαιοδοσία να απονείμει στον προσφεύγοντα μόρια προτεραιότητας σε αναγνώριση της συμμετοχής αυτής. Τέλος, το γεγονός ότι ο προσφεύγων άσκησε δραστηριότητες εκπαιδευτή/ομιλητή σε διαλέξεις δεν του παρέχει δικαίωμα λήψεως μορίων προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων. Ο περιορισμένος αριθμός των προς απονομή μορίων σημαίνει ότι μπορούν να απονεμηθούν μόνο στους υπαλλήλους με τα περισσότερα προσόντα, κατ' εφαρμογήν των κριτηρίων του άρθρου 9 των ΓΕΔ 45. Το γεγονός ότι ένας υπάλληλος έχει προσόντα δεν αποκλείει άλλους να έχουν ίσα ή υπέρτερα προσόντα.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 320 Το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι το άρθρο 9, παράγραφος 2, των ΓΕΔ 45 παρέχει στην ΑΔΑ ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως. Καταρχάς, εξαρτά την απονομή μορίων προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων από τρία κριτήρια. Αυτά αφορούν το αν τα υπό κρίση καθήκοντα ασκήθηκαν προς το συμφέρον του οργάνου, αν περιλαμβάνονται στις τακτικές αρμοδιότητες του ενδιαφερομένου και αν ασκήθηκαν από αυτόν επιτυχώς. Η εξέταση του αν πληρούνται καθένα από τα κριτήρια αυτά παρέχει στην ΑΔΑ εξουσία εκτιμήσεως. Το άρθρο 9, παράγραφος 2, των ΓΕΔ 45 καθορίζει στη συνέχεια μια ποσότητα μορίων που θα κατανεμηθούν αναλόγως του αριθμού των υπαλλήλων που ενδέχεται να προαχθούν. Η κατανομή τους βάσει των πινάκων μορίων του παραρτήματος Ι των ΓΕΔ 45 για τις διάφορες δραστηριότητες που αναφέρονται σ' αυτό συνεπάγεται επίσης μια επιλογή, η οποία βασίζεται στην αξιολόγηση των προσόντων που ενδέχεται να συνεκτιμηθούν. Το

Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, στο πλαίσιο αυτό, ο έλεγχός του περιορίζεται στο αν η διοίκηση, κατά την άσκηση της εξουσίας της εκτιμήσεως, κινήθηκε εντός λογικών ορίων και δεν έκανε χρήση της εξουσίας της κατά τρόπο προδήλως εσφαλμένο (βλ. ανωτέρω σκέψη 291).

- 321 Προκειμένου, καταρχάς, περί των δραστηριοτήτων του προσφεύγοντος στο πλαίσιο της «ομάδας διαφάνειας», πρέπει να υπομνησθεί ότι το παράρτημα Ι των ΓΕΔ 45 παραθέτει κατά τρόπο εξαντλητικό τα πρόσθετα καθήκοντα προς το συμφέρον του οργάνου που μπορούν να δικαιολογήσουν την απονομή μορίων προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων βάσει του άρθρου 9 των ΓΕΔ 45. Δεδομένου ότι οι δραστηριότητες στο πλαίσιο ομάδας διαφάνειας δεν αναφέρονται στο παράρτημα Ι των ΓΕΔ 45, η ΑΔΑ, μη απονέμοντας στον προσφεύγοντα μόριο προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων λόγω της συμμετοχής του στην ομάδα αυτή, δεν υπέπεσε ούτε σε νομική πλάνη ούτε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
- 322 Εν συνεχεία, όσον αφορά τις προβληθείσες δραστηριότητες του προσφεύγοντος ως εκπαιδευτή/ομιλητή σε διαλέξεις, πρέπει να επισημανθεί ότι τέτοιες δραστηριότητες μπορούν, κατά το παράρτημα Ι των ΓΕΔ 45, να δικαιολογήσουν την απονομή μορίων προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων. Εντούτοις, η περιγραφή του αντικειμένου εργασίας του προσφεύγοντος αναφέρει την «επικοινωνία επί [ορισμένων] νομικών ζητημάτων — εσωτερική επικοινωνία [internal communication]». Επιπροσθέτως, η ΕΕΣ του για την περίοδο 2001-2002 διευκρινίζει ότι είναι επιφορτισμένος με το καθήκον να «ενημερώνει την Επιτροπή και τις υπηρεσίες της για την εξέλιξη των ενδίκων διαφορών και την εξέλιξη του κοινοτικού δικαίου, [καθώς και να] μεταδίδει τη γνώση και την εμπειρία περί το κοινοτικό δίκαιο». Συνεπώς, η ΑΔΑ δεν υπέπεσε ούτε σε νομική πλάνη ούτε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι τα μαθήματα και οι διαλέξεις του προσφεύγοντος που απευθύνονταν στους συναδέλφους του εντάσσονταν στο πλαίσιο των τακτικών του καθηκόντων. Επομένως, η ΑΔΑ ορθώς έκρινε ότι το άρθρο 9, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση, των ΓΕΔ 45 δεν επέτρεπε την απονομή μορίου προτεραιότητας για την άσκηση επιπλέον καθηκόντων στον προσφεύγοντα.
- 323 Ο προσφεύγων επικαλείται επίσης εξωτερικές δραστηριότητες. Πρόκειται για δύο διαλέξεις σχετικά με το κοινοτικό δίκαιο του ανταγωνισμού και το ευρωπαϊκό διοικητικό δίκαιο, οι οποίες δόθηκαν σε ισπανικά πανεπιστήμια, για τη συμμετοχή σε ένα νομικό ερευνητικό πρόγραμμα στο χώρο των τηλεπικοινωνιών κατόπιν αιτήματος των ιταλικών αρχών και για μία δημοσίευση σχετικά με τις υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος. Πάντως, ο προσφεύγων δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο βάσει του οποίου θα μπορούσε να κριθεί ότι οι δραστηριότητες αυτές ασκήθηκαν «προς το συμφέρον του οργάνου», σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, πρώτη περίπτωση, των ΓΕΔ 45. Επιπροσθέτως,

η ΑΔΑ επισήμανε, με την απόφασή της της 15ης Ιουνίου 2004, ότι η νομική υπηρεσία δεν συμπεριέλαβε το όνομα του προσφεύγοντος στον κατάλογο των υπαλλήλων που μπορούσαν, κατ' αυτήν, να λάβουν μόρια προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων. Η ΑΔΑ παρατήρησε επίσης ότι η νομική υπηρεσία δεν ανέφερε καν τις προαναφερθείσες δραστηριότητες στην ειδική στήλη της ΕΕΣ περί «πρόσθετων καθηκόντων». Ο προσφεύγων βάλλει κατά της παραλείψεως αυτής, η αιτίαση αυτή όμως δεν είναι παραδεκτή, καθόσον βάλλει κατά της ΕΕΣ για την περίοδο 2001-2002, την οποία ο προσφεύγων δεν προσέβαλε εμπροθέσμως. Ο προσφεύγων ισχυρίζεται, επίσης, ότι παρέθεσε τα επίμαχα καθήκοντα στο τμήμα της ΕΕΣ το οποίο έπρεπε να συμπληρώσει προσωπικά. Η αναφορά αυτή, όμως, δεν είναι καθοριστική, διότι η κρίση που εκφέρεται επί των δραστηριοτήτων του ίδιου είναι, φυσικά, υποκειμενική.

324 Τέλος, το αίτημα του προσφεύγοντος να κοινοποιήσει η Επιτροπή στο Πρωτοδικείο ανώνυμο κατάλογο αυτών που έλαβαν μόρια προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων, στον οποίο θα έπρεπε, εξάλλου, να αναφέρονται οι δραστηριότητες για τις οποίες απονεμήθηκαν αυτά τα μόρια προτεραιότητας και να εξηγούνται οι λόγοι για τους οποίους κρίθηκε ότι οι δραστηριότητες αυτές δεν αφορούν τα συνήθη καθήκοντα των ενδιαφερομένων, δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Συγκεκριμένα, ο προσφεύγων δεν απέδειξε ότι οι δραστηριότητες για τις οποίες, κατ' αυτόν, θα έπρεπε να απονεμηθούν μόρια προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων πληρούσαν όλα τα κριτήρια επιλεξιμότητας του άρθρου 9, παράγραφος 2, των ΓΕΔ 45. Ως εκ περισπού, αν υποθεθεί ότι στον έναν ή τον άλλο υπάλληλο απονεμήθηκε μόριο προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων λόγω δραστηριοτήτων που πληρούν τα κριτήρια του άρθρου 9, παράγραφος 2, των ΓΕΔ 45, ουδόλως θα προέκυπτε εξ αυτού ότι η απόφαση να μην απονεμηθούν στον προσφεύγοντα μόρια προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων θα ήταν παράνομη.

325 Συνεπώς, ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση του άρθρου 9 των ΓΕΔ 45 είναι αβάσιμος.

Επί της καταχρήσεως εξουσίας

— Επιχειρήματα των διαδίκων

326 Ο προσφεύγων εκτιμά ότι η απονομή των μορίων προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων ενέχει κατάχρηση εξουσίας. Υποστηρίζει ότι τα καθήκοντα

«εκπαιδευτή/ομιλητή σε διαλέξεις» ελήφθησαν υπόψη μόνο σε μεμονωμένες περιπτώσεις και κατ' αυθαίρετο τρόπο, μολονότι το παράρτημα I των ΓΕΔ 45 τα κατατάσσει στην τέταρτη θέση, μεταξύ έξι περιπτώσεων, κατά φθίνουσα σειρά σπουδαιότητας. Ο προσφεύγων παρατηρεί επίσης ότι η έκδοση του 2004 των ΓΕΔ αυτών δεν συμπεριλαμβάνει πλέον τα εν λόγω καθήκοντα διότι «είναι δύσκολο να οριοθετηθεί η διάκριση μεταξύ των δραστηριοτήτων ομιλητή σε διαλέξεις ή εκπαιδευτή και της συνήθους δραστηριότητας του υπαλλήλου».

- 327 Κατά την καθής, η αντίκρουσή της των προηγουμένων σκελών του λόγου ακυρώσεως αποδεικνύει ότι οι δραστηριότητες εκπαιδευτή/ομιλητή σε διαλέξεις ελήφθησαν δεόντως υπόψη και ότι τα μόρια προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων απονεμήθηκαν σύμφωνα με τα κριτήρια του άρθρου 9 των ΓΕΔ 45. Επιπλέον, το γεγονός ότι οι επίμαχες δραστηριότητες απαλείφθηκαν από το παράρτημα I των ΓΕΔ 45, αρχής γενομένης από την περίοδο προαγωγών του έτους 2004, εξαιτίας των δυσχερειών εφαρμογής του κριτηρίου αυτού, δεν αποδεικνύει την ύπαρξη περιπτώσεως καταχρήσεως εξουσίας.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 328 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι η έννοια της καταχρήσεως εξουσίας έχει σαφώς συγκεκριμένο περιεχόμενο και αφορά την κατάσταση κατά την οποία μια διοικητική αρχή χρησιμοποιεί τις εξουσίες της για σκοπό διαφορετικό από αυτόν για τον οποίο της έχουν παρασχεθεί. Μια απόφαση εκδίδεται κατά κατάχρηση εξουσίας όταν από αντικειμενικές, κρίσιμες και συγκλίνουσες ενδείξεις προκύπτει ότι εκδόθηκε προς επίτευξη σκοπού διαφορετικού του υπ' αυτής αναφερομένου (απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Ιουνίου 2003, C-121/01 P, O'Hannrachain κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 2003, σ. I-5539, σκέψη 46· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 11ης Ιουνίου 1996, T-118/95, Anacoreta Correia κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1996, σ. I-A-283 και II-835, σκέψη 25, και της 14ης Οκτωβρίου 2004, T-389/02, Sandini κατά Δικαστηρίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 2004, σ. I-A-295 και II-1339, σκέψη 123).

- 329 Η κατάχρηση εξουσίας συνιστά, επομένως, αυτοτελή λόγο ακυρώσεως, ο οποίος δεν μπορεί να συναχθεί από πλάνη κατά την εφαρμογή του άρθρου 9 και του

παραρτήματος Ι των ΓΕΔ 45. Επιπροσθέτως, η εξέταση των προηγούμενων επιχειρημάτων απέδειξε ότι το άρθρο 9 των ΓΕΔ 45 εφαρμόστηκε ορθώς. Εξάλλου, το γεγονός ότι οι δραστηριότητες εκπαιδευτή/ομιλητή σε διαλέξεις απαλείφθηκαν από το παράρτημα Ι των ΓΕΔ 45, αρχής γενομένης από την περίοδο προαγωγών του έτους 2004, δεν αποδεικνύει ότι η απόφαση περί μη απονομής στον προσφεύγοντα μορίων προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων, κατά την περίοδο προαγωγών του έτους 2003, επιδίωκε κάποιον συγκεκριμένο σκοπό ούτε, γενικότερα, ότι οι υπό τον τίτλο αυτό διατάξεις εφαρμόστηκαν κατά τρόπο εσφαλμένο στην περίπτωση του προσφεύγοντος.

- 330 Επομένως, το επιχείρημα είναι αβάσιμο. Το αυτό ισχύει, κατά συνέπεια, και συνολικά για τον λόγο ακυρώσεως ο οποίος στρέφεται κατά της αποφάσεως να μην απονεμηθεί στον προσφεύγοντα κανένα μόριο προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων.

Επί του λόγου ακυρώσεως ο οποίος στρέφεται κατά της μη απονομής ΜΜΠΕΠ στον προσφεύγοντα

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 331 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η απόφαση της επιτροπής προαγωγών υπαλλήλων κατηγορίας Α περί απονομής ΜΜΠΕΠ δεν είναι αιτιολογημένη. Το αυτό υποστηρίζεται και προκειμένου περί της αποφάσεως της ΑΔΑ επί της διοικητικής ενστάσεως του προσφεύγοντος.
- 332 Η Επιτροπή αντιτείνει ότι μια προπαρασκευαστική πράξη δεν χρήζει αιτιολογίας και ότι οι εξηγήσεις στην απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως του προσφεύγοντος είναι επαρκείς.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 333 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι μόνη αρμοδιότητα των επιτροπών προαγωγών είναι η υποβολή προτάσεων περί της απονομής ΜΜΠΕΠ (βλ. ανωτέρω σκέψη 84). Δεν υποχρεούνται να αιτιολογούν τις προτάσεις για τους προεκτεθέντες στις σκέψεις 143 επ. λόγους. Ο προσφεύγων, εξάλλου, δεν μπορεί να προσάψει στην ΑΔΑ ότι δεν αιτιολόγησε την απόφασή της, της 15ης Ιουνίου 2004, περί μη απονομής ΜΜΠΕΠ σ' αυτόν. Συγκεκριμένα, ο προσφεύγων δεν υποστήριξε, με τη διοικητική του ένσταση, ότι μόρια αυτής της κατηγορίας έπρεπε να του απονεμηθούν και δεν προέβαλε προς τούτο κανένα εμπειριστατωμένο επιχείρημα. Επιπλέον, η απόφαση της ΑΔΑ περιλαμβάνει αιτιολογία σχετικά με την εφαρμογή των μεταβατικών διατάξεων. Τέλος, στις «Διοικητικές Πληροφορίες» αριθ. 34-2003 είχε επισημανθεί ότι «οι επιτροπές προαγωγών [...] μπορούν να προτείνουν την απονομή, κατά μέγιστο όριο, ως και δύο μορίων στους υπαλλήλους, η υπηρεσιακή κατάσταση των οποίων δικαιολογεί μια τέτοια απονομή» και στις «Διοικητικές Πληροφορίες» αριθ. 82-2003 είχαν διευκρινισθεί οι κυριότερες περιπτώσεις που δικαιολογούσαν την απονομή των μορίων αυτών.

- 334 Κατά συνέπεια, ο λόγος ακυρώσεως είναι αβάσιμος.

Επί του λόγου ακυρώσεως ο οποίος στρέφεται κατά του πίνακα των προαγομένων

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 335 Ανεξαρτήτως των λόγων ακυρώσεως οι οποίοι στρέφονται κατά του νομότυπου των προπαρασκευαστικών πράξεων και ενδέχεται να θίξουν τη νομιμότητα του πίνακα των προαγομένων, ο προσφεύγων βάλλει, επίσης, αμέσως κατά του κύρους του πίνακα αυτού. Υποστηρίζει ότι η ΑΔΑ παρέλειψε να προβεί σε σύγκριση των αντιστοιχών προσόντων των υποψηφίων αποφαινόμενη επί των προαγωγών και επικυρώνοντας τον πίνακα αξιολογήσεως που κατήρτισε η επιτροπή προαγωγών.

- 336 Κατά την Επιτροπή, δεν απαγορεύεται η ΑΔΑ να υιοθετεί τις προτάσεις που υποβάλλουν οι επιτροπές προαγωγών, ενώ ο προσφεύγων δεν αποδεικνύει ότι η ΑΔΑ παρέλειψε να ασκήσει ουσιαστικά την εξουσία της εκτιμήσεως.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 337 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι η επιτροπή αυτή κατήρτισε, στις 13 Νοεμβρίου 2003, τον πίνακα αξιολογήσεως που προβλέπει το άρθρο 10 των ΓΕΔ 45, λαμβάνοντας υπόψη τον πίνακα που δημοσιεύθηκε στις 7 Ιουλίου 2003 και τις προτάσεις της περί απονομής μορίων προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων, ΜΠΕΠ και ΜΜΠΕΠ. Η ΑΔΑ κατήρτισε τον πίνακα των προαγομένων στις 20 του επομένου Νοεμβρίου, σύμφωνα με τις προτάσεις αυτές. Πάντως, τόσο τα κριτήρια απονομής μορίων αξιολογήσεως και μορίων προτεραιότητας όσο και οι διαδικασίες που θεσπίστηκαν με τις ΓΕΔ 43 και τις ΓΕΔ 45 καθιστούν αντικειμενικότερη την αξιολόγηση των προσόντων και μειώνουν την επίδραση παραγόντων που θα οδηγούσαν την ΑΔΑ να διαφοροποιηθεί από τις προτάσεις των επιτροπών προαγωγών.
- 338 Εν πάση περιπτώσει, η σύγκλιση απόψεων μεταξύ της επιτροπής προαγωγών υπαλλήλων κατηγορίας Α και της ΑΔΑ δεν αρκεί για να αποδειχθεί ότι η δεύτερη δεν άσκησε ουσιαστικά τις αρμοδιότητές της.
- 339 Συνεπώς, ο λόγος ακυρώσεως είναι αβάσιμος.

4. Επί της εκτάσεως της ακυρώσεως

- 340 Το Πρωτοδικείο έκρινε βάσιμες τις αιτιάσεις οι οποίες στρέφονται κατά της αποφάσεως να απονεμηθεί στον προσφεύγοντα ένα μόνο ΜΠΓΔ (ανωτέρω σκέψεις 286 επ.). Οι κατ' αυτόν τον τρόπο διαπιστωθείσες παρατυπίες αφορούν την απόφαση να απονεμηθεί στον προσφεύγοντα σύνολο μόνον 20 μορίων προαγωγής.

- 341 Επιβάλλεται, όμως, να εξετασθεί αν οι παρατυπίες αυτές θίγουν επίσης τον πίνακα των προαγομένων υπαλλήλων στον βαθμό Α 4 κατά την περίοδο προαγωγών του έτους 2003 ή, εν πάση περιπτώσει, την απόφαση να μην περιληφθεί ο προσφεύγων στον πίνακα αυτόν.
- 342 Η απάντηση στο ζήτημα αυτό εξαρτάται από το αν τα μέτρα που θα αναγκασθεί να λάβει η Επιτροπή προκειμένου να αρθούν οι προαναφερθείσες πλημμέλειες θα μπορούσαν να καταστήσουν δυνατό στον προσφεύγοντα να συμπληρώσει το όριο προαγωγής, το οποίο, για την περίοδο του έτους 2003, καθορίστηκε, με τις «Διοικητικές Πληροφορίες» αριθ. 69-2003, στα 31 μόρια.
- 343 Εν προκειμένω, στον προσφεύγοντα απονεμήθηκαν 16 μόρια αξιολογήσεως και 3 ΜΜΠΓΔ. Θα μπορούσαν να του απονεμηθούν, επίσης, έως 10 ΜΠΓΔ, κατά το άρθρο 6, παράγραφος 4, στοιχείο α', των ΓΕΔ 45. Τέλος, από το άρθρο 13, παράγραφος 2, των ΓΕΔ 45 προκύπτει ότι η ΑΔΑ μπορεί να απονεμίσει, κατόπιν προσφυγής, «συμπληρωματικά (εκτός δέσμης της γενικής διευθύνσεως)» ΜΠΕΠ. Με τις απαντήσεις της στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι «μια τέτοια προσφυγή είναι παραδεκτή [...] ακόμη κι αν η οικεία γενική διεύθυνση έχει απονεμίσει 10 [ΜΠΓΔ] στον ενδιαφερόμενο υπάλληλο, δηλαδή τον μέγιστο δυνατό να απονεμηθεί αριθμό μορίων». Επισήμανε, εξάλλου, ότι τα ΜΠΕΠ μπορούν να απονεμηθούν «χωρίς περιορισμό». Η ερμηνεία αυτή είναι σύμφωνη με τον σημαίνοντα ρόλο που ανατίθεται με το άρθρο 45 του ΚΥΚ στην ΑΔΑ όσον αφορά την αξιολόγηση των προσόντων των υπαλλήλων εν όψει ενδεχόμενης προαγωγής. Εξηγεί, εξάλλου, την περιορισμένη επίδραση του στόχου ως προς τον μέσο όρο και της σχετικής κυρώσεως που προβλέπει το άρθρο 6, παράγραφος 1, των ΓΕΔ 45 και οι «Διοικητικές Πληροφορίες» αριθ. 99-2002 στην εξουσία εκτιμήσεως της αρχής (ανωτέρω σκέψεις 168 επ.).
- 344 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να αποκλεισθεί ότι ο προσφεύγων θα μπορούσε να συμπληρώσει το προαναφερθέν όριο προαγωγής.
- 345 Συνεπώς, πρέπει να ακυρωθούν οι αποφάσεις της 20ής Νοεμβρίου 2003, με τις οποίες η ΑΔΑ, αφενός, καθόρισε στα 20 τον συνολικό αριθμό των μορίων προαγωγής που απονέμονται στον προσφεύγοντα για την περίοδο προαγωγών του έτους 2003 και, αφετέρου, δεν τον περιέλαβε στον πίνακα των προαγομένων στον βαθμό Α 4.

- 346 Ο προσφεύγων, πάντως, ζητεί την ακύρωση του πίνακα αξιολογήσεως των υπαλλήλων με βαθμό Α 5 και του πίνακα των προαγομένων στον βαθμό Α 4 υπαλλήλων στο σύνολό τους. Ισχυρίζεται ότι, αντίθετα προς το προϊσχύσαν καθεστώς, οι αποφάσεις που ελήφθησαν στο πλαίσιο της διαδικασίας προαγωγών του έτους 2003 εξακολουθούν να παράγουν αποτελέσματα και μετά το πέρας της, εξαιτίας του συστήματος κεφαλαιοποίησης των μορίων προαγωγής. Διατείνεται επίσης ότι οι ενστάσεις ελλείψεως νομιμότητας που προέβαλε κατά των ΓΕΔ 43 και των ΓΕΔ 45, το ανυπόστατο των προπαρασκευαστικών πράξεων και η έλλειψη συγκρίσεως προσόντων αφορούν το σύνολο της διαδικασίας και όλους τους υπαλλήλους που αυτή αφορά.
- 347 Εντούτοις, από τις ανωτέρω σκέψεις 87 επ. προκύπτει ότι ο πίνακας αξιολογήσεως του άρθρου 10 των ΓΕΔ 45 συνιστά προπαρασκευαστική πράξη, μη υποκείμενη αυτή καθαυτήν σε ακύρωση.
- 348 Εξάλλου, από την εξέταση στην οποία προέβη το Πρωτοδικείο στις ανωτέρω σκέψεις 125 έως 256 προκύπτει ότι αξίωση του προσφεύγοντος να ακυρωθεί το σύνολο του πίνακα των προαγομένων υπαλλήλων λόγω του παράνομου χαρακτήρα των ΓΕΔ 43 και ΓΕΔ 45 ή του ανυπόστατου των προπαρασκευαστικών πράξεων στηρίζεται, εν πάση περιπτώσει, σε εσφαλμένη προκειμένη, δεδομένου ότι οι ενστάσεις ελλείψεως νομιμότητας και ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως είναι αβάσιμοι.
- 349 Τέλος, η συνολική ακύρωση του πίνακα των προαγομένων, ο οποίος περιλαμβάνει 141 υπαλλήλους, θα αποτελούσε υπερβολική κύρωση (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Ιουνίου 1980, 24/79, Oberthür κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1980/II, σ. 229, σκέψη 13· απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Ιουλίου 1992, T-68/91, Barbi κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-2127, σκέψη 36, προπαρατεθείσα στη σκέψη 220 απόφαση Rasmussen κατά Επιτροπής, σκέψη 52, και της 6ης Ιουλίου 2004, T-281/01, Huygens κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2004, σ. I-A-203 και II-903, σκέψη 141). Η εκτίμηση αυτή δεν αναιρείται από το, κατά τα λοιπά σύνηθες, γεγονός ότι οι αποφάσεις που ελήφθησαν στο πλαίσιο της επίμαχης διαδικασίας προαγωγών δεν εξαντλούν τα αποτελέσματά τους μετά το πέρας αυτής, καθόσον ο προσφεύγων θα μπορούσε μελλοντικά να ανταγωνισθεί υπαλλήλους των οποίων η προαγωγή δεν ακυρώθηκε.

Επί των μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας

- 350 Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο να λάβει πλείονα μέτρα οργάνωσης της διαδικασίας.
- 351 Πρώτον, ζητεί από το Πρωτοδικείο να «καλέσει την καθής να προσκομίσει στοιχεία που, χωρίς αναφορά ονομάτων, θα αναφέρουν τα ΜΜΠ, τα μόρια αξιολογήσεως και τα ΜΠΓΔ που απονεμήθηκαν σε κάθε υπάλληλο της νομικής υπηρεσίας με βαθμό Α 5». Το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι παρέλκει η λήψη αυτού του μέτρου, λαμβανομένων υπόψη των διαπιστώσεών του στην ανωτέρω σκέψη 296.
- 352 Δεύτερον, ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο να «καλέσει την καθής να προσκομίσει την πρόταση περί απονομής ΜΠΓΔ στον προσφεύγοντα, την οποία έπρεπε να έχει υποβάλει ο F. Santaolalla Gadea, διευθυντής του προσφεύγοντος, ή οποιοδήποτε έγγραφο το οποίο να αναφέρει μια τέτοια πρόταση». Το Πρωτοδικείο έλαβε το μέτρο αυτό κατά τη διάρκεια της δίκης.
- 353 Τρίτον, ο προσφεύγων ζήτησε από το Πρωτοδικείο να «καλέσει την καθής να προσκομίσει ανώνυμο κατάλογο των υπαλλήλων με βαθμό Α 5, στους οποίους απονεμήθηκαν μόρια για την άσκηση δραστηριοτήτων εκπαιδευτή/ομιλητή σε διαλέξεις, ο οποίος θα περιέχει αναφορά των δραστηριοτήτων που ασκήθηκαν και θα εξηγεί σε τι οι δραστηριότητες αυτές αφίστανται του πλαισίου των καθηκόντων των υπαλλήλων αυτών στο όργανο». Το αίτημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό για τους προεκτεθέντες στη σκέψη 324 λόγους.

Επί των δικαστικών εξόδων

³⁵⁴ Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η καθής ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του προσφεύγοντος.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τις αποφάσεις της Επιτροπής περί καθορισμού του συνολικού αριθμού των μορίων προαγωγής του προσφεύγοντος στα 20 μόρια και περί μη εγγραφής του στον πίνακα των υπαλλήλων που προήχθησαν στον βαθμό Α 4 κατά την περίοδο προαγωγών του έτους 2003.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Βηλαράς

Martins Ribeiro

Dehousse

Šváby

Jürimäe

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 19 Οκτωβρίου 2006.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

E. Coulon

M. Βηλαράς

Πίνακας περιεχομένων

Νομικό πλαίσιο	II - 4150
Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία	II - 4160
Αιτήματα των διαδικών	II - 4163
Επί του παραδεκτού	II - 4165
1. Σύστημα προαγωγών	II - 4166
2. Διεξαγωγή της διαδικασίας προαγωγών	II - 4168
3. Βλαπτική πράξη	II - 4175
4. Προθεσμίες ασκήσεως προσφυγής	II - 4179
Επί της ουσίας	II - 4185
1. Επί των ενστάσεων ελλείψεως νομιμότητας ορισμένων διατάξεων των ΓΕΔ 43 και των ΓΕΔ 45	II - 4185
Επί της πρώτης ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας, η οποία στρέφεται κατά του άρθρου 2 των ΓΕΔ 43 και των άρθρων 3, 6, 7, 9, 10, 12 και 13 των ΓΕΔ 45 ..	II - 4186
Επί του φερόμενου ως μη καθοριστικού χαρακτήρα των μορίων αξιολογήσεως	II - 4186
— Επιχειρήματα των διαδικών	II - 4186
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 4187
Επί της ελλείψεως αιτιολογίας	II - 4190
— Επιχειρήματα των διαδικών	II - 4190
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 4190
Επί της παραβάσεως του άρθρου 26 του ΚΥΚ και της προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας από τις ΓΕΔ 45	II - 4192
— Επιχειρήματα των διαδικών	II - 4192
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 4193
	II - 4251

Επί της αποτελεσματικότητας των ενδικοφανών προσφυγών του άρθρου 13 των ΓΕΔ 45	II - 4194
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 4194
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 4195
Επί της προσβολής της αρχής της χρηστής διοικήσεως και του δικαιώματος σε μια αμερόληπτη και δίκαιη διαδικασία	II - 4195
Επί της δεύτερης ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας, η οποία στρέφεται κατά των άρθρων 6 και 7 των ΓΕΔ 45 σε συνδυασμό με τις «Διοικητικές Πληροφορίες» αριθ. 99-2002, που επιβάλλουν ένα στόχο ως προς τον μέσο όρο, ο οποίος περιορίζει την εξουσία εκτιμήσεως των γενικών διευθύνσεων ..	II - 4196
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 4196
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 4197
Επί της τρίτης ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας, η οποία στρέφεται κατά του άρθρου 12 των ΓΕΔ 45, που [, κατά τον προσφεύγοντα,] αποδίδει υπερβολική σημασία στην αρχαιότητα, είναι ασαφές και δεν λαμβάνει υπόψη την αρμοδιότητα της ΑΔΑ	II - 4204
Επί του μεταβατικού χαρακτήρα του άρθρου 12 των ΓΕΔ 45	II - 4204
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 4204
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 4205
Επί του καθοριστικού χαρακτήρα που φέρονται να προσδίδουν στην αρχαιότητα στον βαθμό τα ΜΜΠ	II - 4205
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 4205
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 4207
Επί της αναρμοδιότητας των επιτροπών προαγωγών ως προς την απονομή των ΜΜΠΕΠ	II - 4212
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 4212
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 4213
Επί της τετάρτης ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας, η οποία στρέφεται κατά του άρθρου 9 και του παραρτήματος Ι, σημεία 1, 2, 3, 5 και 6, των ΓΕΔ 45 που συνεπάγονται υπερεκτίμηση της εκπληρώσεως ορισμένων εργασιακών υποχρεώσεων	II - 4213
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 4213
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 4214

Επί της πέμπτης ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας, η οποία στρέφεται κατά του άρθρου 7, παράγραφος 2, των ΓΕΔ 45, που, κατά τον προσφεύγοντα, εισάγει δυσμενή διάκριση	II - 4217
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 4217
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 4218
2. Επί του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από το ανυπόστατο των αποφάσεων επί των ενδικοφανών προσφυγών και επί της απονομής των μορίων προτεραιότητας για την άσκηση επιπλέον καθηκόντων, των ΜΜΠΕΠ και των ΕΣΜΠ	II - 4219
3. Επί των λόγων ακυρώσεως που αντλούνται από τον παράνομο χαρακτήρα της εφαρμογής των ΓΕΔ 45	II - 4222
Επί των λόγων ακυρώσεως οι οποίοι αφορούν την απόφαση να απονεμηθεί στον προσφεύγοντα ένα μόνο ΜΠΓΔ	II - 4223
Επί της παραβάσεως της υποχρέωσης αιτιολογήσεως	II - 4223
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 4223
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 4224
Επί της παραβάσεως του άρθρου 45 του ΚΥΚ, των άρθρων 6 και 13 των ΓΕΔ 45, της προσβολής της αρχής της εξελίξεως στη σταδιοδρομία, της πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως και της καταχρήσεως εξουσίας	II - 4227
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 4227
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 4229
Επί του λόγου ακυρώσεως που βάλλει κατά της νομιμότητας της αποφάσεως περί μη απονομής ΜΠΕΠ στον προσφεύγοντα	II - 4235
Επί του λόγου ακυρώσεως ο οποίος στρέφεται κατά της μη απονομής στον προσφεύγοντα μορίων προτεραιότητας για την άσκηση πρόσθετων καθηκόντων	II - 4236
Επί της ελλείψεως αιτιολογίας των προτάσεων της επιτροπής προαγωγών	II - 4236
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 4236
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 4236
Επί της παραλείψεως ασκήσεως από μέρος της ΑΔΑ της αρμοδιότητας που της ανατέθηκε με το άρθρο 9 των ΓΕΔ 45	II - 4237
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 4237
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 4237
	II - 4253

Επί της παραβάσεως του άρθρου 9 των ΓΕΔ 45 από την ΑΔΑ	II - 4238
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 4238
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 4239
Επί της καταχρήσεως εξουσίας	II - 4241
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 4241
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 4242
Επί του λόγου ακυρώσεως ο οποίος στρέφεται κατά της μη απονομής ΜΜΠΕΠ στον προσφεύγοντα	II - 4243
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 4243
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 4244
Επί του λόγου ακυρώσεως ο οποίος στρέφεται κατά του πίνακα των προαγομένων	II - 4244
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 4244
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 4245
4. Επί της εκτάσεως της ακυρώσεως	II - 4245
Επί των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας	II - 4248
Επί των δικαστικών εξόδων	II - 4249